

การรับรู้ข่าวสาร ทักษะ และความพึงพอใจในการใช้บริการ ของ สถานีอนามัย
เฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีกับสถานีอนามัยทั่วไป
ในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

นายสุรพงศ์ แสงสำลี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาศาสตรพัฒนการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2545

ISBN 974-281-704-9

A STUDY ON PEOPLES' EXPOSURE, ATTITUDE AND SATISFACTION OF THE SERVICE
OF THE QUEEN SIRIKIT HEALTH CENTER AND GENERAL HEALTH CENTER
IN SAINOI DISTRICT, NONTHABURI

Mr. Surapong Sangsumlee

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Arts

Department of Development Communication

Graduate School, Dhurakijpundit University

2002

ISBN 974-281-704-9

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจากอาจารย์ อรุณ งามดี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. สมควร กวียะ ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ อรุณข เลิศจรรยาภักซ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธวัชชัย สันคติประภา กรรมการผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ที่ได้กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ในการทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่สละเวลาให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในการวิจัย เจ้าหน้าที่ประจำสถานีอนามัยที่ให้การช่วยเหลือด้านต่างๆ เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสมทรง คุณแม่เสาวนิตย์ แสงสำลี สำหรับทุกสิ่งทุกอย่าง ครูอุทัยฉายอาจารย์ ที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้ ขอขอบคุณพี่น้อง เพื่อนๆ โดยเฉพาะคุณพัชรรัตน์ ที่ให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนเป็นกำลังใจให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลงได้ด้วยดี

อนึ่ง หากวิทยานิพนธ์เล่มนี้มีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าของผู้สนใจ ผู้เขียนขออุทิศให้แก่บุพการีและผู้มีพระคุณทุกท่าน ส่วนความผิดพลาดและข้อบกพร่องใดๆ ผู้เขียนขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

สุรพงศ์ แสงสำลี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญตาราง.....	๑๐
สารบัญภาพ.....	๑๑
บทที่	
1 บทนำ.....	1
สภาพปัญหาและความเป็นมา.....	1
ปัญหานำวิจัย.....	10
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	11
ขอบเขตของการวิจัย.....	11
สมมุติฐานการวิจัย.....	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
นิยามศัพท์.....	12
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร.....	23
ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ.....	25
แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีความพึงพอใจ.....	30
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	38
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การสุ่มตัวอย่าง.....	39
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	40
การวัดค่าตัวแปร และการให้คะแนนคำตอบ.....	41
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
วิธีเก็บข้อมูล.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4 ผลการวิจัย.....	46
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	46
การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ.....	50
ความคิดเห็นที่มีต่อสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ.....	56
ความพึงพอใจในการบริการของสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ.....	59
การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนอนามัยทั่วไป.....	62
ความคิดเห็นที่มีต่อสถานีนอนามัยทั่วไป.....	67
ความพึงพอใจในการบริการของสถานีนอนามัยทั่วไป.....	70
การทดสอบสมมุติฐาน.....	73
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	112
สรุป ผลการวิจัย.....	112
อภิปรายผล.....	119
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	121
ข้อเสนอแนะด้านงานวิจัย.....	122
บรรณานุกรม.....	123
ภาคผนวก.....	128
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	129
ภาคผนวก ข ภาพถ่ายสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ.....	144
ภาพถ่ายสถานีนอนามัยทั่วไป.....	145
ประวัติผู้เขียน.....	146

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ข้อมูลทั่วไป รายละเอียดของอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ปี 2544.....	9
2 ตัวอย่างมาตราส่วนวัดทัศนคติแบบลิเคิร์ต 5 ตัวเลือก.....	29
3 จำนวนประชากรและขนาดตัวอย่าง.....	40
4 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	46
5 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	47
6 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการศึกษา.....	48
7 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ.....	49
8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ อำเภอไทรน้อย.....	50
9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของการมีประสบการณ์ ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ อำเภอไทรน้อย.....	50
10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของการไม่มี ประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ อำเภอไทรน้อย.....	51
11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปริมาณความถี่ที่ได้รับ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ อำเภอไทรน้อย จากสื่อประเภทต่าง ๆ.....	52
12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่าง ต้องการทราบจากสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ อำเภอไทรน้อย.....	54
13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่าง ได้รับจากสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ อำเภอไทรน้อย.....	55
14 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตาม ความคิดเห็นที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ อำเภอไทรน้อย.....	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
15 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตาม ความพึงพอใจในการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ อำเภอไทรน้อย.....	59
16 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย.....	61
17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของการมีประสบการณ์ ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย.....	61
18 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของการไม่มีประสบการณ์ ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย.....	62
19 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปริมาณความถี่ที่ได้รับข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย จากสื่อประเภทต่าง ๆ.....	63
20 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่าง ต้องการทราบจากสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย.....	65
21 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่าง ได้รับจากสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย.....	66
22 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตาม ความคิดเห็นที่มีต่อสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย.....	67
23 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตาม ความพึงพอใจในการบริการของสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย.....	70
24 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ.....	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	เนื้อหา	หน้า
25	เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ.....	74
26	เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ.....	75
27	เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อกระจายเสียง ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ.....	76
28	เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน ของประชาชนใน อำเภอไทรน้อยที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ.....	77
29	เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ.....	78
30	เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอายุ.....	79
31	เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอายุ.....	80
32	เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอายุ.....	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

33	เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อกระจายเสียง ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอายุ.....	82
34	เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน ของประชาชน ในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอายุ.....	83
35	เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอายุ.....	84
36	เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	86
37	เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	87
38	เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	88
39	เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อกระจายเสียง ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	90
40	เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน ของประชาชน ในอำเภอไทรน้อยที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
41 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	92
42 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ.....	94
43 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ.....	95
44 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ.....	97
45 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อกระจายเสียง ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ.....	98
46 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน ของประชาชน ในอำเภอไทรน้อยที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ.....	100
47 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ.....	101
48 เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัย เฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ.....	103

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
49	เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอายุ..... 104
50	เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีนามัยอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามการศึกษา..... 105
51	เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ..... 106
52	เปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ..... 107
53	เปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอายุ..... 108
54	เปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามการศึกษา..... 109
55	เปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ ฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ..... 111

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1	วิวัฒนาการของสถานีอนามัย.....5
2	แผนที่แสดงสถานีอนามัยทั่วไปที่อยู่ใกล้กับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ในบริเวณรัศมี 5 กิโลเมตร.....8
3	แบบจำลองกระบวนการสื่อสาร.....15
4	แบบจำลองการสื่อสารเพื่อการพัฒนาสาธารณสุข.....19
5	ผลของการสื่อสารเพื่อพัฒนาสาธารณสุข.....22
6	แสดงปฏิกิริยาตอบสนองในการสื่อสาร.....22
7	แบบจำลองการรับรู้ข่าวสาร.....23
8	แสดงทัศนคติให้เห็นเป็นเส้นตรง ซึ่งอาจเป็นไปได้ในทิศทางบวกหรือลบ.....27
9	กรอบแนวความคิดในการศึกษาเพื่อดูความสัมพันธ์ของตัวแปร.....41

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การรับรู้ข่าวสาร ทักษะคิด และความพึงพอใจในการใช้บริการของสถานี อนาмайเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีกับสถานีอนาмайทั่วไป ใน อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี
ชื่อนักศึกษา	นายสุรพงศ์ แสงสำลี
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ อรุณ งามดี
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์พัฒนาการ
ปีการศึกษา	2544

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสาร ทักษะคิด และความพึงพอใจในการใช้บริการของสถานีอนาмайเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีกับสถานีอนาмайทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงการรับรู้ข่าวสาร เกี่ยวกับสถานีอนาмайเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนาмайทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในการเข้ารับบริการจากสถานีอนาмайเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนาмайทั่วไปในอำเภอไทรน้อย
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนในการเข้ารับบริการจากสถานีอนาмайเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนาмайทั่วไปในอำเภอไทรน้อย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่เคยใช้บริการของสถานีอนาмайเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนาмайทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย

ผลการวิจัยโดยรวมพบว่า

1. ปัจจัยทางด้านเพศ อาชีพ ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนาмайเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนาмайทั่วไปที่แตกต่างกัน แต่ปัจจัยทางด้านอายุ การศึกษา ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนาмайเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนาмайทั่วไปที่ไม่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนาмайเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนาмайทั่วไปจากสื่อบุคคล ประเภทเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมากที่สุด โดยสถานีอนาмайเฉลิมพระเกียรติฯ คิดเป็นร้อยละ 62.8 สถานีอนาмайทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมาคือ หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน โดยสถานีอนาмайเฉลิมพระเกียรติฯ คิดเป็นร้อยละ 50.3 สถานีอนาмайทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 48.8

2.ปัจจัยทางด้านเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ เพศหญิง อายุ 30-39 ปี การศึกษา ประถมศึกษา อาชีพ เกษตร, รับจ้างทั่วไป มีทัศนคติที่ดีต่อ สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปมากที่สุด ประชาชนมีทัศนคติต่อสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในเชิงบวก โดยสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ค่าเฉลี่ย 4.09 สถานีนามัยทั่วไป ค่าเฉลี่ย 3.99

3.ปัจจัยทางด้านเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจในการให้บริการของ สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปที่แตกต่างกัน กล่าวคือ เพศหญิง อายุ 30-39 ปี การศึกษา ประถมศึกษา อาชีพ เกษตร, รับจ้างทั่วไป มีความพึงพอใจมากที่สุดในการให้บริการของ สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปมากที่สุด ประชาชนมีความพึงพอใจในการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในระดับพอใจ โดยสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ค่าเฉลี่ย 3.92 สถานีนามัยทั่วไป ค่าเฉลี่ย 3.90

Thesis Title	A Study on Peoples' Exposure, Attitude and Satisfaction on the Service of the Queen Sirikit Health Center and General Health Center in Sainoi District, Nonthaburi
Name	Mr. Surapong Sangsamlee
Thesis Advisor	Mr. Arun Ngamdee
Major Field	Development Communication
Academic Year	2001

ABSTRACT

The objective of this thesis on " A Study on Peoples' Exposure, Attitude and Satisfaction on the Service of the Queen Sirikit Health Center and General Health Center in Sainoi District, Nonthaburi " were as the following:

1. To study on peoples' exposure on the service of the Queen Sirikit Health Center and General Health Center in Sainoi District, Nonthaburi
2. To compare the peoples' attitude on the service of the Queen Sirikit Health Center and General Health Center in Sainoi District, Nonthaburi
3. To compare the peoples' satisfaction on the service of the Queen Sirikit Health Center and General Health Center in Sainoi District, Nonthaburi

This study was completed by using survey research with the sample size of 400 people in Sainoi District who has been serviced of the Queen Sirikit Health Center and General Health Center.

The results of the study were as follow:

1. Samples who were different in gender and career were exposed and understood information on the Queen Sirikit Health Center and General Health Center in different ways while those who were different in age and education exposed and understood similarly. Most of them learnt about the Queen Sirikit Health Center and General Health Center from Public Health officers with 62.8% of the Queen Sirikit Health Center and General Health Center and 51.3% of General Health Center and the second received from their villages' Information Center with 50.3% and 48.8% respectively.

2. Most of people who were different in age, education and career had different attitude towards the service of the Queen Sirikit Health Center and General Health Center. Generally women of 30-39 years old with secondary school background and working on farms or factories had positive attitude toward the service of the Queen Sirikit Health Center with 4.09 and General Health Center with 3.99.

3. People who were different in age, education and career had different satisfaction on the service of the Queen Sirikit Health Center and General Health Center. Generally women of 30-39 years old with secondary school background and working on farms or factories were more satisfied with the service of both health center. They were satisfied on the service of the Queen Sirikit Health Center with 3.92 and General Health Center with 3.90.

บทที่ 1

สภาพปัญหาและความเป็นมา

เนื่องจากสภาวะการณ์ของโลกรวมทั้งประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การพัฒนา การใช้เทคโนโลยี การตลาด การติดต่อสื่อสาร และการคมนาคม ซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จากภาคเกษตรกรรมไปสู่ภาคอุตสาหกรรม จากชีวิตชนบทไปสู่ชีวิตในเมือง มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประกอบอาชีพ และในวิถีชีวิตมากขึ้น ซึ่งมีผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเป็นอย่างมาก ทำให้ปัญหาสาธารณสุขเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่ส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาความยากจนและโรคติดต่อไปสู่ปัญหาสุขภาพที่เกิดจากสังคม สิ่งแวดล้อม ปัญหาการบริโภค และปัญหาโรคไม่ติดต่อมากขึ้นตามลำดับ

จากการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาสาธารณสุข และปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาสาธารณสุขของประชาชนเพื่อให้ประโยชน์ในการดำเนินงานสุขภาพพบว่า ปัญหาสุขภาพของประชาชนส่วนใหญ่มีปัจจัยมาจากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทั้ง พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสภาพ ซึ่งพฤติกรรมของประชาชนที่ไม่เหมาะสมดังกล่าวมีทั้งพฤติกรรมเสี่ยงร่วม เช่น การสูบบุหรี่ ดื่มสุรา ความเครียด การบริโภคที่ไม่เหมาะสม ขาดการออกกำลังกาย ปัญหาการเลี้ยงดูบุตร การให้ความอบอุ่นในครอบครัว การใช้ยาที่ไม่ถูกต้องและอนาถาส่วนบุคคล อีกทั้งยังมีพฤติกรรมเสี่ยงเฉพาะ เช่น การบริโภคปลาดิบ การใช้เข็มฉีดยาร่วมกันของผู้ใช้ยาเสพติด การสำส่อนทางเพศ การเฝ้าร่วงและการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง การไม่นำสุนัขไปฉีดวัคซีน และการปฏิบัติตัวเมื่อถูกสุนัขกัด ขาดการป้องกันอุบัติเหตุทางจราจร เป็นต้น (คู่มือการดำเนินงานสุขภาพและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข, 2541 : 1)

กระทรวงสาธารณสุข ของประเทศไทยมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการให้การศึกษา และการป้องกันโรค การรักษาพยาบาล ตลอดจนการฟื้นฟูสุขภาพอนามัยแก่ประชาชน ซึ่งเข้ามาเป็นผู้ให้บริการด้านนี้มากขึ้นในรูปแบบของร้านขายยา คลินิก สถานพยาบาลและโรงพยาบาลเอกชนมากขึ้นก็ตาม แต่ปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรที่จะนำมาใช้ในการให้บริการด้านสาธารณสุขนั้นมีหลายประการด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็น แพทย์ พยาบาล และบุคลากรสาธารณสุขอื่นๆ ยา เครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์ต่างๆ และวัสดุปัจจัยอื่นๆ อีกมากมาย โดยเฉพาะมีปัญหามากในเรื่องความไม่เท่าเทียมกันในการกระจายและเข้าถึงบริการสาธารณสุขของประชาชนในชนบท และผู้ยากไร้ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ

สถานีนามัย

สถานีนามัย เป็นสถานบริการสาธารณสุขที่เปรียบเสมือนตัวแทนระดับตำบลของ กระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่ให้บริการรักษาพยาบาลแก่ประชาชนในตำบลที่ตั้ง และตำบลใกล้เคียง โดยให้บริการสาธารณสุขแบบผสมผสาน ครอบคลุมประชากรประมาณ 5,000 คน ในเขตพื้นที่โดยรอบ สถานีนามัยเป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด มีภาระหน้าที่ในการส่งเสริมสุขภาพ การสุขภาพ การป้องกันโรคและการรักษาพยาบาล ดังนั้นผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีนามัยจึงต้องเป็นผู้มีความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยเป็นทั้งฝ่ายรุก (ส่งเสริมสุขภาพ และป้องกัน) และฝ่ายรับ (การรักษาพยาบาล) อย่างดีที่สุดแก่ประชาชน

วิวัฒนาการของสถานีนามัย

ใน พ.ศ. 2456 มีการจัดตั้ง “โอสถสภา” (โอสถศาลา หรือโอสถสถาน) ขึ้นในบางจังหวัด ให้เป็นทั้งสถานที่บำบัดโรคและสำนักงานของแพทย์สาธารณสุข ต่อมาใน พ.ศ. 2475 ได้เปลี่ยนแปลงชื่อเป็น “สุขศาลา” ระหว่างที่ยังเป็น “สุขศาลา” อยู่ นั้น ในท้องที่เป็นชุมชนหนาแน่นราชการจัดส่งแพทย์ไปประจำเพื่อให้บริการแก่ประชาชน “สุขศาลา” ประเภทนี้เรียกว่าเป็น “สุขศาลาชั้นหนึ่ง” ส่วน “สุขศาลาชั้นสอง” คือสุขศาลาที่ไม่มีแพทย์ประจำ เมื่อมีการสถาปนากระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2485 กรมการแพทย์รับโอน “สุขศาลาชั้นหนึ่ง” ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดและอำเภอใหญ่ๆ บางแห่งไปปรับปรุงเป็นโรงพยาบาลประจำจังหวัด และโรงพยาบาลประจำอำเภอ บางส่วนเทศบาลรับไปดำเนินการ “สุขศาลาชั้นหนึ่ง” ที่มีได้โอนไปอยู่กับเทศบาล และมีได้รับการยกฐานะเป็นโรงพยาบาลอยู่ภายใต้การดูแลของกรมอนามัยซึ่งต่อมา “สุขศาลาชั้นหนึ่ง” เหล่านี้ได้พัฒนาเป็น “สถานีนามัยชั้นหนึ่ง” (พ.ศ.2479) เป็น “ศูนย์การแพทย์อนามัยชนบท” (พ.ศ.2515) เป็น “ศูนย์การแพทย์และอนามัย” (พ.ศ.2517) เป็น “โรงพยาบาลอำเภอ” (พ.ศ.2518) และเป็น “โรงพยาบาลชุมชน” (พ.ศ.2525) จนถึงปัจจุบัน

สำหรับ “สุขศาลาชั้นสอง” ส่วนใหญ่อยู่กับกระทรวงสาธารณสุขซึ่งต่อมาเปลี่ยนเป็น “สถานีนามัยชั้นสอง” (พ.ศ.2495) และเป็น “สถานีนามัย” (พ.ศ.2515) มาถึงปัจจุบัน ในส่วนของสำนักงานผดุงครรภ์คาดว่าจะริเริ่มในปี พ.ศ. 2497 โดยที่รัฐบาลเห็นสมควรให้การส่งเสริมแก่ มารดาและทารก เพื่อลดอัตราการตายของทารก จึงได้มีการอบรมนักเรียนผดุงครรภ์ ชั้น 2 ขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2482 โดยส่วนใหญ่ส่งไปอยู่ตามท้องที่ตำบลที่ยังไม่มีการสร้างสถานีนามัย โดยให้ไปตั้งเป็น “สำนักงานนางผดุงครรภ์ชั้นสอง” ที่บ้านกำนัน ต่อมา มีการสร้างสำนักงานผดุงครรภ์ขึ้น โดยแบ่งเป็น 2 แบบ

แบบที่ 1 มีทุนผูกพันให้ผู้บริจาคทรัพย์สร้างสำนักงานผดุงครรภ์ส่งลูกหลานเข้าเรียนผดุงครรภ์ได้ แล้วกลับไปประจำที่สำนักงานผดุงครรภ์นั้น

แบบที่ 2 เป็นแบบไม่มีทุนผูกพัน

ในปี พ.ศ. 2525 มีการยกฐานะสำนักงานผดุงครรภ์ทั้งหมดกว่า 1,400 แห่งเป็นสถานีนามัย ทำให้มีสถานีนามัยเพิ่มขึ้นมากในปีดังกล่าว

สำหรับสถานบริการสาธารณสุขชุมชน เป็นสถานบริการที่จัดตั้งในระดับหมู่บ้าน เริ่มจัดตั้งเมื่อ พ.ศ. 2523 โดยรับบุคคลท้องถิ่นที่จบ ม.ศ. 3 เข้ารับการอบรมนาน 6 เดือน แล้วส่งกลับไปทำงานในสถานบริการสาธารณสุขชุมชน ซึ่งจัดตั้งขึ้นในหมู่บ้านพื้นที่เฉพาะได้แก่หมู่บ้านเขตเสี่ยงภัยชายแดน หมู่บ้านเขตชุมชนบางกลุ่ม เช่น ชาวไทยภูเขา เป็นต้น สถานบริการสาธารณสุขชุมชน อยู่ในความรับผิดชอบของสถานีนามัยในตำบลนั้นๆ (บุญเรียง ชูชัยแสงรัตน์และคณะ, 2539 : 12-13)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2535 กระทรวงสาธารณสุข ได้มีนโยบายการพัฒนาสถานีนามัย จึงได้จัดทำโครงการ “ทศวรรษแห่งการพัฒนาสถานีนามัย” กำหนดระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535–2544 รวม 10 ปี โดยได้กำหนดสถานีนามัยเป็น 2 ประเภท คือ (กองสาธารณสุขภูมิภาค, 2535 : 1-2)

1. สถานีนามัยทั่วไป หมายถึง สถานีนามัยส่วนใหญ่ของประเทศ มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่กำหนดไว้ทั้งสิ้นรวม 4 งาน อันได้แก่ การบริการสาธารณสุขผสมผสาน การสนับสนุนงานสาธารณสุขมูลฐานและการพัฒนาชุมชน บริหารงานวิชาการ งานสุศึกษาและประชาสัมพันธ์ มีกรอบอัตรากำลังและอาคารที่พัก ตลอดจนครุภัณฑ์ตามที่กำหนด

2. สถานีนามัยขนาดใหญ่ หมายถึง สถานีนามัยที่พัฒนาขึ้นมาจากสถานีนามัยทั่วไปมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่กำหนด มีขีดความสามารถและมาตรฐานการปฏิบัติงานบางอย่างสูงกว่าสถานีนามัยทั่วไป อาทิ งานบริการทันตกรรมขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้ ยังต้องทำหน้าที่เป็นสถานีนามัยพี่เลี้ยงสนับสนุนสถานีนามัยทั่วไปในด้านการบริการรับส่งต่อผู้ป่วยการบริการและวิชาการ มีกรอบอัตรากำลังและอาคารที่พัก ตลอดจนครุภัณฑ์ตามที่กำหนดและมีเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้ คือ

2.1 สถานีนามัยที่เป็นศูนย์กลางของตำบลข้างเคียง

2.2 สถานีนามัยที่อยู่ในพื้นที่ทุรกันดารห่างไกล

สถานีนามัยเป็นสถานบริการสาธารณสุขระดับต้นของกระทรวงสาธารณสุข และเป็นหน่วยงานอยู่ใต้บังคับบัญชาของสาธารณสุขอำเภอ โดยมีคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ (คปสอ.) เป็นองค์กรประสานงานและสนับสนุนการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข (กองสาธารณสุขภูมิภาค, 2535 : 1)

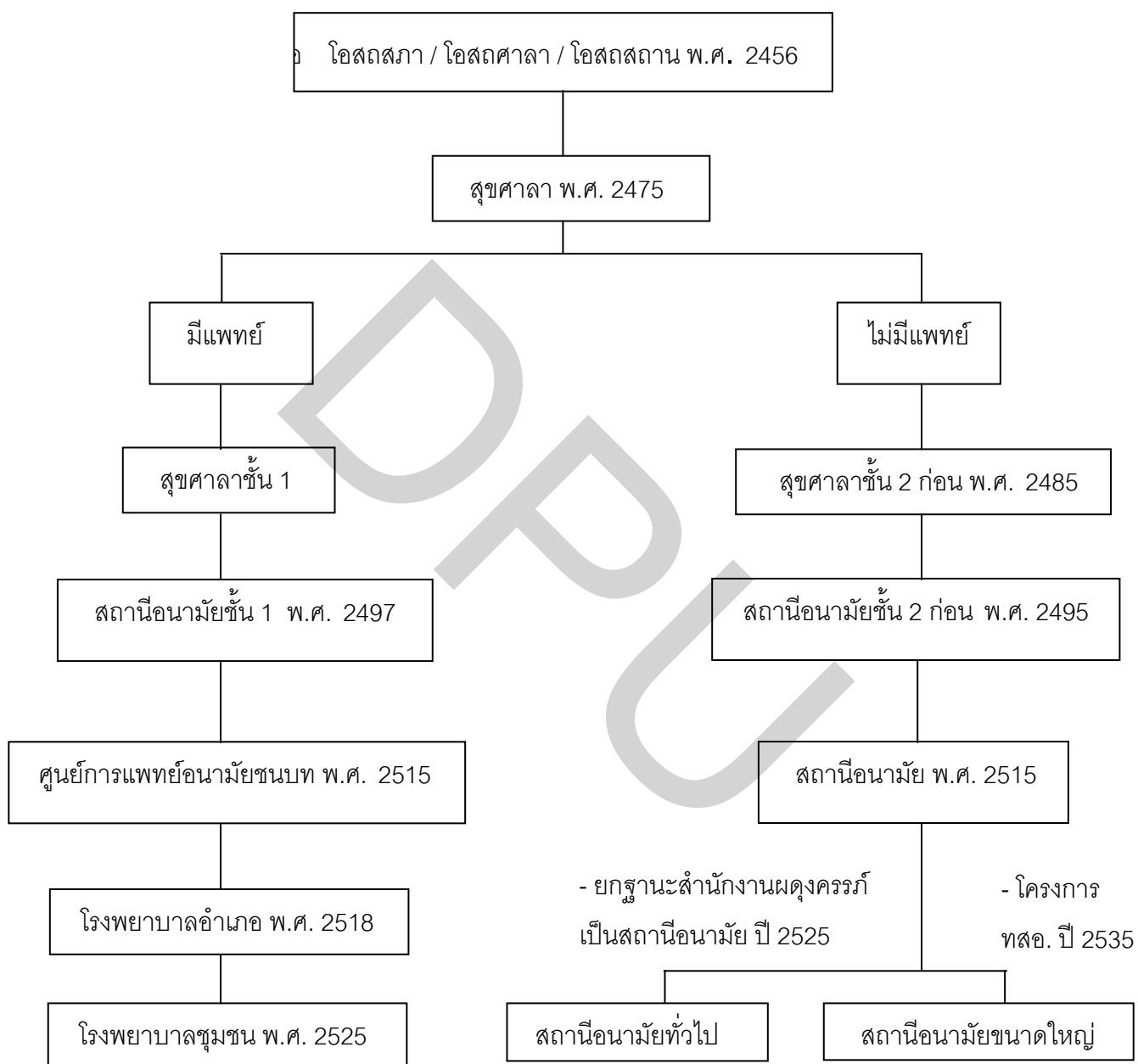
ในปี พ.ศ. 2535 กระทรวงสาธารณสุขได้ระดมความคิดเห็นจากทั้งผู้บริหาร นักวิชาการ และผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานสาธารณสุขทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อทบทวนบทบาทหน้าที่ของสถานอนามัย และได้กำหนดให้สถานอนามัยมีบทบาทหน้าที่ในการให้บริการสาธารณสุข 5 สาขา ทั้งในและนอกสถานบริการ ได้แก่

1. การส่งเสริมสุขภาพ
2. การควบคุมและป้องกันโรค
3. การรักษาพยาบาล
4. การฟื้นฟูสภาพและดูแลผู้ป่วยพิการ
5. การสนับสนุนการบริการ

รวมทั้งการสนับสนุนการดำเนินงานสาธารณสุข และการพัฒนาชุมชน ตลอดจนการวางแผนแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องที่ เช่น เขตชนบท เขตทอกระดี่ เขตชนบทกึ่งเมือง และเขตชานเมือง เป็นต้น (กองสาธารณสุขภูมิภาค, 2535 : 1)

โดยบทบาทหน้าที่ของสถานอนามัยดังกล่าวแล้วข้างต้นกระทรวงสาธารณสุขจึงได้พิจารณาถึงความสำคัญจำเป็นที่จะต้องพัฒนาหน่วยงานดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพในการบริหาร บริการ และด้านวิชาการเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยการยกฐานะและเพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้สามารถรองรับการปฏิบัติงานในระดับนี้ได้มีประสิทธิภาพ ดังวิวัฒนาการของสถานอนามัยจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ดังแผนภูมิต้นี้

ภาพที่ 1
วิวัฒนาการของสถานีนามัย

ที่มา : บุญเรียง ชูชัยแสงรัตน์และคณะ การพัฒนาของสถานีนามัยในเขตพื้นที่ทั่วไปและพื้นที่เฉพาะ,

สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินี เป็นสถานบริการสาธารณสุขระดับตำบล เป็นสถานบริการสาธารณสุขด่านแรกที่เชื่อมต่อระหว่างชุมชนกับบริการสาธารณสุขของรัฐ ซึ่งรับผิดชอบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในชุมชนและครอบครัว เป็นหน่วยงานที่อยู่ได้บังคับบัญชาของ

สาธารณสุขอำเภอ โดยมีคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ (คปสอ.) เป็นองค์กรประสานงานและสนับสนุนการดำเนินงานกับองค์กรปกครองท้องถิ่นให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข(เอกสารประกอบการตรวจเยี่ยมสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ,2539 : 8)

ลักษณะของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินี

คือ สถานีนามัยขนาดใหญ่ ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากสถานีนามัยทั่วไป (สถานีนามัยของกระทรวงสาธารณสุข แบ่งเป็น 2 ลักษณะ ตามโครงสร้าง และระดับขีดความสามารถในการให้บริการประชาชน คือ สถานีนามัยขนาดใหญ่และสถานีนามัยทั่วไป) ที่ตั้งอยู่ในศูนย์กลางชุมชน ทั้งด้านการคมนาคมและสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม อันจะสามารถให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงได้อย่างกว้างขวางกว่าสถานีนามัยทั่วไปและบางแห่งเป็นสถานีนามัยที่ตั้งอยู่ในที่ทุรกันดาร ห่างไกล หรือในพื้นที่เสี่ยงภัยและมีความสามารถในการให้บริการรักษาพยาบาลสูงกว่าและมีประสิทธิภาพกว่าสถานีนามัยทั่วไป โดยเฉพาะด้านรักษาพยาบาลและงานบริการทันตกรรมพื้นฐาน เนื่องจากมีบุคลากรพิเศษซึ่งไม่มีในสถานีนามัยทั่วไป ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพและทันตภิบาล นอกจากนี้ทางด้านโครงสร้าง ของ สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีจะมีพื้นที่ใช้สอย ขนาด 220 ตารางเมตร ซึ่งกว้างขวางกว่าสถานีนามัยทั่วไป (เรื่องเดียวกัน, 2539 : 8)

บทบาทหน้าที่ของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินี

คือ ให้บริการสาธารณสุขผสมผสาน 5 สาขา ทั้งในและนอกสถานบริการ อันได้แก่

1. การส่งเสริมสุขภาพ
2. การควบคุมและการป้องกันโรค
3. การรักษาพยาบาล
4. การฟื้นฟูสภาพและดูแลผู้ป่วยพิการ
5. การสนับสนุนบริการ เป็นต้น

รวมทั้งการสนับสนุนการดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐานและการพัฒนาชุมชน ตลอดจนงาน

สู่ศึกษาและประชาสัมพันธ์ การบริหารวิชาการ และวางแผนแก้ไขปัญหาสาธารณสุขได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังทำหน้าที่เสมือนพี่เลี้ยงสนับสนุนสถานีนานามัยทั่วไป ที่กำหนดให้เป็นลูกข่ายทั้งด้านบริการ การรับ - ส่งต่อผู้ป่วย

ประวัติสถานีนานามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทรราชินี ในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

สถานีนานามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทรราชินี ตั้งอยู่ที่ หมู่ 6 ตำบลทวีวัฒนา อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี พื้นที่รับผิดชอบ จำนวน 5 หมู่บ้าน จำนวน 534 หลังคาเรือน พื้นที่ 15.9 ตารางกิโลเมตร เดิมชื่อสถานีนานามัยวัดมะสง เริ่มก่อสร้างปี 2516 โดยได้รับบริจาคที่ดิน 2 ไร่ จากนายชิต สุขมาก ตามแบบ 3038 พร้อมบ้านพักระดับ 1-2 จำนวน 1 หลัง ด้วยเงินงบประมาณเปิดบริการในเดือนมกราคม พ.ศ.2517

ปี 2533 ได้รับงบประมาณก่อสร้างประปาขนาดเล็ก (ฝ.33) งบประมาณ 50,000 บาทก่อสร้างแล้วเสร็จ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2533 ได้รับงบประมาณก่อสร้างบ้านพักระดับ 1-2 ตามแบบ 422 งบประมาณ 207,000 บาท ก่อสร้างแล้วเสร็จ 6 มกราคม พ.ศ. 2534

ปี 2535 ได้รับงบประมาณก่อสร้าง สถานีนานามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทรราชินีตามแบบ 8146 บ้านพักระดับ 1-2 ตามแบบเลขที่ 5335/32 จำนวน 1 หลัง บ้านพักระดับ 3-4ตามแบบเลขที่ 5336/32 จำนวน 1 หลัง และประปาขนาดเล็ก (ฝ.33) ก่อสร้างแล้วเสร็จและเปิดให้บริการเมื่อ 22 มกราคม พ.ศ.2537 โดยได้รับพระราชทานชื่อว่า “สถานีนานามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทรราชินี”

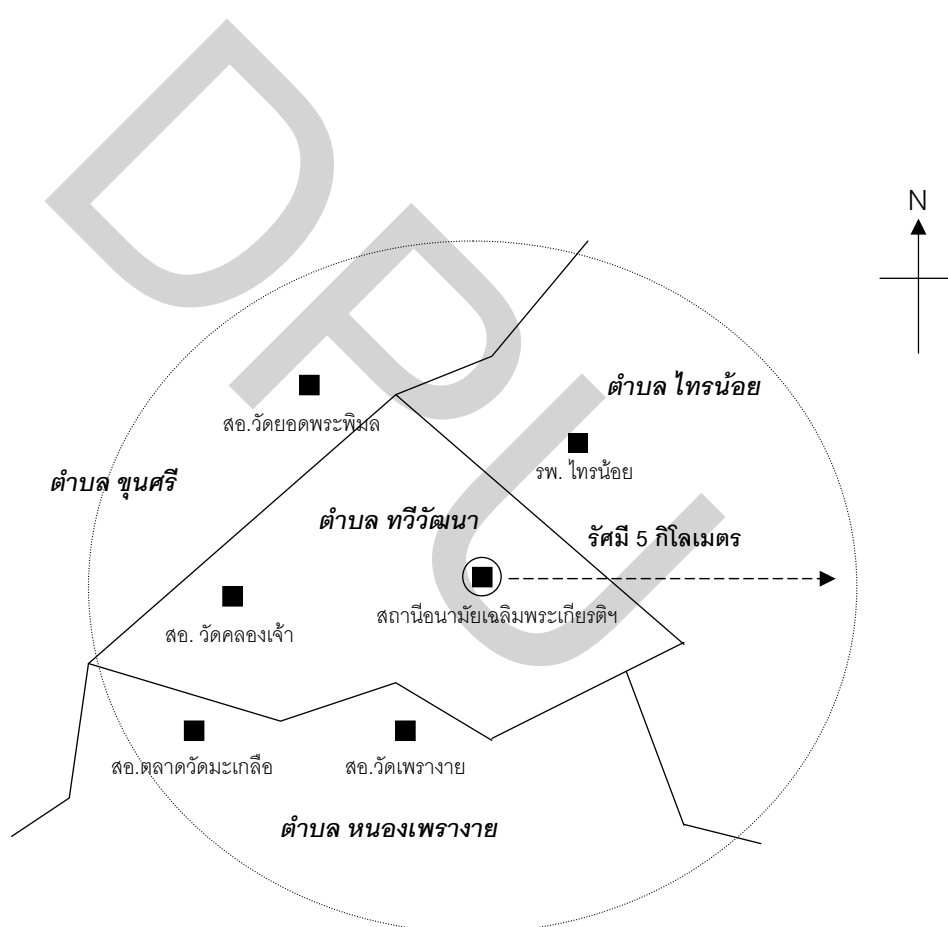
ในปัจจุบัน อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี มีโรงพยาบาล 1 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลไทรน้อย สถานีนานามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทรราชินี 1 แห่ง

สถานีนานามัยทั่วไป 10 แห่ง ได้แก่

- สถานีนานามัยวัดเพรงาย	- สถานีนานามัยคลองลากค้อน
- สถานีนานามัยตลาดวัดมะเกลือ	- สถานีนานามัยปากคลองหม่อมแถม
- สถานีนานามัยวัดยอดพระพิมล	- สถานีนานามัยวัดราษฎร์นิยม
- สถานีนานามัยบ้านคลองสิบศอก	- สถานีนานามัยวัดคลองขวาง
- สถานีนานามัยวัดปลายคลองขุนศรี	- สถานีนานามัยวัดคลองเจ้า

คลินิก 1 แห่ง ร้านขายยา 3 แห่ง สัดส่วนของโรงพยาบาลกับประชาชนคือ 1 ต่อ 41,797 คน
 สัดส่วนของสถานีนามัยกับประชาชน คือ 1 ต่อ 3,800 คน

ภาพที่ 2
แผนที่แสดงสถานีนามัยทั่วไปที่อยู่ใกล้กับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ
ในบริเวณรัศมี 5 กิโลเมตร

ในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ นั้นแม้ว่าจะเป็นพื้นที่ๆ ไม่ไกลจากเมืองหลวงอย่างกรุงเทพมหานครมากนักแต่ก็ยังมีสภาพเป็นชนบทเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ เป็นลักษณะพื้นที่กึ่งเมืองกึ่งชนบท ประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ และจากการสำรวจพบว่า ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของประชาชนในจังหวัดนนทบุรีนั้นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน เช่น พบว่าโรคเกี่ยวกับทางเดินอาหารในจังหวัดนนทบุรีนั้นมีอัตราผู้ป่วยที่สูงมาก เป็นต้น (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี, 2543)

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไป รายสถานบริการ ของอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ปี 2543

สถานบริการ	ตำบล	จำนวนหมู่บ้าน ที่รับผิดชอบ (หมู่)	จำนวน ประชากรชาย (คน)	จำนวน ประชากรหญิง (คน)
1.สอ.วัดเพรางาย	หนองเพรางาย	5	2,757	2,976
2.สอ.ตลาดวัดมะเกลือ	“	7		
3.สอ.วัดยอดพระพิมล	ขุนศรี	5	5,177	5,245
4.สอ.บ้านคลองสิบสอง	“	3		
5.สอ.วัดราษฎร์นิยม	ราษฎร์นิยม	2	2,691	2,782
6.สอ.คลองลากค้อน	“	3		
7.สอ.ปากคลองหม่อมแถม	ไทรใหญ่	5	2,924	2,979
8.สอ.วัดปลายคลองขุนศรี	“	5		
9.สอ.เฉลิมพระเกียรติฯ	ทิววัฒนา	5	2,447	2,610
10.สอ.วัดคลองเจ้า	“	3		
11.สอ.วัดคลองขวาง	คลองขวาง	8	2,321	2,435
12.รพ.ไทรน้อย	ไทรน้อย	9	2,183	2,269
รวม	7	60	20,501	21,296

ที่มา : ฝ่ายแผนงานและประเมินผล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี มีนาคม 2543

และเนื่องจากสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไป เป็นศูนย์ให้บริการด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนที่อยู่ในระดับหมู่บ้าน ตำบล ซึ่งส่วนใหญ่มีความยากจน ห่างไกลความเจริญ และมีการศึกษาต่ำ ดังนั้นการดำเนินการดำเนินงานสุขศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไป จะต้องเน้นการพัฒนาประชาชนให้มีความรู้ และทักษะที่จำเป็นในการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และการเผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสารนั้น จะต้องผสมผสานการใช้สื่อทั้งสื่อมวลชน สื่อกระจายเสียง สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโทรคมนาคม สื่อท้องถิ่น สื่อบุคคลและช่องทางที่เหมาะสม ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีการสื่อสารและวิถีชีวิตของกลุ่มเป้าหมาย และต้องมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน ยิ้มแย้ม ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพไม่ตะคอกไม่ดุด่า อำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่มาใช้บริการเพราะถ้าประชาชนเกิดทัศนคติต่อสถานีนามัยในแง่ลบ ก็จะทำให้ประชาชนหันไปพึ่งการซื้อยามารับประทานเอง การรักษาโรคโดยวิธีไสยศาสตร์ ซึ่งจะทำให้การพัฒนาทางด้านสาธารณสุข และ สุขภาพอนามัย ของประชาชน ล้มเหลว ไม่บรรลุตามแผนนโยบายการสุขศึกษาแห่งชาติ

จากเหตุผลที่กล่าวมานี้ นับว่ามีความจำเป็นที่จะต้องสำรวจและรวบรวมข้อคิดเห็น ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี เพื่อให้ทราบถึง ความรู้ ความเข้าใจ ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรีที่มีต่อการเผยแพร่ ข้อมูล ข่าวสาร และการให้บริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรีว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างและปรับปรุงงานประชาสัมพันธ์และการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ให้มีประสิทธิภาพ และตรงตามความต้องการของประชาชนส่วนรวมเพื่อเป็นตัวอย่างกับจังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ปัญหานำการวิจัย

1. ประชาชนในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ได้รับรู้ข่าวสาร ข้อมูล เกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี มากน้อยแค่ไหน จากสื่อใดบ้าง และจากสื่อใดมากที่สุด
2. ประชาชนในอำเภอไทรน้อย มีทัศนคติเกี่ยวกับการให้บริการ ของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
3. ประชาชนในอำเภอไทรน้อย มีความพึงพอใจในการให้บริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงการรับรู้ข่าวสาร เกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชนนี และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในการเข้ารับบริการจาก สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนในการให้บริการของ สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเลือกศึกษาเฉพาะประชาชนที่พักอาศัยในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรีที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป เนื่องจากสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ มีเขตพื้นที่รับผิดชอบ และตั้งอยู่ในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี โดยจะศึกษาถึงการรับรู้ข่าวสาร ทัศนคติ และความพึงพอใจ ในการใช้บริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2544

สมมติฐานการวิจัย

- 1.ลักษณะของประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชนนีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน
- 2.ลักษณะของประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน
- 3.ลักษณะของประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงการรับรู้ข่าวสาร ทศนคติ และความพึงพอใจของประชาชน ในการใช้บริการของสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างปรับปรุงการประชาสัมพันธ์และการให้บริการของสถานื่อนามัยต่อไป

นิยามศัพท์

สถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินี หมายถึง สถานบริการสาธารณสุขระดับตำบล ที่ได้รับการยกฐานะให้เป็นสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ในโอกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถทรงมีพระชนมายุ 60 พรรษา มีหน้าที่รับผิดชอบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในชุมชนและครอบครัว เป็นหน่วยงานที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของสาธารณสุขอำเภอ โดยมีคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ (คปสอ.) เป็นองค์กรประสานงานและสนับสนุนการดำเนินงานกับองค์กรปกครองท้องถิ่น ให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายของรัฐบาล ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึงสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ที่ตั้งอยู่ในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรีเท่านั้น

สถานื่อนามัยทั่วไป หมายถึง หน่วยงานที่รับผิดชอบงานสุขอนามัยระดับตำบลในสถานบริการ รวมทั้งการให้ความรู้ ความเข้าใจในด้านสุขศึกษา การรักษาสุขภาพและการรักษาโรค ในส่วนที่กระทรวงสาธารณสุขรับผิดชอบการปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่ตำบลที่หน่วยงานนั้นตั้งอยู่และการปฏิบัติการดังกล่าวอยู่ภายใต้การควบคุมกำกับและการและนิเทศงานจาก สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และ

สาธารณสุขจังหวัดตามลำดับ ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึงสถานื่อนามัยทั่วไปที่ตั้งอยู่ในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรีเท่านั้น

การรับรู้ข่าวสาร หมายถึง การได้รับข้อมูลความรู้ด้านสุขภาพอนามัยที่ทางสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานื่อนามัยทั่วไป ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ทาง สื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจในรูปแบบต่างๆ สื่อประเภทหอกระจายข่าว สื่อประเพณี,สื่อพื้นบ้าน

สื่อ หมายถึง สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ วารสาร นิตยสาร สื่อบุคคล ได้แก่ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีนามัย อาสาสมัครสาธารณสุข กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ครู พระ บุคคลใน

ชุมชน สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ บ้ายประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ โปสเตอร์ นิทรรศการ วิดีโอ สื่อประเภทหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน สื่อประเพณี,สื่อพื้นบ้าน ได้แก่ เพลงฉ่อย ลำตัด เพลงเรือ ลิเก ที่ทางสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไป นำมาใช้ในการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ

ทัศนคติ หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบของประชาชนในอำเภอไทรน้อยจังหวัดนนทบุรีที่มีต่อการให้บริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไป

ความพึงพอใจ หมายถึง ความพอใจของประชาชนในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรีที่มีต่อความเข้าใจในงานหน้าที่บริการ ความเสมอภาค การมีบุคคลที่ทำที่และมารยาทในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ประจำสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้เป็นการศึกษาแนวความคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ส่วน คือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร
2. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร
3. ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
4. ทฤษฎีความพึงพอใจ
5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร

ความหมายของการสื่อสาร

คำว่า "การสื่อสาร" หรือเรียกในภาษาอังกฤษว่า "Communication" นั้นได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน (ดร.ปรมะ สตะเวทิน, อ้างในการสื่อสารเพื่อการพัฒนา, 2531 : 65) เช่น

อริสโตเติล (Aristotle) ได้ให้คำจำกัดความของการศึกษาของวาทศิลป์ (rhetoric) หรือการสื่อสาร (communication) ว่าเป็นการแสวงหา "วิธีการจูงใจที่มีอยู่ทุกรูปแบบ"

ยอร์ช เอ มิลเลอร์ (George A. Miller) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ว่า การสื่อสารคือ "การถ่ายทอดข่าวสารจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง"

คาร์ล ไอโฮฟแลนด์ (Carl I. Hovland) และคณะเห็นว่า "การสื่อสาร คือกระบวนการที่บุคคลหนึ่ง (ผู้ส่งสาร) ส่งสิ่งเร้า (โดยปกติเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน) เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลอื่นๆ (ผู้รับสาร)"

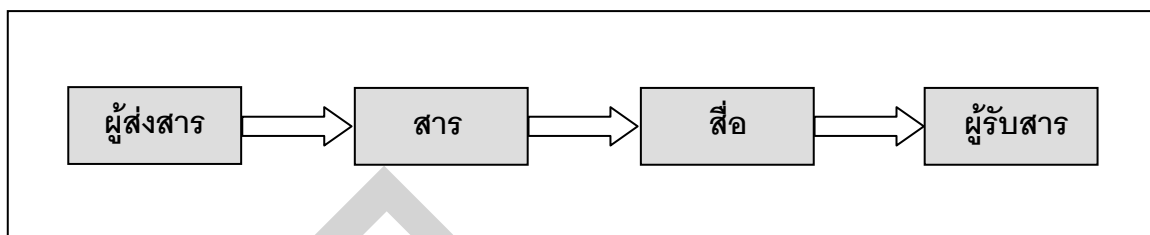
เอเวอเรทท์ เอ็ม โรเจอร์ส และเอฟ ฟลอยด์ ชูเมเกอร์ (Everett M. Rogers and F. Floyd Shoemaker) "การสื่อสารคือกระบวนการซึ่งสารถูกส่งจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร"

ปรมะ สตะเวทิน "การสื่อสารคือกระบวนการของการถ่ายทอดสารจากบุคคลฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้ส่งสารไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้รับสาร"

แบบจำลองกระบวนการสื่อสาร

การสื่อสารซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งนั้น มีรูปแบบและขั้นตอนต่างๆ ซึ่งสามารถเขียนเป็นแบบจำลองได้ดังนี้

ภาพที่ 3 แบบจำลองกระบวนการสื่อสาร

จากแบบจำลองดังกล่าวข้างต้น เราสามารถอธิบายขั้นตอนต่างๆ ในกระบวนการสื่อสารได้ดังนี้

เมื่อผู้ส่งสารต้องการจะทำการสื่อสารผู้ส่งสารก็ต้องนำเอาสิ่งที่ตนต้องการจะสื่อสารมาผลิตให้ปรากฏเป็นสารแล้วถ่ายทอดผ่านสื่อเพื่อส่งไปยังผู้รับสาร

องค์ประกอบของการสื่อสาร

การสื่อสารประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบ คือ ผู้ส่งสาร สาร สื่อและผู้รับสาร

ผู้ส่งสาร หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ต้องการจะทำการสื่อสาร ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ข่าวสาร และวัตถุประสงค์ของตน ดังนั้น ผู้ส่งสารจึงอาจเป็นใครก็ได้ คนหลายคน เช่น กลุ่มนักเรียน กลุ่มผู้ถูกเวนคืนที่ดิน หรืออาจเป็นสถาบัน เช่น พรรคการเมือง บริษัท รัฐบาล หน่วยงานราชการก็ได้

สาร หมายความว่า ผลผลิตของผู้ส่งสารที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความต้องการข่าวสาร และวัตถุประสงค์ของตนที่ปรากฏออกมาในรูปของรหัส เช่น เมื่อเราพูดสารก็คือถ้อยคำที่เราพูดเมื่อเราเขียน สารก็คือตัวหนังสือที่เราเขียนเป็นคำเป็นประโยค เมื่อเราแสดงกิริยาท่าทาง สารก็ปรากฏอยู่ในกิริยาท่าทางที่เราแสดงออกมา เมื่อเราอ่านหนังสือพิมพ์ สารก็คือ ข่าว ข้อความ ภาพ ที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์

สื่อ หมายความว่า สิ่งที่น่าหรือถ่ายทอดสารของผู้ส่งสาร เช่น เมื่อเราพูด สื่อก็คือคลื่นเสียงในอากาศ เมื่อเราอ่านหนังสือพิมพ์ คลื่นแสงในอากาศและกระดาษหนังสือพิมพ์เป็นสื่อ เมื่อเราฟังวิทยุ โทรทัศน์ สื่อก็คือ คลื่นเสียง คลื่นแสง และวิทยุจอโทรทัศน์

ผู้รับสาร หมายความว่า ถึงบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่รับสารของผู้ส่งสาร ดังนั้นผู้รับสารจึงอาจเป็น คนๆ เดียว คนหลายคน เช่น กลุ่มผู้ฟังการอภิปราย มวลชน หรืออาจเป็นสถาบัน เช่น พรรคการเมือง บริษัท องค์กร เป็นต้น (K.N. Singh, 1981 อ้างใน การสื่อสารเพื่อการพัฒนา, 2531 : 66)

องค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบนี้ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิด มีผลกระทบซึ่งกันและกัน รวมทั้งมีผลต่อการสื่อสารด้วย ดังนั้นหากผู้ส่งสารมีประสิทธิภาพ แต่สื่อและผู้รับสารด้อย ประสิทธิภาพก็จะทำให้ประสิทธิผลของการสื่อสารด้อยลงไป ในทำนองเดียวกันหากผู้ส่งสารด้อย ประสิทธิภาพ หากสารไม่ชัดเจน แม้จะมีสื่อและผู้รับสารที่มีประสิทธิภาพ การสื่อสารก็ยังด้อย ประสิทธิภาพเช่นกันและยิ่งหากทั้งผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสารด้อยประสิทธิภาพด้วยแล้ว การสื่อสารก็มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จน้อยที่สุดการสื่อสารจะมีประสิทธิผลมากที่สุดก็ต่อเมื่อองค์ประกอบทุก องค์ประกอบมีประสิทธิภาพสูงที่สุด

การสื่อสารจึงมีความสำคัญและเป็นพื้นฐานสำคัญของการมีปฏิภพของมนุษย์ มนุษย์เราจึง ศึกษาว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง เมื่อมีการกระทำทางการสื่อสาร หรือในกระบวนการการสื่อสารมี องค์ประกอบอะไรบ้าง และในองค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันอย่างไร ดังนั้นแนวคิดเกี่ยวกับการ สื่อสาร จะช่วยทำหน้าที่เป็นตัวเปรียบเทียบกับสิ่งที่ทำการศึกษา เพื่อสร้างความเข้าใจให้ชัดเจนขึ้น เพราะจะสามารถลดความเป็นนามธรรมให้น้อยลง

การสื่อสารสาธารณสุข

การสาธารณสุข (Winslow อ้างในพัชรา กาญจนารัตน์, 2523 : 2) หมายถึงวิทยาศาสตร์และ ศิลป์แห่งการป้องกันโรค การทำให้อายุยืนยาว การส่งเสริมสุขภาพและประสิทธิภาพของบุคคลการ สาธารณสุขประกอบด้วย

1. การสุขภาพาลสิ่งแวดล้อม
2. การควบคุมโรคติดต่อ
3. การให้สุขศึกษาที่เกี่ยวกับสุขวิทยา
4. การจัดบริการทางการแพทย์และการพยาบาล โดยการวินิจฉัยโรคตั้งแต่ระยะเริ่มแรกและการ รักษาโรค มิให้ลุกลามออกไป

5. การพัฒนาโครงสร้างทางสังคม เพื่อให้ทุกคนมีมาตรฐานการครองชีพที่ดีเพียงพอต่อการดำรงไว้ซึ่งสุขภาพที่ดีอย่างแท้จริง

การสื่อสารในงานสาธารณสุขนั้น จะแทรกในงานสาธารณสุขทุกประเภท เพราะการสื่อสารเป็นปัจจัยในการให้ความรู้ เปลี่ยนทัศนคติและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของประชาชนในเรื่องของสุขภาพอนามัย โดยได้กำหนดในแผนงานสาธารณสุขมูลฐาน ถึงกลวิธีการดำเนินงานในการให้ความรู้ความเข้าใจ และสิ่งสนับสนุนแก่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ โดยผลิตคู่มือและสื่อในการฝึกอบรมกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนการกระจายข่าวสาร เพื่อการประสานงานทั้งภายในสาขาและระหว่างสาขา ทั้งภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้กลวิธีดำเนินงานที่สำคัญในแผนงานรอง (สนับสนุนการสาธารณสุขมูลฐาน) คือ การพัฒนาเจ้าหน้าที่ในส่วนภูมิภาค ให้มีความรู้และเกิดทักษะในการศึกษาวิจัยและพัฒนารูปแบบ อีกทั้งตระหนักถึงความจำเป็นและความถูกต้องของข้อมูล ตลอดจนการเก็บข้อมูล ร่วมไปกับการพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและวิชาการ เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสาธารณสุขของแต่ละจังหวัดและภูมิภาค รวมถึงการเผยแพร่ข่าวสารและวิชาการ เพื่อให้เกิดการพัฒนารูปแบบการสาธารณสุขที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

บทบาทการสื่อสารในงานสาธารณสุข

บทบาทการสื่อสารในงานสาธารณสุขนั้น คือ บทบาทของการสื่อสารในงานพัฒนา เพราะงานสาธารณสุขเป็นงานพัฒนาสุขภาพ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ในงานสาธารณสุขส่งเสริมให้มีส่วนร่วมสนับสนุนการดำเนินงาน ตลอดจนมีความสามารถที่จะเรียนรู้การป้องกันโรค ควบคุมโรคต่างๆ ตามขีดความสามารถของตน และชุมชนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ความกินดีอยู่ดีโดยส่วนรวมสู่การมีสุขภาพดีถ้วนหน้า บทบาทต่างๆ ของการสื่อสารสาธารณสุข คือ

1. **การเผยแพร่ข่าวสาร** การเผยแพร่ความรู้ในงานสาธารณสุขไปสู่ประชาชนกลุ่มเป้าหมายหลักและกลุ่มเป้าหมายรอง กลุ่มเป้าหมายหลักหมายถึง ผู้เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นโดยตรง เช่นต้องการรณรงค์งดสูบบุหรี่ กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ ผู้สูบบุหรี่ กลุ่มเป้าหมายรอง คือ สมาชิกในครอบครัว ผู้ใกล้ชิดผู้ร่วมงาน รวมทั้งบุคคลทั่วไป ที่จะได้รับผลกระทบจากผู้สูบบุหรี่ เป็นต้น การเผยแพร่ความรู้และข่าวสารสาธารณสุขไปยังกลุ่มเป้าหมายในเรื่องต่างๆ นั้นนับว่ามีความสำคัญมาก เพราะวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อให้เขาเหล่านั้นสามารถปฏิบัติตัวถูกต้อง ทำให้มีสุขภาพอนามัยดี ไม่ต้องเจ็บป่วยด้วยโรคที่สามารถป้องกันได้ เป็นผลดีทางเศรษฐกิจของผู้นั่นเอง และครอบครัว ตลอดจนเป็นผลดีในการ

2.การโน้มน้าวจิตใจ การชักจูงให้คล้อยตาม ให้ปฏิบัติตามในเรื่องต่างๆ ในเรื่องนี้แตกต่างจากการเผยแพร่ข่าวสาร การให้ความรู้ตรงที่ การให้ความรู้เพื่อทำความเข้าใจเพื่อเปลี่ยนทัศนคติ แต่การโน้มน้าวใจ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปลี่ยนทัศนคติและให้เกิดพฤติกรรม เช่น การเผยแพร่ข่าวสารรณรงค์ดสูบบุหรี่ การโน้มน้าวใจมีความต้องการไม่เพียงแต่ให้ผู้สูบบุหรี่มีความคิดเห็นว่ามันมีพิษร้ายเท่านั้น แต่ยังมีความต้องการที่จะให้ทัศนคติเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นผู้ไม่สูบบุหรี่ด้วย

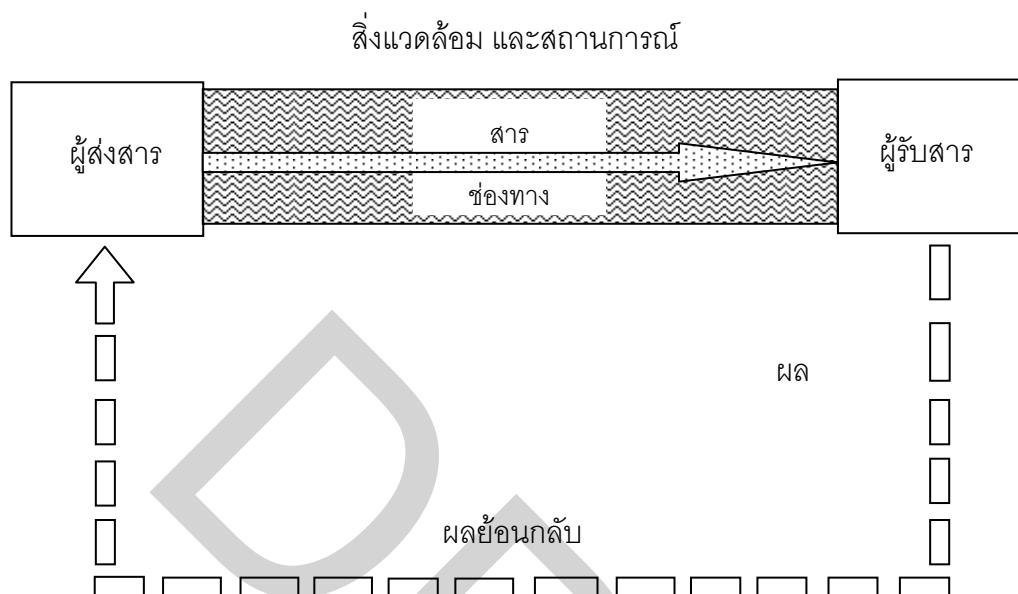
3.การกระตุ้นเตือน ในการสาธารณสุขนั้นการกระตุ้นเตือน หมายถึง การย้ำหรือการซ้ำหรือ การเสนอข่าวสารเป็นระยะๆ เพื่อให้ผู้รับปฏิบัติตาม ในการกระตุ้นผู้กระตุ้นอาจมีประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจ แต่ยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรม แต่การกระตุ้นเตือน จะย้ำเตือนให้เปลี่ยนพฤติกรรมหรือให้ปฏิบัติตาม

4. การเสนอข่าวด่วน ในบางครั้ง เช่น กรณีเกิดโรคติดต่อ โรคระบาด ซึ่งเป็นความร้ายแรงรุนแรงและรวดเร็ว จำเป็นต้องมีการสื่อสารทันที โดยเสนอข่าวด่วน เพื่อให้ประชาชนทราบถึงโรคติดต่อโรคระบาดนั้น ซึ่งถ้ามีการสื่อสารที่ดีทั้งในประเทศและระหว่างประเทศแล้ว จะทำให้สามารถป้องกันและควบคุมการแพร่กระจายของโรคได้อย่างทันต่อเหตุการณ์

5. การเตรียมชุมชน ในกรณีปกติไม่มีโรคติดต่อโรคระบาดในชุมชน เพื่อความไม่ประมาท ต้องมีการเตรียมชุมชนกลุ่มเป้าหมายไว้ โดยเฉพาะประชาชนในวัยที่ต้องระมัดระวังในเรื่องโรคภัยไข้เจ็บ เช่น เด็กและผู้ใหญ่วัยชรา เป็นต้น ต้องมีการสื่อสารงานสาธารณสุขตลอดเวลาในเรื่องต่างๆ ตามเทศกาล เช่น ก่อนถึงฤดูฝน และต้นฤดูฝน ต้องเตรียมพร้อมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกหรือโรคอื่นที่เกิดขึ้นในฤดูฝน เป็นต้น (การสื่อสารเพื่อชีวิต, 2532 : 76)

การที่จะใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการสาธารณสุขให้ได้ผลดีนั้นควรจะได้วิเคราะห์องค์ประกอบที่สำคัญตามแนวทาง โรเจอร์ส ดังนี้ 1) ผู้ส่งสาร 2) ช่องสาร 3) สาร 4) ผู้รับสาร 5) ผลที่เกิดจากการสื่อสาร 6) ปฏิกริยาตอบสนอง ทั้งนี้แนวทางการสื่อสารตามองค์ประกอบดังกล่าว มุ่งเน้นที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและทัศนคติของผู้รับสาร กล่าวคือ เน้นความสำคัญที่ผลซึ่งจะเกิดจากการกระทำการสื่อสารรวมทั้งปฏิกริยาตอบสนอง ในขณะเดียวกัน โรเจอร์ส ได้เสนอปัจจัยหลักเพิ่มขึ้นอีก 2 ประการคือ สิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดการสื่อสาร ในขณะที่ปัจจัยทั้ง 2 นี้มีอิทธิพลต่อการกำหนดผลของการสื่อสารในแต่ละครั้ง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบและปัจจัยดังกล่าวจะเห็นได้จากภาพข้างล่างนี้ (Rogers, 1971 อ้างในสื่อสารเพื่อการพัฒนา, 2540 : 624)

ภาพที่ 4 แบบจำลองการสื่อสารเพื่อการพัฒนาสาธารณสุข

แบบจำลองข้างต้นนี้ โรเจอร์ส ได้เสนอไว้ในเรื่อง “กลวิธีการสื่อสารในการวางแผนครอบครัว” การอธิบายองค์ประกอบของการสื่อสารตามแนวนี้นี้ มักจะถูกนำไปใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับการแพร่กระจายนวัตกรรม โดยเฉพาะโครงการพัฒนาด้านการเกษตร การสาธารณสุขซึ่งรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ที่อยู่ในสังคมชนบท

องค์ประกอบตามแบบจำลองดังกล่าวสามารถอธิบายในแง่ของการสื่อสารเพื่อพัฒนาการสาธารณสุขได้ดังนี้ (Rogers, 1971 อ้างในสื่อสารเพื่อการพัฒนา, 2540 : 625)

1. **ผู้ส่งสารหรือแหล่งข่าวสาร** ในแง่ของการพัฒนาสาธารณสุข ผู้ส่งสาร คือ หน่วยงานหรือบุคลากรในสถาบันสาธารณสุข ซึ่งมีหลายระดับ กล่าวคือ ทั้งระดับบริหาร ระดับนักวิชาการระดับปฏิบัติ ซึ่งรวมทั้งผู้นำทางความคิด ผู้เผยแพร่จริงใจและผู้ให้บริการ ผู้ส่งสารเหล่านี้ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ที่จะต้องเข้าถึงประชาชน จำเป็นจะต้องมีประสิทธิภาพทั้งในแง่ของการเผยแพร่ การจริงใจและการให้บริการ เนื่องจากผู้ส่งสารสามารถมีอิทธิพล หรือมีอำนาจในการชักจูง ให้มีการคิดหรือการปฏิบัติตามกัน ดังนั้น ผู้ส่งสารจึงต้องมีความน่าเชื่อถือกล่าวคือ ต้องมีความรู้และมีประสบการณ์ในเรื่องที่จะนำไปถ่ายทอดอย่างแท้จริง นอกจากนั้นยังต้องเป็นที่ไว้วางใจของผู้รับสารอีกด้วย การเห็นความสำคัญของผู้ส่งสารหรือแหล่งสารนับว่าเป็นการใช้พลังของแหล่งสารในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

ในการพัฒนาการสาธารณสุขจึงต้องพัฒนาผู้ส่งสาร โดยเฉพาะบุคลากรผู้ทำหน้าที่เผยแพร่จิตใจ และให้บริการ เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดในด้านต่างๆ ได้แก่

1.1 ด้านทักษะในการสื่อสาร เช่น การพูด การเขียน การฟัง การอ่าน การคิด หรือการใช้เหตุผล เช่น การพูดเพื่อให้ชาวบ้านยอมรับการคุมกำเนิด ก็ต้องรู้วิธีพูดที่จะทำให้ตระหนักถึงผลเสียของการมีลูกมาก เป็นต้น

1.2 ด้านทัศนคติ ผู้ส่งสารควรมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง ต่อเรื่องที่จะทำการสื่อสารและต่อผู้รับสาร เพราะจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และเห็นว่าเรื่องที่จะทำการสื่อสารนั้นเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนเชื่อมั่นว่าผู้รับสารเป็นผู้ที่สามารถยอมรับสิ่งที่ถูกต้องได้

1.3 ด้านความรู้ ผู้ส่งสารควรมีความรู้ 3 ด้านคือ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะทำการสื่อสารความรู้ในวิธีการที่จะสื่อสาร ความรู้ในเรื่องกระบวนการสื่อสาร เช่น วิทยาการด้านการป้องกันยาเสพติด จะต้องรู้เรื่องเกี่ยวกับยาเสพติดได้ดี นอกจากนั้น ยังรู้วิธีการถ่ายทอดรูปแบบต่างๆ เช่น การบรรยาย ประกอบการฉายภาพยนตร์ การให้ผู้ฟังมีส่วนร่วม และสามารถสร้างความสนใจได้ ในขณะเดียวกันสามารถตรวจสอบปฏิกิริยาของผู้ฟังไปด้วย เป็นต้น

1.4 ด้านความเข้าใจในระบบสังคมและวัฒนธรรมของบุคคลอื่นๆ ความเข้าใจเช่นนี้ทำให้ผู้ส่งสารสามารถเตรียมการสื่อสาร สร้างสารและเลือกวิธีการสื่อสารที่สอดคล้องกับลักษณะของบุคคลและระบบสังคมนั้น เช่น นักวางแผนครอบครัวอย่าไม่ส่งสารซึ่งขัดต่อความคิด ความเชื่อทางศาสนาของกลุ่มประชากรที่ต้องการเข้าถึง เป็นต้น

2. **สาร** สารในที่นี้หมายถึง สัญลักษณ์หรือสัญลักษณ์ที่กำหนดหรือสร้างขึ้นในหลายรูปแบบเพื่อกระตุ้นให้เกิดปฏิกิริยาในตัวผู้รับสาร เช่น โปสเตอร์ 1 แผ่น จะส่งสารเป็นสัญลักษณ์ของคำและภาพ เป็นต้น (Rogers, 1971 อ้างในสื่อสารเพื่อการพัฒนา, 2540 : 625) กล่าวอีกนัยหนึ่ง สาร หมายถึงเรื่องราวซึ่งผู้ส่งสารส่งออกไปโดยผ่านช่องสารได้ สารอาจเป็นลักษณะของ “คำ” หรือ “ข้อความ” หรือ “เครื่องหมาย” “การกระทำและวัตถุ ต่างๆ” เนื้อหาของสารในกระบวนการสื่อสารเพื่อพัฒนางานสาธารณสุขจะมีผลต่อผู้รับสาร และ ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสารสามารถสร้างความสนใจจากผู้รับสารได้ เช่น ใช้เนื้อหาของสารเข้าใจง่าย ใช้ภาษาสอดคล้องกับท้องถิ่นนั้นหรือสารที่ทำให้เพลิดเพลินในการดูใจให้วางแผนครอบครัว ใช้สารในรูปของเพลง เป็นต้น

3. **ช่องสาร** ในการสื่อสารทุกประเภท สารจะไปถึงผู้รับได้ต้องมีพาหนะนำสารไปให้ถึงผู้รับซึ่งผู้รับก็เลือกรับตามความต้องการของตน แท้จริงแล้ว ช่องสารในการสื่อสารเพื่องานสาธารณสุข ผู้ส่งสารมักไม่ได้ส่งสารผ่านช่องสารใดเพียงช่องทางเดียว ช่องสารนั้นมีหลายช่องทาง และผู้รับสารสามารถรับรู้ได้

4. **ผู้รับสาร** ผู้เชี่ยวชาญในการสื่อสารเพื่องานสาธารณสุขแขนงหนึ่ง กล่าวว่า “ลักษณะของกลุ่มเป้าหมายในการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญและมีความยุ่งยากสลับซับซ้อน เนื่องจากลักษณะของกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกันจะได้ตอบสารด้านสาธารณสุขต่างกัน”

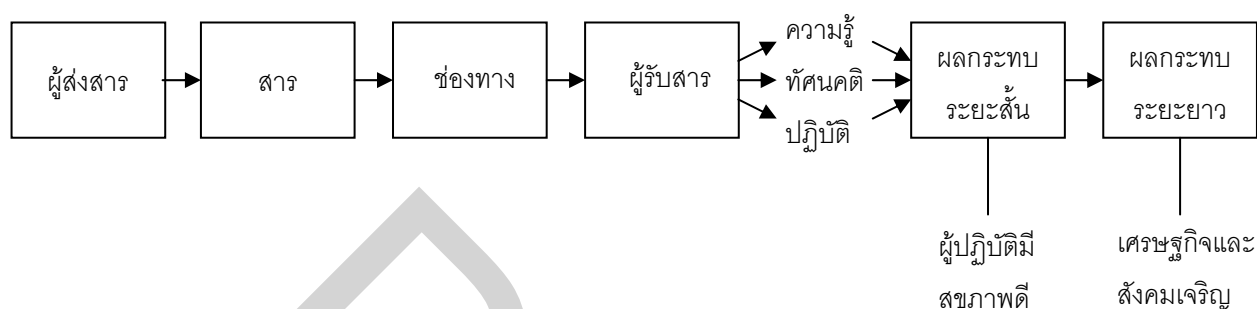
ถ้าจะกล่าวโดยหลักการแล้ว เป้าหมายของการสื่อสารสาธารณสุขจะต้องเป็นผู้เปิดรับสารที่ถูกส่งมายังช่องทางของสื่อหนึ่งสื่อใดโดยผู้ส่งสาร การเปิดรับสารนี้ จำเป็นต้องเกิดขึ้นในตัวผู้รับสารเสมอ ผู้รับสารอาจหมายถึงบุคคลแต่ละคน กลุ่มบุคคลหรือมวลชนก็ได้ทั้งสิ้น

การกำหนดผู้รับสารในการพัฒนาสาธารณสุขเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพิจารณากันอย่างรอบคอบว่า จะกำหนดกลุ่มเป้าหมายใดให้เป็นผู้รับสารในระดับใด จำนวนเท่าใดและในระยะเวลาอันเท่าไร ดังนั้น องค์ประกอบของผู้รับสารในงานสาธารณสุข จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อโครงการรณรงค์ด้านต่างๆ และเป็นผู้ที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมด้านสาธารณสุขไปตามจุดมุ่งหมายของแต่ละโครงการ

แนวคิดของการสื่อสารสมัยใหม่ ได้ให้ความสำคัญกับผู้รับสารเป็นหลัก (audience-oriented) โดยจำแนกผู้รับสารออกเป็นหลายประเภท เช่น ผู้รับสารที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งโครงการต่างๆ จะได้กำหนดไว้โดยเฉพาะ และผู้รับสารทั่วไป ซึ่งเป็นผู้รับสารในลักษณะมวลชน อย่างไรก็ตามควรวิเคราะห์ผู้รับสารเกี่ยวกับเรื่อง ทักษะในการสื่อสาร ทัศนคติ ความรู้ ระบบสังคมและวัฒนธรรมของผู้รับสาร เช่นเดียวกับผู้ส่งสาร

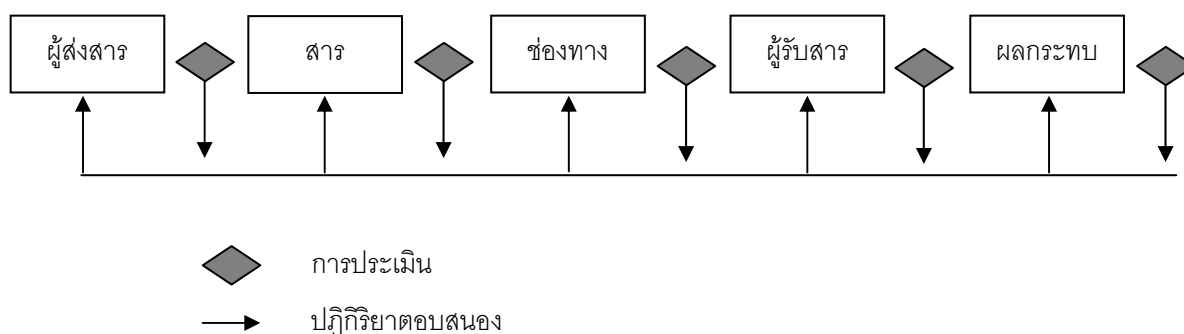
5. **ผลของการสื่อสาร** ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่าผลของการสื่อสารอันเป็นวัตถุประสงค์ของการสื่อสารนั้น คือการเกิดความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมที่ผู้ส่งสารปรารถนา ผลของการสื่อสารลักษณะนี้ ถือเป็นเป้าหมายของการสื่อสารเพื่อการพัฒนาสาธารณสุข เพราะเป็นการยอมรับหรือปฏิบัติตามนวัตกรรมการสาธารณสุข ซึ่งหมายถึงการที่กลุ่มเป้าหมายได้ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับสาธารณสุขหลังจากได้รับสารแล้วซึ่งจะส่งผลกระทบให้ผู้ปฏิบัติมีสุขภาพดี และส่งผลกระทบในระยะยาว คือให้เศรษฐกิจและสังคมเจริญขึ้น ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 5 ผลของการสื่อสารเพื่อพัฒนาการสาธารณสุข

6. **ปฏิกิริยาตอบสนอง** เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า ในกระบวนการสื่อสารเพื่อการพัฒนาสาธารณสุขถ้าผู้รับสารได้รับสาร ก็จะมีปฏิกิริยาตอบสนองมายังผู้ส่งสาร ซึ่งจะช่วยให้ผู้ส่งสารทราบว่าสารนั้นไปถึงผู้รับหรือไม่ ผู้รับมีความเข้าใจ มีทัศนคติ ตลอดจนพฤติกรรมที่ผู้ส่งสารต้องการหรือไม่ การสื่อสารในลักษณะดังกล่าวถือว่าการสื่อสารสองทาง และเป็นการสื่อสารที่มีเป้าหมายโดยที่ผู้ปฏิบัติงานสื่อสารด้านสาธารณสุขสามารถประเมินผลย้อนกลับได้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการสื่อสาร โดยเฉพาะจากผู้รับสารเพื่อนำข้อมูลที่ย้อนกลับนั้นมาปรับปรุงประสิทธิภาพการสื่อสารต่อไป

ภาพที่ 6 แสดงปฏิกิริยาตอบสนองในการสื่อสาร

นอกจากองค์ประกอบของการสื่อสารทั้ง 6 ประการแล้ว สิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ในขณะทำการสื่อสาร ก็มีผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารด้วย การสื่อสารที่มีสถานการณ์และสภาพแวดล้อมต่างกัน ย่อมทำให้พฤติกรรมและการสื่อสารและผลของการสื่อสารต่างกันได้ด้วย เช่น คู่สามีภรรยาที่ไม่รู้จัก

แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารและการสื่อสารสาธารณะ ผู้วิจัยได้นำมาใช้เพื่อให้เข้าใจความหมาย และแนวคิดหลักของการสื่อสารสาธารณะของสถานีนามัยกับประชาชน เพื่อนำมาประกอบการวิจัย

แนวความคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร

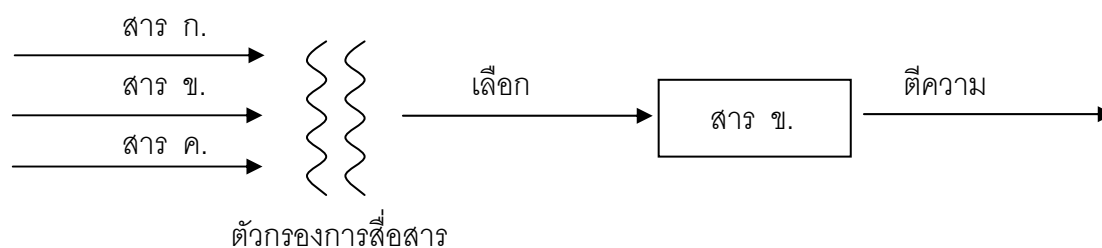
เนื่องจากคนเรามีการรับรู้ต่างกัน ความล้มเหลวของการสื่อสารจึงอาจเกิดขึ้นได้ถ้าเราไม่ยอมรับความแตกต่างในเรื่องการรับรู้ของแต่ละบุคคล การรับรู้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการสื่อสารทัศนคติ และความคาดหวังของผู้สื่อสาร การรับรู้เป็นกระบวนการเลือกรับสารการจัดสารเข้าด้วยกันและการตีความที่ได้รับตามความเข้าใจและความรู้สึกของตนเอง โดยทั่วไปการรับรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยรู้ตัวหรือตั้งใจ และมักเกิดตามประสบการณ์และการสังสมทางสังคม

คนเราไม่สามารถให้ความสนใจกับสิ่งต่างๆ รอบตัวได้ทั้งหมดแต่จะเลือกรับรู้เพียงบางส่วนเท่านั้น แต่ละคนมีความสนใจและรับรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวต่างกัน ดังนั้น เมื่อได้รับสารเดียวกัน ผู้รับสารสองคนอาจให้ความสนใจและรับรู้สารเดียวกันต่างกัน

กระบวนการรับรู้ข่าวสารของคนอาจจะแสดงเป็นแบบจำลองได้ดังนี้

ภาพที่ 7 แบบจำลองการรับรู้ข่าวสาร

แสดงการรับรู้ข่าวสารของบุคคล

ที่มา : อ้างถึงใน เมตตา กฤตวิทย์ และคณะ, 2530, หน้า 69

โดยทั่วไปสิ่งต่อไปนี้มักมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของแต่ละบุคคล ได้แก่

1. **แรงผลักดันหรือแรงจูงใจ** เรามักเห็นในสิ่งที่เราต้องการเห็น และได้ยินในสิ่งที่เราต้องการได้ยิน เพื่อสนองตอบความต้องการของตนเอง

2. **ประสบการณ์เดิม** คนเราต่างเติบโตขึ้นในสภาพแวดล้อมต่างกันถูกเลี้ยงดูด้วยวิธีต่างกัน และคบหาสมาคมกับคนต่างกัน เช่น คนที่จะไปศึกษาต่อต่างประเทศและพบเพื่อนเจ้าของประเทศที่เชื้อเพื่อช่วยเหลือจะเกิดทัศนคติที่ดีต่อคนของชาตินั้น มากกว่าคนที่พบกับเพื่อน ซึ่งถูกเหยียดหยามชาติของตน

3. **กรอบอ้างอิง** ซึ่งเกิดจากการสั่งสมอบรมทางครอบครัวและสังคม ดังนั้น คนต่างศาสนากันจึงมีความเชื่อและทัศนคติในเรื่องต่างๆ ต่างกันก็ได้

4. **สภาพแวดล้อม** คนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมต่างกัน เช่น อุณหภูมิ บรรยากาศ สถานที่ ฯลฯ จะตีความสารที่ได้รับต่างกัน

5. **สภาวะจิตใจและอารมณ์** ได้แก่ ความโกรธ ความกลัว ฯลฯ ตัวอย่าง เช่น เรายังมักจะมองความผิดเล็กน้อยเป็นเรื่องใหญ่โตขณะที่เราอารมณ์ไม่ดีหรือหงุดหงิด แต่กลับมองปัญหาหรืออุปสรรคใหญ่หลวงเป็นเรื่องเล็กน้อยขณะที่มีความรัก เป็นต้น

การเลือกรับรู้ข่าวสาร

มีแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกันมาก 3 ประการในการสื่อสารระหว่างมนุษย์ ได้แก่ การเลือกเปิดรับ การเลือกรับรู้ และการเลือกจดจำ แม้ว่าจะสามารถแยกออกเป็นพฤติกรรม 3 แบบ แต่นักวิชาการบางกลุ่มก็นิยมเรียกรวมกันว่า การเลือกรับรู้

การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) คนเรามีแนวโน้มที่จะเปิดตนเองให้สื่อสารตามความคิดเห็นและความสนใจของตน และหลีกเลี่ยงไม่สื่อสารในสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความสนใจของตน (Klapper, 1960 อ้างถึงใน เมตตา กฤตวิทย์ และคณะ, 2530 : 71) แม้ว่าการเลือกรับสารจะเอนเอียงไปตามแต่ลักษณะส่วนบุคคลดังกล่าว แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็น เรื่องที่บุคคลรู้สึกตัวหรืออยู่ในระดับจิตสำนึก นอกจากนี้นักวิชาการบางคนกล่าวว่า การเลือกรับนี้ไม่เป็นเรื่องที่เป็นไปได้ในระดับจิตไร้สำนึกด้วยกัน

ความต้องการข่าวสารที่สอดคล้อง (Consistency) กับค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของผู้รับสาร ผู้รับสารมักจะเปิดรับข่าวสารที่สอดคล้องกับความเชื่อ ค่านิยม หรือทัศนคติของตน ข่าวสารใดที่ไม่สอดคล้องมักจะไม่ได้รับความสนใจหรือได้รับการปฏิเสธจากผู้รับสาร ตัวอย่าง เช่น ผู้รับสารที่มีความนิยมใน พรรคประชากรไทยมักจะอ่านบทความที่เขียนโดย หัวหน้าพรรคประชากรไทยในหนังสือพิมพ์เดลิเมล์ เป็นต้น (พีระ จิรโสภณ, 2527 อ้างถึงในหลักและทฤษฎีการสื่อสาร, 2531 : 290)

การเลือกจดจำ (Selective Retention) หมายถึง ความพร้อมที่จะจดจำสารมักเกิดขึ้นแก่คนที่พร้อมจะเข้าใจมากเกินไป และพร้อมที่จะลืมสำหรับคนที่ไม่พร้อมจะเข้าใจ (Klapper, 1960 อ้างถึงใน เมตตา กฤติวิทย์ และคณะ, 2530 : 71)

เบเรลสันและสตาเยเนอร์ (เมตตา กฤติวิทย์ และคณะ, 2530 : 72) กล่าวว่า ในด้านหนึ่งนั้น คนเรามีแนวโน้มที่จะเปิดรับสารอินทรีย์ไปตามความใส่ใจของตน แต่ในอีกด้านหนึ่งก็จะมีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่อยู่นอกเหนือความอยากรู้อยากเห็นของตน เขาเหล่านี้จะฟังหรืออ่านเรื่องที่ต่อต้านหรือแตกต่างไปจากความใส่ใจโดยปกติ แต่ข้อสำคัญ คนเรามีแนวโน้มที่จะรับสารในระดับที่ตนพร้อมจะให้ เป็นไป

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การแสวงหาข่าวสารหรือการรับรู้ข่าวสารนั้น นอกจากเพื่อสนับสนุนทัศนคติและความเข้าใจที่มีอยู่เดิมแล้ว ยังเป็นการแสวงหาเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์อื่นๆ อีกเช่น เพื่อให้มีความรู้ นำไปใช้เป็นแนวทางแก้ปัญหา เพื่อตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจส่วนบุคคล รวมทั้งเพื่อความบันเทิงใจด้วย นอกจากนี้การที่บุคคลใดจะตัดสินใจแสวงหาข่าวสาร เคยเมยต่อข่าวสาร หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเปิดรับข่าวสารนั้น ก็ขึ้นอยู่กับการประเมินเปรียบเทียบถึงความพยายามที่จะใช้และผลตอบแทนในการที่จะได้รับรู้ข่าวสารใดๆ ด้วย

ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร ผู้วิจัยได้ใช้เป็นแนวทาง การกำหนดปัญหามาในการวิจัยวัตถุประสงค์ในการวิจัย และสมมุติฐานในการวิจัย เพื่อให้เข้าใจแนวคิดหลักของทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร และนำมาใช้เป็นแนวทาง ขอบเขตในการออกแบบสอบถาม พร้อมทั้งนำมาประกอบการอภิปรายผล

ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคตินั้นเป็นนามธรรมและเป็นตัวการสำคัญอันหนึ่งที่เป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรมของบุคคล จากการศึกษาค้นคว้าของนักจิตวิทยาหลายท่านหลายกลุ่ม ทำให้เกิดแนวความคิดแตกต่างกันออกไป และแต่ละท่านก็ได้ให้ความหมายของคำว่า “ทัศนคติ” ตามแนวความคิดเห็นของตนเอง ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะออกมาในลักษณะของความรู้สึก ดังจะยกตัวอย่างตามที่นักจิตวิทยาบางท่านได้ให้ไว้ดังนี้ (อ้างใน ทรงพล ภูมิพัฒน์, 2538 : 132)

Allport ได้ให้ความหมายว่า “ทัศนคติ” หมายถึง สภาวะของความพร้อมทางจิต ซึ่งเกิดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์ และสภาวะของความพร้อมนี้จะเป็นตัวกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุ สิ่งของหรือสถานการณ์ต่างๆ

Kretch and Crutchfield ได้กล่าวว่า “ทัศนคติ” หมายถึง ผลรวมของกระบวนการที่จะทำให้เกิดแรงจูงใจ อารมณ์ การยอมรับ และการรู้การคิด ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้จะเกิดผลมาจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

Sarnoff ได้ให้ความหมายไว้สั้นๆ ว่า “ทัศนคติ” หมายถึง ความต้องการที่จะแสดงปฏิกิริยาของความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

องค์ประกอบของทัศนคติ

ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ (2529 : 179) ได้แบ่งองค์ประกอบของทัศนคติได้เป็น 3 ส่วนคือส่วนที่เป็นความคิด (ความเชื่อ) ส่วนที่เป็นอารมณ์ (ความรู้สึก) และส่วนที่เป็นพฤติกรรม (การปฏิบัติ)

ยกตัวอย่างเช่น ทัศนคติที่ดีต่อพุทธศาสนา ย่อมหมายถึงความเชื่อในคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ความรู้สึกศรัทธาในพุทธศาสนา และแนวโน้มทางพฤติกรรมที่จะไปโบสถ์ รักษาศีล และปฏิบัติธรรม เป็นต้น หรือทัศนคติที่ไม่ดีต่อขบวนการต่อสู้เพื่อสิทธิสตรี ย่อมหมายถึง ความเชื่อว่าผู้หญิงควรอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน หรือการทำให้ตัวเป็นข้างเท้าหลัง ความรู้สึกพึงพอใจกับ ผู้หญิงที่บอบบางนุ่มนิ่มและพฤติกรรมที่จะเลือกคู่ครองในลักษณะที่พึงพามากกว่าคนที่เป็นตัวของตัวเอง เป็นต้น

การที่มีองค์ประกอบทางอารมณ์อยู่ในทัศนคติด้วย ช่วยทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างทัศนคติกับความเชื่อทั่วไป ความเชื่อที่ว่าโลกกลม ไม่ได้มีองค์ประกอบของความรู้สึกอยู่ด้วยจึงไม่นับว่าเป็นทัศนคติ แต่เป็นเพียงการยอมรับทางความคิดกับสิ่งที่เชื่อว่าเป็นข้อเท็จจริง คนที่เชื่อดังกล่าวจึงไม่สนับสนุนหรือคัดค้านเรื่องนี้อย่างเป็นงานเป็นการ และถ้าบังเอิญมีการค้นพบครั้งใหญ่ว่าโลกไม่ได้กลมอย่างที่คิด คนที่เชื่อก็ไม่เดือดร้อนและไม่ได้กระตือรือร้นที่จะเปลี่ยนความคิดของตนเองดังนั้น ในเรื่องทัศนคติมีองค์ประกอบทางอารมณ์อยู่ด้วย มันจึงมีแนวโน้มที่จะบ่งชี้ว่า เราสนับสนุนหรือต่อต้าน สิ่งที่เรามีทัศนคติด้วย

สำหรับองค์ประกอบทางด้านพฤติกรรมนั้นจะต้องทำความเข้าใจด้วยความระมัดระวังโดยทั่วไป เรามักจะพบว่าทัศนคติย่อมควบคู่ไปกับการที่จะแสดงพฤติกรรมไปตามทัศนคติ เช่น

- พฤติกรรมที่จะเข้าใกล้
- การแสดงความเชื่อถือในสิ่งที่เราชื่นชอบ แต่ไม่มีโอกาสหรือไม่กล้าใกล้ชิด
- แนวโน้มที่จะแสดงอาจต่อต้านกับสิ่งที่เราไม่ชอบและต้องการจัดการกับสิ่งนั้น

- การแสดงลักษณะหลักในสิ่งที่เราไม่ชอบและเราไม่ต้องการจะติดต่อสัมพันธ์ด้วย

อย่างไรก็ตาม บางครั้งพฤติกรรมก็ไม่อาจจะแสดงได้อย่างตรงไปตรงมาหรือเห็นได้ชัดเจน เนื่องจากมีปัจจัยอื่นมารบกวน หรือกำหนดให้ไม่สามารถแสดงออกได้ เช่น ลูกน้องที่มีทัศนคติทางลบต่อผู้บังคับบัญชา มีความเชื่อว่าเจ้านายคนนี้อ้างเอียง มีความรู้สึกเกลียด แต่ไม่สามารถแสดงออกตรงไปตรงมากับความเชื่อ และความรู้สึกของตน เพราะผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ให้ความดีความชอบแก่เขาดังนั้น การแสดงออกทั่วไปอาจมีลักษณะเคารพ พินอบพิเทา แต่ถ้ากล่าวให้ถึงที่สุดแล้ว เมื่อเราสังเกตการสื่อสารของเขาโดยละเอียดทั้งที่ใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูดแล้ว ก็จะพบว่าเขาก็แสดงพฤติกรรมที่ไม่ชอบเจ้านาย เช่น อาจโดยการวิจารณ์หรือนินทาลับหลัง แสดงกิริยาไม่เคารพเมื่อผู้บังคับบัญชามองไม่เห็น ปัญหาก็คือเราจะมีโอกาสสังเกตเขาอย่างละเอียดจนเห็นพฤติกรรมได้ทุกแง่มุมนั้นยากมาก

ยังมีคำอีก 2 คำ ที่เป็นลักษณะของทัศนคติเช่นกัน แต่มีความหมายที่เฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้นคำแรกคือ อคติ (Prejudice) เป็นทัศนคติที่ฝังแน่นเสียจนยากจะเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าโดยข้อมูลหรือประสบการณ์ทางตรงก็ตาม ยกตัวอย่างเช่น อคติของคนรวย (บางคน) ต่อคนจนว่า หยาบคายสกปรก โง่

ขี้เกียจ หรืออคติของคนจน (บางคน) ว่าคนรวยเป็นพวกที่ คดโกง เอาไรต์เอาเปรียบ หน้าเนื่อใจเสีย เป็นต้น

ส่วนอีกคำก็คือ ภาพฝังใจ (Stereotype) ก็เป็นทัศนคติเช่นกัน แต่มีลักษณะเฉพาะตรงที่เป็นทัศนคติที่เป็นความเชื่ออย่างกว้างขวางของสมาชิกในสังคม ยกตัวอย่างเช่น ทัศนคติว่าผู้ชายเป็นชาตินักรบ ผู้หญิงไม่ต้องมายุ่งกับหน้าที่การป้องกันประเทศ เป็นต้น

การวัดทัศนคติ

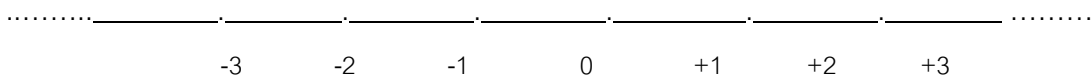
เนื่องจากทัศนคติมีองค์ประกอบ 3 ประการ การวัดทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเราอาจวัดองค์ประกอบใดองค์หนึ่ง หรืออาจวัดองค์ประกอบทางการรู้ องค์ประกอบทางความรู้สึกและองค์ประกอบทางการกระทำพร้อมกันไปเลยก็ได้ การวัดทัศนคตินั้นเขาจะวัดออกมาในลักษณะของทิศทาง (direction) และปริมาณ (magnitude) ทั้งนี้เพราะมีเครื่องมือวัด และมีผู้นิยมสร้างเครื่องมือที่จะวัดในลักษณะนี้กันมาก (ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์, 2529 : 185)

ทิศทาง (direction) จะมีอยู่ 2 ทิศทาง คือ ทางบวกหรือทางลบ ทางบวกก็หมายถึงการประเมินค่าของความรู้ การรู้สึก และการกระทำไปในทางที่ดี ชอบ พอใจ ส่วนทางลบ จะเป็นการประเมินค่าของความรู้ การรู้สึก และการกระทำไปในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ ไม่พอใจ

ปริมาณ (magnitude) เป็นความเข้มข้นหรือความรุนแรงของทัศนคติไปในทิศทางที่พึง

ประสงค์หรือไม่พึงประสงค์นั่นเอง

ภาพที่ 8 แสดงทัศนคติให้เห็นเป็นเส้นตรง ซึ่งอาจเป็นไปได้ในทิศทางบวกหรือลบ

คนที่ทัศนคติรุนแรงอาจจะเป็นการรุนแรงในทางบวกหรือทางลบก็ได้ แต่ถ้าทัศนคติใกล้ศูนย์ก็แปลว่ามีความรุนแรงน้อย

นอกจากลักษณะ 2 ประการนี้แล้ว ทัศนคดียังมีลักษณะอื่นๆ เช่น ความเด่นชัด (salient) ความซับซ้อน (complexity) ความรู้สึกนึกคิด (consciousness) ความเป็นศูนย์กลาง (centrality) เป็นต้น ซึ่งลักษณะเหล่านี้ยังไม่มีผู้นิยมสร้างเครื่องมือวัด

จากที่กล่าวจะเห็นได้ว่าการวัดทัศนคติวัดออกมาในลักษณะของทิศทาง และปริมาณ ซึ่งวิธีการวัดนั้นมีอยู่หลายวิธี ดังนี้

1. **วิธีการสังเกต (Observation)** เป็นวิธีการที่ใช้ตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามอง และจดบันทึกพฤติกรรมของบุคคลอย่างมีแบบแผน ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบว่าบุคคลที่เราสังเกตมีทัศนคติ ความเชื่ออุปนิสัยเป็นอย่างไร การสังเกตเป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และใช้กันมานานจนถึงปัจจุบัน ซึ่งวิธีนี้เป็นที่นิยมและยังใช้แพร่หลายอยู่ในทุกๆ สาขาวิชาโดยเฉพาะการศึกษาที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเพราะจะทำให้ผู้ศึกษาได้มองเห็นพฤติกรรมของบุคคลด้วยตัวของมันเองอันจะก่อให้เกิดการสรุปผลจากการศึกษาได้ตรงกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

ข้อมูลที่ได้จากวิธีการสังเกตจะถูกต้องใกล้เคียงกับความจริงหรือเป็นที่เชื่อถือได้เพียงใดนั้น มีข้อควรคำนึงหลายประการ กล่าวคือควรจะมีการศึกษาหลายๆ ครั้ง ทั้งนี้เพราะทัศนคติของบุคคลมาจากหลายๆ สาเหตุ นอกจากนั้นตัวผู้สังเกตเองจะต้องทำตัวให้เป็นกลาง ไม่มีความลำเอียงและการสังเกตควรไปสังเกตหลายๆ ช่วงเวลา ไม่ใช่สังเกตเฉพาะเวลาใดเวลาหนึ่ง เช่น จะไม่สังเกตในเวลาบ่ายเสมอ

2. **วิธีการสัมภาษณ์ (Interview)** เป็นวิธีการที่ผู้ศึกษาจะต้องโทรศัพท์ไปหรือออกไปสอบถามบุคคลนั้นๆ ด้วยปาก (พูดคุย) ของตนเอง ซึ่งโดยปกติผู้สัมภาษณ์จะเตรียมแผนการล่วงหน้าเอาไว้ว่าจะสัมภาษณ์ในเรื่องใด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด ผู้สัมภาษณ์จะต้องทำให้ลักษณะบรรยากาศในการสัมภาษณ์เป็นกันเอง ยิ่งถ้าเป็นกันเองมากเท่าใด ข้อมูลที่ได้ก็ยิ่งถูกต้องมากยิ่งขึ้นทั้งนี้เพราะผู้เล่าจะสบายใจไม่เคร่งเครียด

ข้อควรคำนึงที่สำคัญในการสัมภาษณ์ โดยเฉพาะในตอนเริ่มแรกของการสัมภาษณ์ไม่ควรทำให้เป็นพิธีที่มีแบบแผน ถึงแม้ผู้สัมภาษณ์จะมีแบบแผนล่วงหน้ามาแล้วก็ตาม การเก็บข้อมูลผู้สัมภาษณ์

3. **วิธีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)** เป็นวิธีนิยมใช้เมื่อผู้ศึกษาไม่สามารถที่จะติดต่อกับผู้ที่ศึกษาได้โดยตรง แบบสอบถามนั้นจะมีข้อความอธิบายไว้อย่างเรียบร้อย เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกัน การใช้วิธีส่งแบบสอบถามนี้เป็นวิธีที่ใช้กันมากในการวัดทัศนคติ ทั้งนี้เพราะเราสามารถที่จะสร้างและถามได้ในหลายๆ ด้าน ความต้องการของผู้ที่ศึกษาอีกทั้งยังเป็นการเป็นการประหยัดเวลาในการหาข้อมูล เพราะผู้ศึกษาสามารถที่จะส่งแบบสอบถามไปให้คนเป็นจำนวนมาก ได้ในเวลาเดียวกัน ส่วนในด้านการลงทุนก็นับได้ว่าใช้ทุนน้อยกว่าอีกหลายๆ วิธี

การวัดทัศนคตินิยมใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามมากที่สุด และก็มีผู้คิดแบบสอบถามกันอยู่เรื่อยๆ แบบสอบถามที่ใช้กันมากได้แก่ มาตราจัดอันดับคุณภาพ มาตราวัดแบบเทอร์สโตน มาตราวัดแบบลิเคิร์ท และมาตราส่วนแบบ Semantic differential เป็นต้น ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงมาตราส่วนแบบลิเคิร์ท และมาตราส่วนแบบ Semantic differential อันเป็นแบบที่นิยมใช้กันมากในประเทศไทยเพียงพอสังเขป

มาตราส่วนแบบลิเคิร์ท (Likert Scales) เรนซิส ลิเคิร์ท (Rensis Likert) เป็นผู้คิดขึ้นและเป็นที่นิยมใช้กันแพร่หลาย เนื่องจากสามารถสร้างได้โดยไม่ยาก มาตราส่วนวัดทัศนคติแบบลิเคิร์ทประกอบไปด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 2 ตัวอย่างมาตราส่วนวัดทัศนคติแบบลิเคิร์ท 5 ตัวเลือก

ทัศนคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ข้าพเจ้าเชื่อว่าการสอนวิชาเพศศึกษาในระดับมัธยมจะช่วยลดปัญหาอาชญากรรมทางเพศ					
2. การแสดงความรักในที่สาธารณะเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์					

3. พ่อแม่ควรสอนให้เด็กได้เรียนรู้เรื่องเพศตั้งแต่เด็ก ๆ					
4. การทำแท้งไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องศาสนา					

จากทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคตินี้ ผู้วิจัยได้ใช้เป็นแนวทาง การกำหนดปัญหำนำในการวิจัย วัตถุประสงค์ในการวิจัย และสมมุติฐานในการวิจัย เพื่อให้เข้าใจแนวคิดหลักของทฤษฎีเกี่ยวกับ ทัศนคติและนำมาใช้เป็นแนวทาง ขอบเขตในการออกแบบสอบถาม พร้อมทั้งนำมาประกอบการ อภิปรายผล

ทฤษฎีความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ได้มีผู้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้หลายท่าน ซึ่งผู้ศึกษาได้รวบรวมไว้ดังนี้

หลุย จำปาเทศ (2533 : 8) กล่าวว่า “ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการ (Need) ได้บรรลุ เป้าหมายพฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความสุขสังเกตได้จากสายตา คำพูด และการแสดงออก”

Millet (1980 อ้างใน สมศักดิ์, 2533 : 28-29) ได้อธิบายว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อ การบริการสาธารณะ (Satisfactory Services) หรือความสามารถในการที่จะพิจารณาว่าบริการ สาธารณะนั้นจะเป็นที่พอใจหรือไม่ ก็ให้พิจารณาได้จากสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. ความสามารถในการจัดบริการให้อย่างยุติธรรม โดยลักษณะการจัดให้นั้นจะต้องเป็นไปอย่าง เสมอภาคและเสมอหน้า (Equitable Service) แก่ผู้รับบริการ
2. ความสามารถในการจัดบริการให้อย่างรวดเร็วทันต่อเวลา (Time Service) ตามลักษณะของ ความจำเป็นรีบเร่งในบริการและความต้องการของประชาชนในบริการนั้นๆ
3. ความสามารถในการจัดบริการให้อย่างเพียงพอแก่ความต้องการ ของผู้รับบริการ (Ample Service)
4. ความสามารถในการจัดบริการให้อย่างต่อเนื่อง (Continous Service) โดยไม่มีการหยุดชะงัก หรือติดขัดในการให้บริการนั้นๆ
5. ความสามารถในการพัฒนาการที่จัดให้ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ให้มีความ เจริญก้าวหน้า (Progressive Service) ตามลักษณะของการบริการนั้นๆ ขึ้นไปเรื่อย

Fitzgerald และ Durant (1979 อ้างใน วัลลภา, 2532 : 11) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบริการสาธารณะ (Public service satisfaction) ว่าหมายถึงการประเมินผล การปฏิบัติงานด้านการให้บริการของหน่วยงานโดยมีพื้นฐานที่เกิดจากการรับรู้ (Perceptions) ถึงการ ส่งมอบบริการที่แท้จริง ซึ่งการประเมินผลนี้จะแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แต่ละ บุคคลได้รับเกณฑ์ (Criteria) ที่แต่ละบุคคลตั้งไว้รวมทั้งการตัดสิน (Judgment) ของบุคคลนั้นด้วย

แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการให้บริการ

จากความหมายของความพึงพอใจข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อ บริการสาธารณะนั้น ส่วนหนึ่งมีผลมาจากความสามารถในการให้บริการของหน่วยงานรัฐ อย่างมี ประสิทธิภาพหมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่พลมนุษย์และได้รับผลกำไรจาก การปฏิบัติงานนั้นๆ (Human Satisfaction and Benefit Produced) นอกจากนั้นประสิทธิภาพยังหมายถึง ความนึกคิดหรือความมุ่งมาดปรารถนาในการบริหารงานในด้านบริการสาธารณะอื่นที่จะก่อให้เกิด ความพึงพอใจต่อประชาชนดังนั้นสรุปได้ว่าความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของรัฐ จึง น่าจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบใหญ่ๆ 2 ประการ คือ (มณีวรรณ, 2533 : 20)

1.ความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการได้อย่างเพียงพอ (Ample) เท่าเทียมกัน (Equitable) ต่อเนื่องกัน (Continuous) ทันต่อเวลา (Timely) และก้าวหน้า (Progress) ทั้งใน ด้านปริมาณและคุณภาพของงานนั้นๆ

2.ความสามารถในการให้บริการทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ งานนั้นๆ โดยพิจารณาเปรียบเทียบความสามารถในการประหยัดทรัพยากรทางการบริหาร อันได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) และวัสดุอุปกรณ์ (Materials) ที่ใช้ในการดำเนินการ

หลักการของงานให้บริการ

การให้บริการ (Public Service Delivery) หมายถึง การที่องค์การราชการได้กระจายสินค้า สาธารณะออกไปให้กับคนในสังคมเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น (มณีวรรณ, 2533 : 27)

พฤติกรรมกรให้บริการ จึงเป็นการศึกษาถึงกิริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิกิริยาของเจ้าหน้าที่ องค์การที่แสดงออกในขณะที่ให้บริการแก่ผู้มารับบริการ

กุลธน ธนาพงศธร (2523 : 303 – 304) เห็นว่า หลักการให้บริการ ได้แก่

1. หลักความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ ประโยชน์และบริการที่ องค์การจัดให้ นั้น จะต้องตอบสนองความต้องการของบุคคลากรส่วนใหญ่หรือทั้งหมดมิได้เป็นการจัด

2. หลักความสม่ำเสมอ กล่าวคือการให้บริการนั้นๆ ต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มิใช่ทำๆ หยุดๆ ตามความพอใจของผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติการ

3. หลักความเสมอภาค บริการที่จัดนั้นจะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันไม่มีการให้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มใดในลักษณะแตกต่างจากกลุ่มคนอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด

4. หลักความประหยัด ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ไปในการบริการจะต้องไม่มากจนเกินกว่าผลที่จะได้รับ

5. หลักความสะดวก บริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการ จะต้องเป็นไปในลักษณะปฏิบัติได้ง่าย สะดวก สบาย ลื่นเปลี่ยนทรัพยากรไม่มากนัก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาระยุ่งยากใจแก่ผู้ให้บริการ หรือผู้ให้บริการมากจนเกินไป

Paradurman Zeithal และ Barry (อ้างใน รัชยา, 2535 : 14-15) ซึ่งกล่าวถึงหลักการการบริการที่ดีต้องประกอบด้วย

1.ความเชื่อถือได้ (Reliability) ประกอบด้วย

1.1 ความสม่ำเสมอ

1.2 ความพึงพาได้

2.การตอบสนอง (Responsiveness) ประกอบด้วย

2.1 ความเต็มใจที่จะให้บริการ

2.2 ความพร้อมที่จะให้บริการและการอุทิศเวลา

2.3 ความต่อเนื่องในการติดต่อ

2.4 ปฏิบัติต่อผู้ให้บริการเป็นอย่างดี

3.ความสามารถ (Competence) ประกอบด้วย

3.1 ความสามารถในการให้บริการ

3.2 ความสามารถในการสื่อสาร

3.3 ความสามารถในการรู้วิชาการที่จะให้บริการ

4.การเข้าถึงบริการ (Access) ประกอบด้วย

4.1 ผู้ใช้บริการเข้าใช้บริการหรือรับบริการได้สะดวก ระเบียบขั้นตอนไม่ควรมากมาย ซับซ้อนเกินไป

4.2 ผู้ให้บริการใช้เวลารอคอยน้อย

4.3 เวลาที่ให้บริการเป็นเวลาที่เหมาะสมสำหรับผู้ให้บริการ

4.4 อยู่ในสถานที่ที่ผู้ใช้บริการติดต่อได้สะดวก

5.ความสุภาพอ่อนโยน (Countesy) ประกอบด้วย

5.1การแสดงความสุภาพต่อผู้ใช้บริการ

5.2 ให้การต้อนรับที่เหมาะสม

5.3 ผู้ให้บริการมีบุคลิกภาพที่ดี

6.การสื่อสาร (Communication) ประกอบด้วย

6.1 มีการสื่อสารที่แจ่มชัดและลักษณะงานบริการ

6.2 มีการอธิบายขั้นตอนการให้บริการ

7.ความซื่อสัตย์ (Credibility) คุณภาพของพนักงานบริการ มีความเที่ยงตรง น่าเชื่อถือ

8.มีความมั่นคง (Security) ได้แก่ ความปลอดภัยทางกายภาพ เช่น เครื่องมือ อุปกรณ์

9.ความเข้าใจ (Understanding) ประกอบด้วย

9.1 การเรียนรู้ผู้ใช้บริการ

9.2 การให้คำแนะนำและเข้าใจผู้ใช้บริการ

9.3 การให้ความสนใจต่อผู้ใช้บริการ

10.การสร้างสิ่งเร้าที่จับต้องได้ (Tangibility)

10.1 การเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ให้พร้อมสำหรับให้บริการ

10.2 การเตรียมอุปกรณ์ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการ

10.3 การจัดสถานที่ให้บริการสวยงาม สะอาด

Verma (อ้างในพิทักษ์, 2538 : 33) กล่าวว่า การให้บริการที่ดีส่วนหนึ่งขึ้นกับการเข้าถึงบริการ และได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการเข้าถึงบริการดังนี้

1.ความเพียงพอของการบริการที่มีอยู่ คือ ความเพียงพอระหว่างบริการที่มีอยู่กับการความต้องการขอรับบริการ

2.การเข้าถึงแหล่งบริการได้อย่างสะดวก โดยคำนึงถึงลักษณะที่ตั้งการเดินทาง

3.ความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งบริการ ได้แก่ แหล่งบริการที่ผู้รับบริการยอมรับว่าให้ความสะดวกและมีสิ่งอำนวยความสะดวก

4.ความสามารถของผู้รับบริการ ซึ่งในที่นี้รวมถึงการยอมรับลักษณะของผู้ให้บริการด้วย

มิลเลตต์ (Millett, 1954 อ้างใน ประสงค์ จ่างแก้ว, 2538 : 27) ได้กล่าวถึง การสร้างความพึงพอใจในการให้บริการแก่ประชาชนโดยมีหลักและแนวทาง คือ

1.การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable Service) คือ การบริการที่มีความยุติธรรมทุกคนเท่าเทียมกัน ได้รับการปฏิบัติเหมือนกันไม่มีการแบ่งแยกกีดกันการให้บริการ และใช้มาตรฐานการให้บริการเดียวกัน

2.การให้บริการที่ตรงเวลา (Timely Service) คือ การให้บริการที่ตรงเวลา ตรงความต้องการ

3.การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) คือ การให้บริการ ด้านสถานที่ บุคลากร วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ อย่างเพียงพอและเหมาะสม

4 การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) คือ การให้บริการ และดูแลจนกว่าจะหาย

5.การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) คือ การให้บริการที่มีการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพให้มีความก้าวหน้าไปเรื่อยๆ

คณะพัฒนาสังคมและสมาคมพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2537 : 15) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งกลุ่มตามองค์ประกอบของการให้บริการดังนี้

1.ด้านระบบของการบริการ ประกอบด้วย

- 1.1 ความสะดวกในเงื่อนไขของการขอรับบริการ
- 1.2 ความทั่วถึงเพียงพอของบริการ
- 1.3 การมีคุณค่าทางประโยชน์ใช้สอยของผลบริการที่ได้รับ
- 1.4 ความคุ้มค่าและยุติธรรมในราคาของบริการ
- 1.5 ความก้าวหน้าและพัฒนาของระบบบริการ

2.ด้านกระบวนการให้บริการ ประกอบด้วย

- 2.1 ความสะดวกในการติดต่อของการให้บริการ
- 2.2 ความรวดเร็วในขั้นตอนของการให้บริการ
- 2.3 ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของบริการ
- 2.4 ความปลอดภัยของบริการ

3.ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ประกอบด้วย

- 3.1 ความเอาใจใส่ในงานหน้าที่บริการของเจ้าหน้าที่
- 3.2 ความเสมอภาคและเสมอหน้าของบริการ
- 3.3 การมีบุคคล ทำที่และมารยาทในการบริการ
- 3.4 ความซื่อสัตย์ สุจริตของผู้ให้บริการ

จากแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจนี้ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทาง และขอบเขตในการ ออกแบบสอบถาม พร้อมทั้งนำมาประกอบการอภิปรายผล

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประภาเพ็ญ สุวรรณ และคณะ (2529) ศึกษาเรื่องค่านิยมและองค์ประกอบด้านจิตวิทยา กับการมีส่วนร่วม และการใช้บริการสาธารณสุขมูลฐานของประชาชนในชนบทของประเทศไทย พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความรู้เกี่ยวกับงานสาธารณสุขมูลฐาน กับพฤติกรรมการใช้ บริการและการมีส่วนร่วมในงานสาธารณสุขมูลฐาน กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติที่ดีต่องานสาธารณสุข มูลฐานเป็นสมาชิกและใช้บริการกองทุนยา และกองทุนโภชนาการตลอดจนการไปใช้บริการเมื่อมี อาการเจ็บป่วยจาก ผสส. อสม. และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมากกว่ากลุ่มที่มีทัศนคติเป็นกลางและเป็น ลบ ส่วนตัวแปรด้านจิตวิทยา คือ ค่านิยมด้านสุขภาพ ทัศนคติต่อการเป็นคนหัวใหม่ทัศนคติต่องาน สาธารณสุขมูลฐาน ความรู้ในงานสาธารณสุขมูลฐาน มีผลก่อให้เกิดความแตกต่างของพฤติกรรมการ มีส่วนร่วมในงานสาธารณสุขมูลฐาน ได้ดีกว่าตัวแปรด้านสังคม – ประชากร อันได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ฯลฯและข้อเสนอแนะในงานวิจัยนี้คือควรปรับปรุงให้การศึกษาระหว่างประชาชนสัมพันธ์กับบุคคลกลุ่มต่างๆ ในหมู่บ้านเกี่ยวกับงานสาธารณสุขมูลฐาน การปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่องานสาธารณสุขมูลฐาน เพื่อการ มีส่วนร่วมของประชาชน

อัญชลี เหล่าธิตพิพงศ์ (2524 อ้างใน พิทักษ์ ตรุษทิม .2538 .35) ศึกษาความคิดเห็นของ ผู้ใช้บริการของศูนย์บริการสาธารณสุขในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ใช้บริการมีความพอใจในการ บริการของศูนย์บริการสาธารณสุข ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่รู้จักศูนย์บริการสาธารณสุข เนื่องจากศูนย์ฯ อยู่ใกล้บ้านจึงสะดวกประหยัดเวลา อีกทั้งค่าบริการไม่แพง ส่วนความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของ แพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่นั้น ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เห็นว่าแพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่มี มนุษยสัมพันธ์ ให้คำแนะนำและอธิบายข้อสงสัยให้ทราบเสมอ

สถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล และสำนักงานคณะกรรมการสาธารณสุข มูลฐาน กระทรวงสาธารณสุข (2531:21-29) ศึกษาการทำงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับ ตำบล พบว่า ความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน หากเจ้าหน้าที่มี ความสามารถในการปฏิบัติงานผลงานจะดีด้วย ขณะที่พบว่า เจ้าหน้าที่สาธารณสุขมีปัญหาในการ

สมมาตร พรหมภักดี และคณะ (2531) ศึกษาการกลั่นกรองและส่งต่อผู้ป่วยของสถานีนามาย์ตำบล ในลักษณะการใช้กลไกต่างๆ เป็นกรณีศึกษา พบว่า เหตุผลสำคัญในการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ป่วยไปรับบริการที่สถานีนามาย์ โดยพัฒนาคุณภาพการให้บริการ และโครงสร้างความสัมพันธ์ผลงานของเจ้าหน้าที่สถานีนามาย์ ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ เช่น กรณีของสถานีนามาย์มะกอก จังหวัดลำพูน ใช้วิธีการจัดระบบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สถานีนามาย์ใหม่ โดยให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานในชุมชนเท่าเทียมกับการบริการในสำนักงาน โดยกำหนดให้เจ้าหน้าที่ออกปฏิบัติงานในชุมชนมากขึ้น เพื่อลดช่องว่างทางสังคมระหว่างชาวบ้านกับเจ้าหน้าที่ ควบคู่กับการจัดระบบการนิเทศการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สถานีนามาย์ให้มีความถี่มากขึ้น

พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ และวสันต์ ศิลปสุวรรณ (2527) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในส่วนภูมิภาคของประเทศไทย พบว่า

- 1) เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง
- 2) อายุและเวลาในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข
- 3) เจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่มีอายุมาก จะมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากกว่ากลุ่มที่มีอายุน้อย
- 4) เจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานสูง จะมีความพึงพอใจในการปฏิบัติ
- 5) เจ้าหน้าที่สาธารณสุข มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความก้าวหน้าในงานและเงินเดือน สวัสดิการ อยู่ในระดับต่ำ
- 6) มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่ได้รับในขณะปฏิบัติงาน เช่น การเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ (2ขั้น) การได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ การได้ศึกษาสูงและการอบรม กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานผลการศึกษา พบว่าการที่จะทำให้เจ้าหน้าที่เกิดความพอใจในการทำงานนั้นขึ้นอยู่กับกำลังใจและการจูงใจเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่จะทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ

เจลา พรหมโชติ (2543) ศึกษาเรื่องสถานภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารข้อมูลข่าวสารสาธารณสุขของสถานีนามาย์ในจังหวัดอ่างทอง พบว่า เจ้าหน้าที่สถานีนามาย์ให้ความสำคัญต่อข้อมูลข่าวสารสาธารณสุขน้อย ไม่เน้นความถูกต้อง ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน ทันเวลา

พฤทธิ บุญทน (2536 อ้างใน วีรศักดิ์, 2537 : 19 – 20) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของลูกค้าต่อบริการของธนาคารกรุงเทพ สาขา ชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรด้านอายุ การศึกษาและอาชีพ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ กล่าวคือ ลูกค้าที่มีระดับการศึกษาต่ำ มีอายุมาก มีอาชีพเกษตรกรหรือค้าขาย มีความพึงพอใจสูงกว่าลูกค้าที่มีลักษณะอื่น

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสาร ทศนคติ และความพึงพอใจในการใช้บริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีกับสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรีเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่กำหนดขึ้น โดยใช้แนวทางการศึกษาในลักษณะการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และเป็นการวิจัยในรูปแบบการศึกษาเพียงครั้งเดียว (One – Shot Case Study)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอ ไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี และเคยใช้บริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีกับสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ทั้ง 4 ตำบล จำนวนทั้งหมด 25,664 คน และการกำหนดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จะใช้หลักการคำนวณของ Taro Yamane (อ้างใน ทิพวรรณ, 2538 : 77) ที่แสดงขนาดของกลุ่มตัวอย่างในระดับความเชื่อมั่น 95%

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

โดย n = จำนวนของขนาดตัวอย่าง
 N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา
 e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (ในการศึกษานี้กำหนดให้ $= 0.05$)

แทนค่า

$$\begin{aligned} N &= \frac{25,664}{1+25,664 (0.05)^2} \\ &= \frac{25,664}{25,665 (0.05 \times 0.05)} \\ &= 25,664 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &= \frac{25,665(0.0025)}{64.1625} \\
 &= 399.98 \\
 n &= 399.98
 \end{aligned}$$

ดังนั้น จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมได้ 400 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability Random Sampling) และไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น (Nonprobability Random Sampling) โดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability Random Sampling) เลือกแบบวัดกลุ่มตามลำดับขั้น (Multistage Cluster Sampling) ดังนี้

1. เลือกกลุ่มย่อยลำดับขั้นที่หนึ่ง (Primary Sampling Unit) แบ่งอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ออกเป็น 7 ตำบล คือ

- ตำบลหนองเพรางาย
- ตำบลคลองขวาง
- ตำบลไทรใหญ่
- ตำบลไทรน้อย
- ตำบลขุนศรี
- ตำบลทิววัฒนา
- ตำบลราษฎร์นิยม

2. เลือกกลุ่มย่อยลำดับขั้นที่สอง (Secondary Sampling Unit) โดยใช้การเลือกตัวอย่างแบบเป็นกลุ่ม (Cluster Sampling) เลือกประชาชนในตำบลที่จะทำการศึกษา จำนวน 4 ตำบลโดยดูจากตำบลที่สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ตั้งอยู่ และตำบลที่ใกล้เคียงโดยรอบในระยะ 5 กิโลเมตรเพราะเป็นกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน และสะดวกในการเดินทางมาใช้บริการของสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีกับสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนประชากรและขนาดตัวอย่าง

ตำบล	จำนวนประชากร	ขนาดตัวอย่าง
ต.ทิววัฒนา	5,057	79
ต.ไทรน้อย	4,452	69
ต.ขุนศรี	10,422	163
ต.หนองเพรางาย	5,733	89
รวม	25,664	400

3. เลือกกลุ่มย่อยลำดับขั้นสุดท้าย (Final Sampling Unit) โดยใช้หลักไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น (Nonprobability Random Sampling) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยสุ่มตัวอย่างเจาะจงประชาชนที่เคยใช้บริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอ ไทรน้อย ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนตามต้องการจึงทำการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างเหล่านั้น

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

จากแนวคิดหรือทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสมมุติฐานของการวิจัยที่กล่าวไว้ตอนต้น สามารถกำหนดตัวแปรต่างๆ ในการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

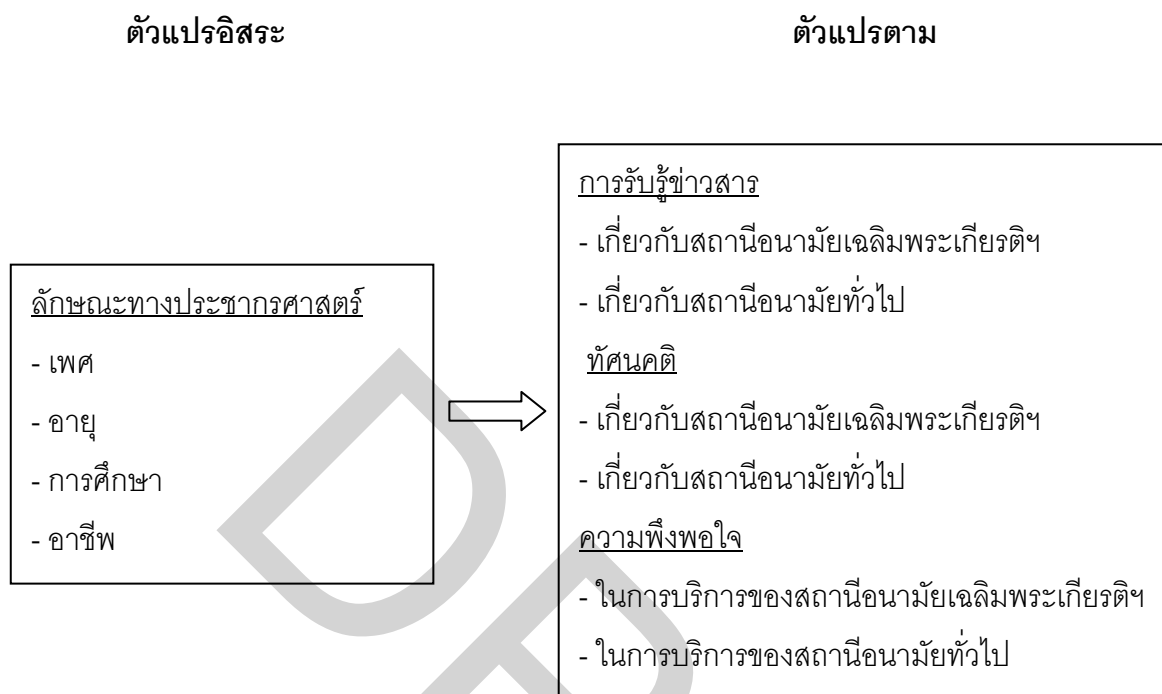
1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

- ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

- การรับรู้ข่าวสารจากสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอ ไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี
- ทศนคติเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอ ไทรน้อย
- ความพึงพอใจเกี่ยวกับการให้บริการ ของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอ ไทรน้อย

ภาพที่ 9
กรอบแนวความคิดในการศึกษาเพื่อดูความสัมพันธ์ของตัวแปร

การวัดค่าตัวแปร และการให้คะแนนคำตอบ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป (เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ)

ส่วนที่ 2 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวินมิตราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

ส่วนที่ 3 ทัศนคติเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี โดยวัดจากแบบสอบถาม และมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

	เชิงบวก	เชิงลบ
1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน	1 คะแนน
2. เห็นด้วย	4 คะแนน	2 คะแนน
3. ไม่แน่ใจ	3 คะแนน	3 คะแนน
4. ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	4 คะแนน
5. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน	5 คะแนน

รวบรวมข้อมูลและนำมาแจกแจงความถี่แล้ว จะได้ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

$$\frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{(5 - 1)}{5} = 0.80$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว แปลความหมายของระดับคะแนนได้ 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนระหว่าง 4.21 – 5.00 เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนนระหว่าง 3.41 – 4.20 เห็นด้วย

คะแนนระหว่าง 2.61 – 3.40 ไม่แน่ใจ

คะแนนระหว่าง 1.81 – 2.60 ไม่เห็นด้วย

คะแนนระหว่าง 1.00 – 1.80 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจเกี่ยวกับการให้บริการสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย โดยวัดจากแบบสอบถาม และมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

	เชิงบวก	เชิงลบ
1. พอใจมาก	5 คะแนน	1 คะแนน
2. พอใจ	4 คะแนน	2 คะแนน
3. ไม่แน่ใจ	3 คะแนน	3 คะแนน
4. ไม่พอใจ	2 คะแนน	4 คะแนน
5. ไม่พอใจมาก	1 คะแนน	5 คะแนน

รวบรวมข้อมูลและนำมาแจกแจงความถี่แล้ว จะได้ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

$$\frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{(5 - 1)}{5} = 0.80$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว แปลความหมายของระดับคะแนนได้ 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนระหว่าง 4.21 – 5.00 พอใจมาก

คะแนนระหว่าง 3.41 – 4.20 พอใจ

คะแนนระหว่าง 2.61 – 3.40 ไม่แน่ใจ

คะแนนระหว่าง 1.81 – 2.60 ไม่พอใจ

คะแนนระหว่าง 1.00 – 1.80 ไม่พอใจมาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม 1 ชุดโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยจะแจกให้กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเอง ถ้าผู้ถูกสอบถามบางคน อ่านเขียนไม่ได้ ผู้วิจัยและผู้ช่วยจะกรอกข้อมูลให้ และจะรวบรวมกลับทันที โดยประกอบด้วยลักษณะคำถามต่างๆ จำนวน 4 ส่วนด้วยกัน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง มี 4 ข้อ ได้แก่ ตัวแปรเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนวนมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอ ไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี มี 4 ข้อ ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนวนมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไป ในอำเภอ ไทรน้อย ของจังหวัดนนทบุรี จากสื่อต่างๆ ของประชาชน

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอ ไทรน้อย มี 16 ข้อ ได้แก่ ทัศนคติของประชาชนด้านต่างๆ ที่มีต่อสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอ ไทรน้อย

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอ ไทรน้อย มี 14 ข้อ ได้แก่ ความพึงพอใจของประชาชนด้านต่างๆ ที่มีต่อการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไป ในอำเภอ ไทรน้อย

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านระเบียบวิธีวิจัย และคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ เพื่อ พิจารณาตรวจสอบเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาและโครงสร้างของแบบสอบถาม

2. การทดสอบความเชื่อมั่นได้ของแบบสอบถาม (Reliability) โดยนำแบบสอบถามจำนวน 20 ชุด ไปทำการทดสอบ (Pre-Test) กับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาจริง แล้วนำมาคำนวณค่าความเชื่อถือได้ ในส่วนของแบบสอบถามที่กำหนดเป็นอัตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยง 0.8147 จึงนำแบบสอบถามนั้นไปเก็บข้อมูลจริง

วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. โดยศึกษาจากทฤษฎี เอกสาร ข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา
2. โดยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว ไปสอบถามกับประชาชนที่เคยใช้บริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอ ไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน ถ้าผู้ถูกสอบถามบางคน อ่านเขียนไม่ได้ ผู้วิจัยและผู้ช่วยจะกรอกข้อมูลให้ และรวบรวมกลับคืนเลย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) ในการประมวลผลข้อมูล และจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติต่างๆ ที่ต้องการ เพื่อจัดทำรายงานผลวิจัยต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวน ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้อธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ข้อมูลทางด้านประชากร รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร ทศนคติ ความพึงพอใจเกี่ยวกับการให้บริการสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอ ไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing Statistics) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ได้แก่ ค่าสถิติ (Oneway - Anova) เพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะของประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อยที่แตกต่างกัน ใช้ค่าสถิติ (Oneway - Anova)

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะของประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อยที่แตกต่างกัน ใช้ค่าสถิติ (Oneway - Anova)

สมมติฐานข้อที่ 3 ลักษณะของประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อยที่แตกต่างกัน ใช้ค่าสถิติ (Oneway - Anova)

โดยการทดสอบสมมติฐานกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสาร ทศนคติและความพึงพอใจในการใช้บริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีกับสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บริการสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติกับสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	190	47.5
หญิง	210	52.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บริการสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ กับสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนเพศชาย มีจำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บริการสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ กับสถานีนอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	44	11.0
20 – 29 ปี	84	21.0
30 – 39 ปี	125	31.5
40 – 49 ปี	74	18.5
50 – 59 ปี	39	9.5
60 ปีขึ้นไป	34	8.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 5 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บริการสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ กับสถานีนอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 – 39 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาโดยเรียงจากมากไปหาน้อยคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 20 – 29 ปีคิดเป็นร้อยละ 21.0 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 40 – 49 ปีคิดเป็นร้อยละ 18.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีคิดเป็นร้อยละ 11.0 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 50 – 59 ปีคิดเป็นร้อยละ 9.5 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.5

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บริการสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ กับสถานีนอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	235	58.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	49	12.1
มัธยมศึกษาตอนปลาย	50	12.3
อาชีวศึกษา	39	9.8
ปริญญาตรีขึ้นไป	9	2.5
อื่นๆ	18	4.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 6 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บริการสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ กับสถานีนอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมาโดยเรียงจากมากไปหาน้อยคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็นร้อยละ 12.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นคิดเป็นร้อยละ 12.1 ระดับอาชีวศึกษาคิดเป็นร้อยละ 9.8 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.5 และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บริการสถานือนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ กับสถานือนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน,นักศึกษา	41	10.2
ข้าราชการ, พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7	1.8
พนักงานหรือลูกจ้างบริษัท	73	18.2
เกษตรกร,รับจ้างทั่วไป	213	53.3
ค้าขาย,ประกอบธุรกิจส่วนตัว	44	11.0
อื่นๆ	22	5.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 7 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บริการสถานือนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ กับสถานือนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ส่วนใหญ่มีอาชีพ เกษตรกร,รับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาโดยเรียงจากมากไปหาน้อยคือ พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทคิดเป็นร้อยละ 18.2 ค้าขาย,ประกอบธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 11.0 นักเรียน,นักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 10.2 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 5.5 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการ, พนักงานรัฐวิสาหกิจมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย

ประสบการณ์ในการรับรู้ ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
เคย	388	97.0
ไม่เคย	12	3.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 8 แสดงประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 97.0 มีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และมีเพียงร้อยละ 3.0 เท่านั้นที่ไม่มีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของการมีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย

สาเหตุของการมีประสบการณ์	จำนวน	ร้อยละ
ความบังเอิญ	168	43.4
แสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับสถานีฯ	37	9.5
เป็นหัวข้อหนึ่งในการสนทนา	181	46.6
อื่นๆ	2	0.5
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 9 แสดงสาเหตุของการมีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 97.0 ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของการไม่มีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย

สาเหตุของการไม่มีประสบการณ์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่อยู่ในความสนใจ	2	16.7
โดยทั่วไปไม่ค่อยมีโอกาสในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีน	4	53.3
ไม่ค่อยมีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีน	3	25.0
อื่นๆ	3	5.0
รวม	12	100.0

จากตารางที่ 10 แสดงสาเหตุของการไม่มีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 3.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนั้นมีสาเหตุมาจากโดยทั่วไปไม่ค่อยมีโอกาสในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาสาเหตุมาจากไม่ค่อยมีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และ ไม่อยู่ในความสนใจ คิดเป็นร้อยละ 16.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปริมาณความถี่ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย จากสื่อประเภทต่างๆ

ประเภทสื่อ	ปริมาณความถี่ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อ											
	1-6 วัน		1-2 สัปดาห์		3-4 สัปดาห์		นานกว่า 1 เดือน		ไม่เคย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สื่อมวลชน												
1.1 หนังสือพิมพ์	2	0.5	-	-	3	0.8	1	0.3	394	98.5	400	100
1.2 วิทยุ**	4	1.0	-	-	1	0.3	6	1.5	389	97.3	400	100
1.3 โทรทัศน์	1	0.3	1	0.3	8	2.0	71	17.8	319	79.8	400	100
1.4 นิตยสาร*	3	0.8	1	0.3	20	5.0	73	18.3	303	75.8	400	100
1.5 วารสาร***	6	1.5	11	2.8	19	4.8	61	15.3	303	75.8	400	100
2. สื่อบุคคล												
2.1 กำนัน*	145	36.3	104	26.0	34	8.5	40	10.0	77	19.3	400	100
2.2 ผู้ใหญ่บ้าน	121	30.3	132	33.0	44	11.0	32	8.0	71	17.8	400	100
2.3 เจ้าหน้าที่สาธารณสุข***	251	62.9	83	20.6	23	5.8	27	6.8	16	4.0	400	100
2.4 อาสาสมัครสาธารณสุข**	218	54.5	91	22.8	36	9.0	27	6.8	28	7.0	400	100
2.5 เพื่อน	10	2.5	27	6.8	20	5.0	32	8.0	311	77.8	400	100
2.6 พระ	1	0.3	15	3.8	9	2.3	43	10.8	332	83.0	400	100
2.7 ครู	5	1.3	12	3.0	14	3.5	67	16.8	302	75.5	400	100
2.8 กลุ่มแม่บ้าน	4	1.0	11	2.8	40	10.0	125	31.3	220	55.0	400	100
2.9 สมาชิกในครอบครัว	6	1.5	15	3.8	47	11.8	137	34.3	195	48.8	400	100
2.10 อื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

*** คือสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับข่าวสารอันดับหนึ่ง, ** คือสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับข่าวสารอันดับสอง, * คือสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับข่าวสารอันดับสาม

ตารางที่ 11 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปริมาณความถี่ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย จากสื่อประเภทต่างๆ

ประเภทสื่อ	ปริมาณความถี่ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อ											
	1-6 วัน		1-2 สัปดาห์		3-4 สัปดาห์		นานกว่า 1 เดือน		ไม่เคย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. สื่อเฉพาะกิจ												
3.1 ป้ายประชาสัมพันธ์***	192	48.0	118	29.5	38	9.5	26	6.5	26	6.5	400	100
3.2 โปสเตอร์**	171	42.8	136	34.0	29	7.3	26	6.5	38	9.5	400	100
3.3 แผ่นพับ*	147	36.8	133	33.3	33	8.3	25	6.3	62	15.5	400	100
3.4 นิทรรศการ	3	0.8	6	1.5	5	1.3	1	0.3	385	96.3	400	100
3.5 วีดีโอ	7	1.8	4	1.0	3	0.8	5	1.3	381	95.3	400	100
4. หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน***	201	50.3	110	27.5	28	7.0	30	7.5	31	7.8	400	100
5. สื่อประเพณี, สื่อพื้นบ้าน												
5.1 เพลงฉ่อย***	-	-	2	0.5	3	0.8	3	0.8	392	98.0	400	100
5.2 ลำตัด	-	-	-	-	-	-	-	-	400	100.0	400	100
5.3 เพลงเรือ*	-	-	-	-	-	-	2	0.5	398	99.5	400	100
5.4 ลิเก**	-	-	2	0.5	-	-	2	0.5	396	99.0	400	100

*** คือสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับข่าวสารอันดับหนึ่ง, ** คือสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับข่าวสารอันดับสอง, * คือสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับข่าวสารอันดับสาม

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ จากสื่อบุคคลมากที่สุด รองลงมา คือ สื่อเฉพาะกิจ หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน สื่อมวลชน และสื่อประเพณี,สื่อพื้นบ้าน ตามลำดับ โดยจำแนกได้ดังนี้ ประเภทสื่อบุคคล กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจาก เจ้าหน้าที่สาธารณสุขมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 62.9 รองลงมาคือ อาสาสมัครสาธารณสุข กำนัน ผู้ใหญ่ เพื่อน สมาชิกในครอบครัว ครู กลุ่มแม่บ้าน และพระ สื่อประเภทหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.3 ประเภทสื่อเฉพาะกิจ กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจาก ป้ายประชาสัมพันธ์มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมาคือ โปสเตอร์ แผ่นพับ วิดีโอ และนิทรรศการ รองลงมาคือ ประเภทสื่อมวลชน กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจาก วารสาร มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 1.5 รองลงมาคือ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ และอันดับสุดท้ายประเภทสื่อประเพณี,สื่อพื้นบ้าน กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจาก เพลงฉ่อยและลิเก โดยคิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างต้องการทราบจากสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย

ข่าวสารที่ต้องการทราบ	จำนวน	ร้อยละ
การพัฒนาด้านเทคนิคสมัยใหม่ในการรักษาพยาบาล	283	54.8
การพัฒนาเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ประจำสถานีนามัยฯ	42	8.1
การจัดทำกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์	9	1.7
การดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการให้บริการของสถานีนามัย	28	5.6
การดูแลสุขภาพอนามัยและการป้องกันโรค	153	29.5
อื่นๆ	2	0.3
รวม	517	100

จากตารางที่ 12 แสดงข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างต้องการทราบจากสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบปรากฏว่า ผู้ตอบ

แบบสอบถามเลือก การพัฒนาด้านเทคนิคสมัยใหม่ในการรักษาพยาบาล มากที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 54.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ การดูแลสุขภาพอนามัยและการป้องกันโรค คิดเป็นร้อยละ 29.5 การพัฒนาเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ประจำสถานีนามัยฯ คิดเป็นร้อยละ 8.1 การดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการให้บริการของสถานีนามัยฯ คิดเป็นร้อยละ 5.6 และน้อยที่สุด คือ การจัดทำกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจาก สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย

ข่าวสารที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
การป้องกันโรค	306	56.8
การเข้ารับการรักษาโรค	140	26.2
การจัดทำกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์	17	3.2
การจัดทำนิทรรศการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย	16	2.9
การดูแลสุขภาพอนามัยด้านต่างๆ	58	10.8
อื่นๆ	1	0.1
รวม	538	100

จากตารางที่ 13 แสดงข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเลือก ข่าวสารด้านการป้องกันโรค มากที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 56.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมา คือ การเข้ารับการรักษาโรค คิดเป็นร้อยละ 26.2 การดูแลสุขภาพอนามัยด้านต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 10.8 การจัดทำกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 3.2 และน้อยที่สุด คือ การจัดทำนิทรรศการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อสถานอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย

ทัศนคติด้านต่างๆ	ระดับความคิดเห็น										$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
1. สถานีนือนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ มีความสะอาดและมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ป่วยและญาติที่มาใช้บริการ	138	34.5	221	55.3	40	10.0	1	0.3	-	-	4.24	0.63	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2. ช่วยรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด	108	27.0	274	68.5	18	4.5	-	-	-	-	4.22	0.51	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
3.ส่งเสริมให้มีการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง	108	27.0	275	68.8	17	4.3	-	-	-	-	4.22	0.51	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4. อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ มีความสะอาดเพียงพอพร้อมให้บริการ	107	26.8	274	68.5	19	4.8	-	-	-	-	4.22	0.51	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. มีการรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์	106	26.5	278	69.5	16	4.0	-	-	-	-	4.22	0.50	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
6. การออกเยี่ยมหมู่บ้านของเจ้าหน้าที่จากสถานีนือนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพอนามัยเพิ่มมากขึ้น	120	30.0	244	61.1	34	8.5	2	0.5	-	-	4.20	0.60	เห็นด้วย
7. เจ้าหน้าที่ประจำสถานีนือนามัยเฉลิมพระ เกียรติฯ ให้คำปรึกษาแก่ประชาชนที่มา รับบริการเป็นอย่างดี	132	33.0	217	54.3	50	12.5	1	0.3	-	-	4.20	0.65	เห็นด้วย

ตารางที่ 14 (ต่อ) แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย

ทัศนคติด้านต่างๆ	ระดับความคิดเห็น										$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
8. อสม.ที่ได้รับการอบรมจากสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ให้ข้อมูลข่าวสารความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพแก่ประชาชนได้เป็นอย่างดี	126	31.5	226	56.5	44	11.0	4	1.0	-	-	4.18	0.65	เห็นด้วย
9.ดำเนินการให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาเหมาะสมตามอาการและความรุนแรงของโรค	97	24.3	270	67.5	33	8.3	-	-	-	-	4.16	0.54	เห็นด้วย
10.ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพอนามัยเพิ่มมากขึ้นเมื่อมารับบริการที่สถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ	95	23.8	273	68.3	30	7.5	2	0.5	-	-	4.15	0.55	เห็นด้วย
11. ส่งเสริมให้มีโครงการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	102	25.5	259	64.8	33	8.3	6	1.5	-	-	4.14	0.61	เห็นด้วย
12. ดำเนินการให้ความรู้ จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ ประชาชนรู้จักป้องกันตัวเองจากโรคต่าง ๆ ในท้องถิ่น	95	23.8	265	66.3	39	9.8	1	0.3	-	-	4.13	0.57	เห็นด้วย
13.เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม และมีกิริยาจาสุภาพ	91	22.8	248	62.0	60	15.0	1	0.3	-	-	4.07	0.61	เห็นด้วย
14. มีการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการดูแลสุขภาพ	96	24.0	196	49.0	88	22.0	20	5.0	-	-	3.92	0.80	เห็นด้วย
15. ท่านรู้สึกว่าสถานที่ของสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯมีอุปกรณ์เครื่องมือทันสมัยกว่าสถานีนามัยทั่วไป	28	7.0	60	15.0	157	39.3	136	34.0	19	4.8	2.85	0.97	ไม่แน่ใจ
16. ท่านรู้สึกว่าความเอาใจใส่ดูแลของเจ้าหน้าที่สถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ดีกว่าสถานีนามัยทั่วไป	21	5.3	58	14.5	167	41.8	134	35.5	20	5.0	2.81	0.92	ไม่แน่ใจ
											4.09	0.52	เห็นด้วย

ตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยอย่างยิ่ง เรื่อง สถานือนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ มีความสะอาดและมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ป่วยและญาติที่มาใช้บริการ มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.24 เห็นด้วย เรื่อง การออกเยี่ยมหมู่บ้านของเจ้าหน้าที่จากสถานือนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพอนามัยเพิ่มมากขึ้น มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.20

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความพึงพอใจในการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย

หัวข้อ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	พอใจมาก	พอใจ	ไม่แน่ใจ	ไม่พอใจ	ไม่พอใจมาก			
1. สถานที่ภายใน ของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ มีความสะอาดเป็นระเบียบ อากาศถ่ายเทได้ดี มีแสงสว่างเพียงพอ	214 (53.7%)	168 (43.5%)	17 (4.3%)	- -	- -	4.59	2.10	พอใจ มาก
2. การจัดสิ่งแวดล้อมของของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ บริเวณอาคารและ ที่พักมีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย	216 (54.0%)	174 (43.5%)	10 (2.5%)	- -	- -	4.51	0.54	พอใจ มาก
3. สถานที่ตรวจของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ มิติดชิด มีห้องเป็นสัดส่วน	152 (38.0%)	215 (53.8%)	33 (8.3%)	- -	- -	4.29	0.61	พอใจ มาก
4. อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ มีความสะอาด	120 (30.0%)	237 (59.3%)	43 (10.8%)	- -	- -	4.19	0.60	พอใจ
5. การชี้แจงขั้นตอนการรับบริการของเจ้าหน้าที่ของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ	86 (21.3%)	245 (61.3%)	59 (14.8%)	10 (2.5%)	- -	4.14	2.63	พอใจ
6. เจ้าหน้าที่ของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ แต่งกายด้วย เครื่องแบบสะอาด สุภาพเรียบร้อย	102 (25.5%)	235 (58.8%)	61 (15.3%)	2 (0.5%)	- -	4.09	0.64	พอใจ
7. การตรวจตามลำดับก่อนหลัง เหมาะสมตามสภาพของผู้รับบริการ	84 (21.0%)	241 (60.3%)	69 (17.3%)	6 (1.5%)	- -	4.00	0.66	พอใจ

ตารางที่ 15 (ต่อ) แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความพึงพอใจในการบริการของสถานือนามัย
เฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอไทรน้อย

หัวข้อ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	พอใจมาก	พอใจ	ไม่แน่ใจ	ไม่พอใจ	ไม่พอใจมาก			
8. เจ้าหน้าที่ของสถานือนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ให้การต้อนรับด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม และมีกิริยาวาจาสุภาพ	88 (22.0%)	221 (55.3%)	89 (22.3%)	2 (0.5%)	- -	3.98	0.68	พอใจ
9. การอธิบายเกี่ยวกับสาเหตุอาการที่ตรวจพบ วิธีการปฏิบัติตน และวิธีการรักษาพยาบาล	66 (16.5%)	259 (64.8%)	72 (18.0%)	3 (0.8%)	- -	3.97	0.61	พอใจ
10. เจ้าหน้าที่ของสถานือนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ สนใจรับฟังปัญหาตอบคำถาม และให้คำปรึกษาด้วยความเต็มใจ	77 (19.3%)	239 (59.8%)	79 (19.8%)	1 (1.0%)	1 (0.3%)	3.96	0.67	พอใจ
11. การบริการที่สะดวกรวดเร็ว และปลอดภัย	79 (19.8%)	226 (56.5%)	86 (21.5%)	9 (2.3%)	- -	3.93	0.70	พอใจ
12. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เลือกรับบริการ และวิธีรักษาพยาบาล	58 (14.5%)	254 (63.5%)	84 (21.0%)	4 (1.0%)	- -	3.91	0.62	พอใจ
13. การพบปะออกเยี่ยมเยียนประชาชน ตามหมู่บ้าน	76 (19.0%)	215 (53.8%)	99 (24.8%)	10 (2.5%)	- -	3.89	0.72	พอใจ
14. การบริการที่นุ่มนวล สุภาพ และเอาใจใส่	54 (13.5%)	235 (58.8%)	106 (26.5%)	5 (1.3%)	- -	3.84	0.65	พอใจ
						3.92	0.41	พอใจ

ตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่าง พอใจมาก ในเรื่องสถานที่ภายใน ของสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ มีความสะอาดเป็นระเบียบ อากาศถ่ายเทได้ดี มีแสงสว่างเพียงพอ มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.59 พอใจ เรื่องอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ของสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ มีความสะอาด มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.19

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย

ประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
เคย	368	92.0
ไม่เคย	32	8.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 16 แสดงประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 92.0 มีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และมีเพียงร้อยละ 8.0 เท่านั้นที่ไม่มีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของการมีประสบการณ์ ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย

สาเหตุของการมีประสบการณ์	จำนวน	ร้อยละ
ความบังเอิญ	222	60.3
แสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยทั่วไป	22	5.9
เป็นหัวข้อหนึ่งในการสนทนา	124	33.7
อื่นๆ	-	-
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 17 แสดงสาเหตุของการมีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 97.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนั้นมีสาเหตุมาจากความบังเอิญมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.3 ของจำนวนคำตอบ รองลงมาสาเหตุมาจากเป็นหัวข้อหนึ่งในการสนทนา คิดเป็นร้อยละ 33.7 และน้อยที่สุด การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 5.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุของการไม่มีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย

สาเหตุของการไม่มีประสบการณ์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่อยู่ในความสนใจ	13	40.6
โดยทั่วไป ไม่ค่อยมีโอกาสในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป	8	25.0
ไม่ค่อยมีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัย	7	21.8
อื่นๆ	4	12.6
รวม	32	100.0

จากตารางที่ 18 แสดงสาเหตุของการไม่มีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนั้นมีสาเหตุมาจากไม่อยู่ในความสนใจ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.6 รองลงมาสาเหตุมาจากโดยทั่วไป ไม่ค่อยมีโอกาสในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 25.0 และไม่ค่อยมีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 21.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปริมาณความถี่ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย จากสื่อประเภทต่างๆ

ประเภทสื่อ	ปริมาณความถี่ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อ											
	1-6 วัน		1-2 สัปดาห์		3-4 สัปดาห์		นานกว่า 1 เดือน		ไม่เคย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สื่อมวลชน												
1.1 หนังสือพิมพ์	-	-	1	0.3	1	0.3	1	0.3	397	99.3	400	100
1.2 วิทยุ*	1	0.3	1	0.3	2	0.5	5	1.3	391	97.3	400	100
1.3 โทรทัศน์	-	-	-	-	5	1.3	56	14.0	339	79.8	400	100
1.4 นิตยสาร**	5	0.8	-	-	9	2.3	44	11.0	344	75.8	400	100
1.5 วารสาร***	5	1.3	11	2.8	10	2.5	34	8.5	340	75.8	400	100
2. สื่อบุคคล												
2.1 กำนัน*	126	31.5	113	28.3	36	9.0	43	10.8	82	20.5	400	100
2.2 ผู้ใหญ่บ้าน	97	24.3	123	30.8	48	12.0	38	9.5	94	23.5	400	100
2.3 เจ้าหน้าที่สาธารณสุข***	205	51.3	113	28.3	31	7.8	24	6.0	27	6.8	400	100
2.4 อาสาสมัครสาธารณสุข**	184	46.0	117	29.3	27	6.8	21	5.3	51	12.8	400	100
2.5 เพื่อน	11	2.8	27	6.8	24	6.0	30	7.5	308	77.0	400	100
2.6 พระ	2	0.5	17	4.3	20	5.0	34	8.5	327	81.8	400	100
2.7 ครู	2	0.5	17	4.3	18	4.5	63	15.8	300	75.0	400	100
2.8 กลุ่มแม่บ้าน	4	1.0	16	4.0	36	9.0	122	30.5	222	55.5	400	100
2.9 สมาชิกในครอบครัว	5	1.3	23	5.8	50	12.5	124	31.0	198	49.5	400	100
2.10 อื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

*** คือสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับข่าวสารอันดับหนึ่ง, ** คือสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับข่าวสารอันดับสอง, * คือสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับข่าวสารอันดับสาม

ตารางที่ 19 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปริมาณความถี่ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย จากสื่อประเภทต่างๆ

ประเภทสื่อ	ปริมาณความถี่ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อ											
	1-6 วัน		1-2 สัปดาห์		3-4 สัปดาห์		นานกว่า 1 เดือน		ไม่เคย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. สื่อเฉพาะกิจ												
3.1 ป้ายประชาสัมพันธ์***	158	39.5	134	33.5	40	10.0	36	9.0	32	8.0	400	100
3.2 โปสเตอร์**	144	36.0	132	33.0	39	9.8	29	7.3	56	14.0	400	100
3.3 แผ่นพับ*	125	31.3	128	32.0	39	9.8	25	6.3	83	20.8	400	100
3.4 นิทรรศการ	7	1.8	9	2.3	4	1.0	6	1.5	374	93.5	400	100
3.5 วิดีโอ	5	1.3	8	2.0	2	0.5	4	1.0	381	95.3	400	100
4. หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน***	195	48.8	99	24.8	22	5.5	35	8.8	49	12.3	400	100
5. สื่อประเพณี, สื่อพื้นบ้าน												
5.1 เพลงฉ่อย***	4	1.0	4	1.0	-	-	3	0.8	389	97.3	400	100
5.2 ลำตัด**	-	-	1	0.3	-	-	1	0.3	398	99.5	400	100
5.3 เพลงเรือ	-	-	-	-	-	-	1	0.3	399	99.8	400	100
5.4 ลิเก*	-	-	-	-	2	0.5	1	0.3	397	99.3	400	100

*** คือสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับข่าวสารอันดับหนึ่ง, ** คือสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับข่าวสารอันดับสอง, * คือสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับข่าวสารอันดับสาม

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนอนามัยทั่วไป จากสื่อบุคคลมากที่สุด รองลงมา คือ หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน สื่อเฉพาะกิจ สื่อมวลชน และสื่อประเพณี,สื่อพื้นบ้าน ตามลำดับ โดยจำแนกได้ดังนี้ ประเภทสื่อบุคคล กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมาคือ อาสาสมัครสาธารณสุข กำนัน ผู้ใหญ่ เพื่อน สมาชิกในครอบครัว กลุ่มแม่บ้าน ครู และพระ สื่อประเภทหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 48.8 ประเภทสื่อเฉพาะกิจ กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจาก ป้ายประชาสัมพันธ์มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาคือ ไปสเตอร์ แผ่นพับ วิดีโอ และนิทรรศการ รองลงมาคือ ประเภทสื่อมวลชน กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจาก วารสาร มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 1.3 รองลงมาคือ นิตยสาร วิทยุ หนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ และอันดับสุดท้ายประเภทสื่อประเพณี,สื่อพื้นบ้าน กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจาก เพลงน้อยมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 1.0 รองลงมาคือ ลำตัด และลิเก

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างต้องการทราบจากสถานีนอนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย

ข่าวสารที่ต้องการทราบ	จำนวน	ร้อยละ
การพัฒนาด้านเทคนิคสมัยใหม่ในการรักษาพยาบาล	252	47.4
การพัฒนาเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ประจำสถานีนอนามัยทั่วไป	65	12.4
การจัดทำกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์	10	1.8
การดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการให้บริการของสถานีนอนามัยทั่วไป	46	8.8
การดูแลสุขภาพอนามัยและการป้องกันโรค	155	29.1
อื่นๆ	3	0.5
รวม	531	100

จากตารางที่ 20 แสดงข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างต้องการทราบจากสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเลือก การพัฒนาด้านเทคนิคสมัยใหม่ในการรักษาพยาบาล มากที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 47.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ การดูแลสุขภาพพონามัยและการป้องกันโรค คิดเป็นร้อยละ 29.1 การพัฒนาเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ประจำสถานีนามัยทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 12.4 การดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการให้บริการของสถานีนามัยทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 8.8 และ การจัดทำกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย

ข่าวสารที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
การป้องกันโรค	274	57.4
การเข้ารับการฉีดวัคซีน	129	27.0
การจัดทำกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์	9	1.8
การจัดทำนิทรรศการเกี่ยวกับสุขภาพพอนามัย	14	3.0
การดูแลสุขภาพพอนามัยด้านต่างๆ	52	10.8
อื่นๆ	-	
รวม	478	100

จากตารางที่ 21 แสดงข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากสถานีนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกข่าวสารด้านการป้องกันโรค มากที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 57.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ การเข้ารับการฉีดวัคซีน คิดเป็นร้อยละ 27.0 การดูแลสุขภาพพอนามัยด้านต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 10.8 การจัดทำนิทรรศการเกี่ยวกับสุขภาพพอนามัย คิดเป็นร้อยละ 3.0 การจัดทำกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 1.8 และ ตามลำดับ

ตารางที่ 22 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อสถานีนอนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย

ทัศนคติด้านต่างๆ	ระดับความคิดเห็น										$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
1. อสม.ที่ได้รับการอบรมจากสถานีนามัยทั่วไป ให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพแก่ประชาชนได้เป็นอย่างดี	132	33.0	220	55.0	46	11.5	2	0.5	-	-	4.20	0.65	เห็นด้วย
2. ช่วยรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด	98	24.5	284	70.0	18	4.5	-	-	-	-	4.20	0.50	เห็นด้วย
3. ส่งเสริมให้มีการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง	94	23.5	293	73.3	13	3.3	-	-	-	-	4.20	0.47	เห็นด้วย
4. การออกเยี่ยมหมู่บ้านของเจ้าหน้าที่จากสถานีนามัยทั่วไป ทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพอนามัยเพิ่มมากขึ้น	116	29.0	248	62.0	34	8.5	2	0.5	-	-	4.19	0.59	เห็นด้วย
5. สถานีนามัยทั่วไป มีความสะอาดและมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ป่วยและญาติที่มาใช้บริการ	118	29.5	234	58.5	46	11.5	2	0.5	-	-	4.17	0.63	เห็นด้วย
6 การรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์	86	21.5	292	73.0	21	5.3	1	0.3	-	-	4.15	0.50	เห็นด้วย
7. เจ้าหน้าที่ประจำสถานีนามัยทั่วไป ให้คำปรึกษาแก่ประชาชนที่มาใช้บริการเป็นอย่างดี	122	33.5	210	52.5	63	15.8	5	1.3	-	-	4.12	0.70	เห็นด้วย

ตารางที่ 22 (ต่อ) แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อสถานีนอนามัยทั่วไป อำเภอไทรน้อย

ทัศนคติด้านต่างๆ	ระดับความคิดเห็น										$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง					
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
8. ดำเนินการให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาเหมาะสมตามอาการและความรุนแรงของโรค	64	16.0	264	66.0	72	18.0	-	-	-	-	4.10	2.61	เห็นด้วย	
9. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพอนามัยเพิ่มมากขึ้นเมื่อมารับบริการที่สถานีนามัยทั่วไป	80	20.0	282	70.5	35	8.8	3	0.8	-	-	4.09	0.55	เห็นด้วย	
10. ส่งเสริมให้มีโครงการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	84	21.0	272	68.0	38	9.5	5	1.3	1	0.3	4.08	0.60	เห็นด้วย	
11. ดำเนินการให้ความรู้ จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ ประชาชนรู้จักป้องกันตัวเองจากโรคต่าง ๆ ในท้องถิ่น	80	20.0	266	66.5	54	13.5	-	-	-	-	4.06	0.57	เห็นด้วย	
12. อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ มีความสะอาดเพียงพอพร้อมให้บริการ	95	23.8	265	66.3	39	9.8	1	0.3	-	-	4.13	0.57	เห็นด้วย	
13.เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม และมีกิริยาจาสุภาพ	60	15.0	254	63.5	82	20.5	4	1.0	-	-	3.92	0.62	เห็นด้วย	
14. มีการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการดูแลสุขภาพ	66	16.5	217	54.3	98	24.5	18	4.5	1	0.3	3.92	2.14	เห็นด้วย	
15. ท่านรู้สึกว่าคุณภาพของสถานีนามัยอนามัยทั่วไป มีอุปกรณ์เครื่องมือทันสมัยกว่าสถานีนเฉลิมพระเกียรติฯ	14	3.5	22	5.5	190	47.5	160	40.0	14	3.5	2.65	0.78	ไม่แน่ใจ	
16. ท่านรู้สึกว่าคุณภาพใส่ใจดูแลของเจ้าหน้าที่สถานีนามัยทั่วไป ดีกว่าสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ	9	2.3	26	6.5	197	49.3	154	38.5	14	3.5	2.65	0.74	ไม่แน่ใจ	
												3.99	0.34	เห็นด้วย

ตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วย เรื่อง อสม.ที่ได้รับการอบรมจากสถานีนามัย
ทั่วไปให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ความเข้าใจ ด้านสุขภาพแก่ประชาชนได้เป็นอย่างดีมากที่สุด ค่าเฉลี่ย

4.20

ตารางที่ 23 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความพึงพอใจในการบริการของสถานีนานามัยทั่วไป
อำเภอไทรน้อย

หัวข้อ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	พอใจมาก	พอใจ	ไม่แน่ใจ	ไม่พอใจ	ไม่พอใจมาก			
1. การจัดสิ่งแวดล้อมของสถานีนานามัยทั่วไป บริเวณอาคารและที่พักมีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย	151 (37.8%)	227 (56.8%)	22 (5.5%)	- -	- -	4.32	0.57	พอใจ มาก
2. สถานที่ภายใน ของของสถานีนานามัยทั่วไป มีความสะอาดเป็นระเบียบอากาศถ่ายเทได้ดี มีแสงสว่างเพียงพอ	150 (37.5%)	227 (56.8%)	22 (5.5%)	1 (0.3%)	- -	4.31	0.58	พอใจ มาก
3. สถานที่ตรวจของสถานีนานามัยทั่วไป มีคิติด มีห้องเป็นสัดส่วน	113 (28.3%)	242 (60.5%)	45 (11.3%)	- -	- -	4.17	0.60	พอใจ
4. อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ของสถานีนานามัยทั่วไป มีความสะอาด	86 (21.5%)	264 (66.0%)	47 (11.8%)	3 (0.8%)	- -	4.08	0.59	พอใจ
5. เจ้าหน้าที่ของสถานีนานามัยทั่วไป แต่งกายด้วยเครื่องแบบสะอาด สุภาพเรียบร้อย	76 (19.0%)	236 (59.0%)	85 (21.3%)	3 (0.8%)	- -	3.96	0.65	พอใจ
6. การชี้แจงขั้นตอนการรับบริการของเจ้าหน้าที่ของสถานีนานามัยทั่วไป	61 (15.3%)	243 (60.8%)	85 (21.3%)	11 (2.8%)	- -	3.88	0.68	พอใจ
7. การตรวจตามลำดับก่อนหลัง เหมาะสมตามสภาพของผู้รับบริการ	54 (13.5%)	240 (60.0%)	95 (23.8%)	11 (2.8%)	- -	3.84	0.67	พอใจ

ตารางที่ 23 (ต่อ) แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความพึงพอใจในการบริการของสถานีนอนัมย์ทั่วไป
อำเภอไทรน้อย

หัวข้อ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	พอใจมาก	พอใจ	ไม่แน่ใจ	ไม่พอใจ	ไม่พอใจมาก			
8. การอธิบายเกี่ยวกับสาเหตุอาการที่ตรวจพบ วิธีการปฏิบัติตน และวิธีการรักษาพยาบาล	47 (11.8%)	227 (56.8%)	121 (30.3%)	5 (1.3%)	- -	3.79	0.65	พอใจ
9. เจ้าหน้าที่ของสถานีนอนัมย์ทั่วไป ให้การต้อนรับด้วยใบหน้ายิ้มแย้มและมีกิริยา วาจาสุภาพ	59 (14.8%)	210 (52.5%)	105 (26.3%)	24 (6.0%)	2 (0.5%)	3.75	0.79	พอใจ
10. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เลือกรับบริการ และวิธีรักษาพยาบาล	46 (11.5%)	213 (53.3%)	132 (33.0%)	9 (2.3%)	- -	3.74	0.68	พอใจ
11. เจ้าหน้าที่ของสถานีนอนัมย์ทั่วไป สนใจรับฟังปัญหาตอบคำถาม และให้ คำปรึกษาด้วยความเต็มใจ	52 (13.0%)	218 (54.5%)	108 (27.0%)	21 (5.3%)	1 (0.3%)	3.74	0.75	พอใจ
12. การบริการที่สะดวกรวดเร็ว และปลอดภัย	51 (12.8%)	205 (51.3%)	131 (32.8%)	13 (3.3%)	- -	3.73	0.71	พอใจ
13. การพบปะออกเยี่ยมเยียนประชาชน ตามหมู่บ้าน	51 (12.8%)	208 (52.0%)	109 (27.3%)	30 (7.5%)	2 (0.5%)	3.69	0.80	พอใจ
14. การบริการที่นุ่มนวล สุภาพ และเอาใจใส่	39 (9.8%)	208 (52.0%)	126 (31.5%)	26 (6.5%)	1 (0.3%)	3.64	0.75	พอใจ
						3.90	0.43	พอใจ

ตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่าง พอใจมาก ในเรื่องการจัดสิ่งแวดล้อมของสถานีนานามัยทั่วไป บริเวณอาคารและที่พักมีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.32 พอใจเรื่องสถานที่ตรวจของสถานีนานามัยทั่วไป มิดชิด มีห้องเป็นสัดส่วน มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.17

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะของประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อยแตกต่างกัน

1.1 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อยแตกต่างกัน

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
เพศ	$\bar{X}$	S.D.	เพศ	$\bar{X}$	S.D.		
ชาย	1.2442	.3845	ชาย	1.1762	.3087	5.928	.001
หญิง	1.1495	.2602	หญิง	1.1210	.2460		

จากตารางที่ 24 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 5.928$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .001 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มี

1.2 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
เพศ	$\bar{X}$	S.D.	เพศ	$\bar{X}$	S.D.		
ชาย	2.6600	.5721	ชาย	2.7371	.6644	2.561	.054
หญิง	2.5658	.6144	หญิง	2.6648	.6155		

จากตารางที่ 25 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 2.561$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .054 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคลเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

1.3 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
เพศ	$\bar{X}$	S.D.	เพศ	$\bar{X}$	S.D.		
ชาย	2.7768	.6697	ชาย	2.7886	.6201	1.839	.139
หญิง	2.6758	.7065	หญิง	2.6676	.6993		

จากตารางที่ 26 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 1.839$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .139 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา -

นวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

1.4 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสาร จากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
เพศ	$\bar{X}$	S.D.	เพศ	$\bar{X}$	S.D.		
ชาย	1.0684	.3857	ชาย	1.0095	.1380	1.342	.259
หญิง	1.0737	.4768	หญิง	1.0810	.5251		

จากตารางที่ 27 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 1.342$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .259 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

1.5 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน ของประชาชน ในอำเภอไทรน้อยที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
เพศ	$\bar{X}$	S.D.	เพศ	$\bar{X}$	S.D.		
ชาย	1.0140	.1075	ชาย	1.0032	.0324	.959	.412
หญิง	1.0123	.0992	หญิง	1.0048	.0513		

จากตารางที่ 28 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = .959$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .412 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

1.6 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวมเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวมเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวมเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
เพศ	$\bar{X}$	S.D.	เพศ	$\bar{X}$	S.D.		
ชาย	2.1173	.3533	ชาย	2.1339	.3741	2.955	.032
หญิง	2.0373	.3514	หญิง	2.0702	.3642		

จากตารางที่ 29 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 2.955$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .032 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวมเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

1.7 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 :ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราจีนี้และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อยแตกต่างกัน

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราจีนี้และสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอายุ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
อายุ	$\bar{X}$	S.D.	อายุ	$\bar{X}$	S.D.		
ต่ำกว่า 20 ปี	1.1636	.2870	ต่ำกว่า 20 ปี	1.1000	.2533	3.291	.000
20 – 29 ปี	1.2595	.3774	20 – 29 ปี	1.2238	.3202		
30 – 39 ปี	1.2064	.3331	30 – 39 ปี	1.1008	.2364		
40 – 49 ปี	1.1486	.2172	40 – 49 ปี	1.1243	.1978		
50 – 59 ปี	1.3026	.5542	50 – 59 ปี	1.1846	.2570		
60 ปีขึ้นไป	1.1706	.3080	60 ปีขึ้นไป	1.0471	.1482		

จากตารางที่ 30 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน ระหว่างอายุต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 3.291$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .000 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราจีนี้และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

1.8 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอายุ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
อายุ	$\bar{X}$	S.D.	อายุ	$\bar{X}$	S.D.		
ต่ำกว่า 20 ปี	2.6500	.5634	ต่ำกว่า 20 ปี	2.6250	.5444	1.261	.243
20 – 29 ปี	2.6667	.5274	20 – 29 ปี	2.6286	.5043		
30 – 39 ปี	2.7768	.5676	30 – 39 ปี	2.6896	.5598		
40 – 49 ปี	2.6649	.6405	40 – 49 ปี	2.5973	.6841		
50 – 59 ปี	2.5692	.7094	50 – 59 ปี	2.4487	.6621		
60 ปีขึ้นไป	2.7971	.9037	60 ปีขึ้นไป	2.5559	.8884		

จากตารางที่ 31 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล ระหว่างอายุต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 1.261$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .243 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการ

1.9 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอายุ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
อายุ	$\bar{X}$	S.D.	อายุ	$\bar{X}$	S.D.		
ต่ำกว่า 20 ปี	2.7545	.6067	ต่ำกว่า 20 ปี	2.7273	.6599	1.827	.046
20 – 29 ปี	2.8762	.5492	20 – 29 ปี	2.7500	.6519		
30 – 39 ปี	2.7840	.6083	30 – 39 ปี	2.7568	.6631		
40 – 49 ปี	2.7676	.6487	40 – 49 ปี	2.5568	.6754		
50 – 59 ปี	2.8000	.7987	50 – 59 ปี	2.5846	.8097		
60 ปีขึ้นไป	2.6000	.8075	60 ปีขึ้นไป	2.4412	.8736		

จากตารางที่ 32 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ระหว่างอายุต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 1.827$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .046 ซึ่งค่า

1.10 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอายุ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
อายุ	$\bar{X}$	S.D.	อายุ	$\bar{X}$	S.D.		
ต่ำกว่า 20 ปี	1.0227	.1508	ต่ำกว่า 20 ปี	1.0227	.1508	1.208	.277
20 – 29 ปี	1.0357	.3273	20 – 29 ปี	1.1429	.7468		
30 – 39 ปี	1.0080	.0894	30 – 39 ปี	1.0320	.2822		
40 – 49 ปี	1.0270	.2325	40 – 49 ปี	1.0946	.5012		
50 – 59 ปี	1.1026	.4469	50 – 59 ปี	1.1795	.7905		
60 ปีขึ้นไป	1.1176	.5374	60 ปีขึ้นไป	1.0000	.0000		

จากตารางที่ 33 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ระหว่างอายุต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 1.208$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ $.277$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ $.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอ

ไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารหรือกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

1.11 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณีสื่อพื้นบ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณีสื่อพื้นบ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอายุ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
อายุ	$\bar{X}$	S.D.	อายุ	$\bar{X}$	S.D.		
ต่ำกว่า 20 ปี	1.0000	.0000	ต่ำกว่า 20 ปี	1.0152	.1005	1.609	.091
20 – 29 ปี	1.0000	.0000	20 – 29 ปี	1.0079	.0727		
30 – 39 ปี	1.0027	.0298	30 – 39 ปี	1.0080	.0665		
40 – 49 ปี	1.0090	.0544	40 – 49 ปี	1.0000	.0000		
50 – 59 ปี	1.0513	.2235	50 – 59 ปี	1.0256	.1601		
60 ปีขึ้นไป	1.0098	.0572	60 ปีขึ้นไป	1.0000	.0000		

จากตารางที่ 34 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน ระวังอายุต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัย

1.12 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวมเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราซีนีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวมเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราซีนีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวมเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราซีนีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราซีนีและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอายุ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
อายุ	$\bar{X}$	S.D.	อายุ	$\bar{X}$	S.D.		
ต่ำกว่า 20 ปี	2.0881	.3272	ต่ำกว่า 20 ปี	2.0606	.2973	1.567	.104
20 – 29 ปี	2.1409	.3030	20 – 29 ปี	2.0967	.2977		
30 – 39 ปี	2.1557	.3231	30 – 39 ปี	2.0933	.3228		
40 – 49 ปี	2.0952	.3778	40 – 49 ปี	2.0197	.3841		
50 – 59 ปี	2.1026	.4650	50 – 59 ปี	1.9829	.3995		
60 ปีขึ้นไป	2.1238	.5157	60 ปีขึ้นไป	1.9583	.5314		

จากตารางที่ 35 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม ะหว่างอายุต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 1.567$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ $.104$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ $.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวมเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินี และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

1.13 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน ของประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีต่อ
สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไป ใน
อำเภอไทรน้อย จำแนกตามระดับการศึกษา

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
ระดับ การศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การศึกษา	$\bar{X}$	S.D.		
ประถมศึกษา	1.2000	.3454	ประถมศึกษา	1.1294	.2374	3.895	.000
มัธยมศึกษา	1.2816	.4280	มัธยมศึกษา	1.2041	.2901		
ตอนต้น			ตอนต้น				
มัธยมศึกษา	1.1840	.2937	มัธยมศึกษา	1.1000	.2365		
ตอนปลาย			ตอนปลาย				
อาชีวศึกษา	1.2205	.2546	อาชีวศึกษา	1.1077	.2241		
ปริญญาตรี	1.4667	.6481	ปริญญาตรี	1.4222	.5239		
ขึ้นไป			ขึ้นไป			3.895	.000
อื่นๆ	1.0333	.0767	อื่นๆ	1.0222	.0943		

จากตารางที่ 36 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน ระหว่างระดับการศึกษาต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัย
เฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 3.895$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ
.000 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ
สมมติฐานทางสถิติ (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มี
ระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ
60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

1.14 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ
บุคคล เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไปใน
อำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ
บุคคล เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอ

ไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคลเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 37 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามระดับการศึกษา

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.		
ประถมศึกษา	2.6966	.6393	ประถมศึกษา	2.5923	.6181		
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.6327	.5998	มัธยมศึกษาตอนต้น	2.6020	.6193		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.7820	.4745	มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.7080	.5398		
อาชีวศึกษา	2.6923	.4847	อาชีวศึกษา	2.6385	.5451		
ปริญญาตรีขึ้นไป	2.5333	.4664	ปริญญาตรีขึ้นไป	2.7222	.4236		
อื่นๆ	2.8111	1.0593	อื่นๆ	2.6444	.9697		
						.730	.710

จากตารางที่ 37 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล ระหว่างระดับการศึกษาต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = .730$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .710 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคลเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

1.15 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ เกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ เกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ เกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 38 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามระดับการศึกษา

สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีนามัยทั่วไป			F	P
ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.		
ประถมศึกษา	2.7838	.6423	ประถมศึกษา	2.6494	.7196		
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.7429	.6178	มัธยมศึกษาตอนต้น	2.7347	.5922		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.8600	.5983	มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.7520	.6055		
อาชีวศึกษา	2.8205	.5464	อาชีวศึกษา	2.6410	.7066		
ปริญญาตรีขึ้นไป	2.8222	.8090	ปริญญาตรีขึ้นไป	2.8000	.7280		
อื่นๆ	2.5667	.9362	อื่นๆ	2.5667	.9804		
						.955	.487

จากตารางที่ 38 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ระหว่างระดับการศึกษาต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = .955$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ

1.16 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามวินทราซีนีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามวินทราซีนีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามวินทราซีนีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 39 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ของประชาชนใน
อำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีและสถานี
อนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามระดับการศึกษา

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
ระดับ การศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การศึกษา	$\bar{X}$	S.D.		
ประถมศึกษา	1.0298	.2338	ประถมศึกษา	1.0851	.5076	1.975	.028
มัธยมศึกษา	1.0000	.0000	มัธยมศึกษา	1.0000	.0000		
ตอนต้น			ตอนต้น				
มัธยมศึกษา	1.0800	.4445	มัธยมศึกษา	1.0000	.0000		
ตอนปลาย			ตอนปลาย				
อาชีวศึกษา	1.0000	.0000	อาชีวศึกษา	1.2821	.9986		
ปริญญาตรี	1.0000	.0000	ปริญญาตรีขึ้นไป	1.0000	.0000		
ขึ้นไป			อื่นๆ	1.0000	.0000		
อื่นๆ	1.2222	.7321					

จากตารางที่ 39 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ระหว่างระดับการศึกษาต่างๆ กัน ที่มี
ต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 1.975$ และคำนวณ
ค่า P ได้เท่ากับ .028 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05
ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนใน
อำเภอไทรน้อย ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน
เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทร
น้อย แตกต่างกัน

1.17 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ
ประเพณี สื่อพื้นบ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีและสถานี
อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 40 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนีและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามการศึกษา

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.		
ประถมศึกษา	1.0128	.0990	ประถมศึกษา	1.0085	.0811		
มัธยมศึกษา	1.0000	.0000	มัธยมศึกษา	1.0272	.1333		
ตอนต้น			ตอนต้น				
มัธยมศึกษา	1.0067	.0471	มัธยมศึกษา	1.0000	.0000		
ตอนปลาย			ตอนปลาย				
อาชีวศึกษา	1.0000	.0000	อาชีวศึกษา	1.0000	.0000		
ปริญญาตรีขึ้นไป	1.0000	.0000	ปริญญาตรีขึ้นไป	1.0000	.0000		
อื่นๆ	1.0000	.0000	อื่นๆ	1.0000	.0000	.572	.853

จากตารางที่ 40 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน ระหว่างระดับการศึกษาต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = .572$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .853 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน เกี่ยวกับสถานี

1.18 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 41 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามระดับการศึกษา

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.		
ประถมศึกษา	2.1230	.3757	ประถมศึกษา	2.0387	.3670	1.050	.400
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.1020	.3587	มัธยมศึกษาตอนต้น	2.0748	.3335		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.1725	.2862	มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.0975	.2946		
อาชีวศึกษา	2.1303	.2764	อาชีวศึกษา	2.0588	.3037		
ปริญญาตรีขึ้นไป	2.1157	.2428	ปริญญาตรีขึ้นไป	2.1806	.2094		
อื่นๆ	2.0972	.5994	อื่นๆ	2.0162	.5872		
						1.050	.400

จากตารางที่ 41 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม ระหว่างระดับการศึกษาต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 1.050$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .400 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

1.19 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 42 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อ
สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไป ใน
อำเภอไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.		
นักเรียน , นักศึกษา	1.2195	.3250	นักเรียน , นักศึกษา	1.1220	.3127	2.293	.009
ข้าราชการ , พนักงาน	1.3429	.7458	ข้าราชการ , พนักงาน	1.0857	.2268		
รัฐวิสาหกิจ พนักงานหรือ ลูกจ้างบริษัท	1.2274	.3421	รัฐวิสาหกิจ พนักงานหรือ ลูกจ้างบริษัท	1.1288	.2220		
เกษตรกร , รับจ้างทั่วไป	1.2066	.3558	เกษตรกร , รับจ้างทั่วไป	1.1415	.2538		
ค้าขาย , ประกอบธุรกิจ	1.2318	.3255	ค้าขาย , ประกอบธุรกิจ	1.1911	.2859		
ส่วนตัว อื่นๆ	1.0545	.1101	ส่วนตัว อื่นๆ	1.0091	.0426		

จากตารางที่ 42 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน ระหว่างอาชีพต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระ
เกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 2.293$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .009 ซึ่งค่า
 P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทาง
สถิติ (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน
จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินี
และสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

1.20 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล เกี่ยวกับ
สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย
แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 43 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.		
นักเรียน , นักศึกษา	2.7122	.5278	นักเรียน , นักศึกษา	2.6220	.4947		
ข้าราชการ , พนักงาน	2.5143	.4259	ข้าราชการ , พนักงาน	2.6714	.3817		
รัฐวิสาหกิจ พนักงานหรือ ลูกจ้างบริษัท	2.7932	.4920	รัฐวิสาหกิจ พนักงานหรือ ลูกจ้างบริษัท	2.7110	.5614		
เกษตรกร , รับจ้างทั่วไป	2.6859	.6617	เกษตรกร , รับจ้างทั่วไป	2.6311	.6391		
ค้าขาย , ประกอบธุรกิจ	2.7000	.4367	ค้าขาย , ประกอบธุรกิจ	2.4311	.4461		
ส่วนตัว อื่นๆ	2.5727	1.0411	ส่วนตัว อื่นๆ	2.5364	.9955	1.197	.285

จากตารางที่ 43 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล ระหว่างอาชีพต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 1.197$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .285 ซึ่งค่า

1.21 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 44 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อ
สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามวินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไป ใน
อำเภอไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.		
นักเรียน , นักศึกษา	2.8634	.5449	นักเรียน , นักศึกษา	2.7171	.7550		
ข้าราชการ , พนักงาน	2.4286	.8826	ข้าราชการ , พนักงาน	2.8286	.6873		
รัฐวิสาหกิจ พนักงานหรือ ลูกจ้างบริษัท	2.8658	.5963	รัฐวิสาหกิจ พนักงานหรือ ลูกจ้างบริษัท	2.8630	.4829		
เกษตรกร , รับจ้างทั่วไป	2.7887	.6285	เกษตรกร , รับจ้างทั่วไป	2.6462	.6985		
ค้าขาย , ประกอบธุรกิจ	2.8136	.6167	ค้าขาย , ประกอบธุรกิจ	2.5733	.7753		
ส่วนตัว อื่นๆ	2.3545	.9049	ส่วนตัว อื่นๆ	2.3455	.9485	2.877	.001

จากตารางที่ 44 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ระหว่างอาชีพต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระ
เกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 2.877$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .001 ซึ่งค่า
 P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทาง
สถิติ (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน
จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา -
นวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

1.22 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามวินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกันจะมีการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามวินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกันจะมีการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามวินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 45 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามวินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.		
นักเรียน , นักศึกษา	1.0000	.0000	นักเรียน , นักศึกษา	1.0976	.6247		
ข้าราชการ , พนักงาน	1.0000	.0000	ข้าราชการ , พนักงาน	1.4286	1.1339		
รัฐวิสาหกิจ พนักงานหรือ ลูกจ้างบริษัท	1.0137	.1170	รัฐวิสาหกิจ พนักงานหรือ ลูกจ้างบริษัท	1.0548	.4682		
เกษตรกร , รับจ้างทั่วไป	1.0469	.3187	เกษตรกร , รับจ้างทั่วไป	1.0802	.4947		
ค้าขาย , ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	1.0682	.4523	ค้าขาย , ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	1.0000	.0000		
อื่นๆ	1.0455	.2132	อื่นๆ	1.1364	.6396		
						.956	.486

จากตารางที่ 45 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเภทกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ระหว่างอาชีพต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = .956$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .486 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

1.23 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน ของประชาชนในอำเภอ
ไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชนนีและสถานีอนามัย
ทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.		
นักเรียน ,	1.0000	.0000	นักเรียน ,	1.0000	.0000		
นักศึกษา			นักศึกษา				
ข้าราชการ ,	1.0000	.0000	ข้าราชการ ,	1.0000	.0000		
พนักงาน			พนักงาน				
รัฐวิสาหกิจ			รัฐวิสาหกิจ				
พนักงานหรือ	1.0000	.0000	พนักงานหรือ	1.0091	.0780		
ลูกจ้างบริษัท			ลูกจ้างบริษัท				
เกษตรกร ,	1.0125	.1016	เกษตรกร ,	1.0126	.0965		
รับจ้างทั่วไป			รับจ้างทั่วไป				
ค้าขาย ,	1.0076	.0503	ค้าขาย ,	1.0000	.0000		
ประกอบธุรกิจ			ประกอบธุรกิจ				
ส่วนตัว			ส่วนตัว				
อื่นๆ	1.0152	.0711	อื่นๆ	1.0000	.0000		
						.373	.966

จากตารางที่ 46 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน ระวังอาชีพต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัย
เฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = .373$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ
.966 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ
สมมติฐานทางสถิติ (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มี
อาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิม
พระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชนนีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

1.24 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวมเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามวินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกันจะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวมเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามวินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกันจะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวมเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามวินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามวินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.		
นักเรียน , นักศึกษา	2.1474	.2885	นักเรียน , นักศึกษา	2.0630	.2900		
ข้าราชการ , พนักงาน	2.0000	.2477	ข้าราชการ , พนักงาน	2.1131	.2304		
รัฐวิสาหกิจ พนักงานหรือ ลูกจ้างบริษัท	2.1838	.2905	พนักงานหรือ ลูกจ้างบริษัท	2.1313	.2901		
เกษตรกร , รับจ้างทั่วไป	2.1217	.3822	เกษตรกร , รับจ้างทั่วไป	2.0570	.3661		
ค้าขาย , ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	2.1383	.2931	ค้าขาย , ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	1.9639	.3314		
อื่นๆ	1.9527	.5932	อื่นๆ	1.9280	.5827	2.284	.010

จากตารางที่ 47 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม ระหว่างอาชีพต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 2.284$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .010 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย (H_1) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโดยภาพรวม เกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามีนทราชนิและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินี และสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

2.1 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินี และสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_2 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 48 เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานื่อนามัยเฉลิม

พระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ

สถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานื่อนามัยทั่วไป			F	P
เพศ	$\bar{X}$	S.D.	เพศ	$\bar{X}$	S.D.		
ชาย	4.0345	.3567	ชาย	3.9664	.3231	3.844	.009
หญิง	3.9178	.3498	หญิง	3.9265	.4596		

จากตารางที่ 48 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานื่อนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 3.844$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .009 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย (H_2) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกันจะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

2.2 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิม

พระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_2 : ประชาชนในอำเภไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิม

พระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 49 เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในอำเภไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิม

พระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภไทรน้อย จำแนกตามอายุ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
อายุ	$\bar{X}$	S.D.	อายุ	$\bar{X}$	S.D.		
ต่ำกว่า 20 ปี	3.9375	.3296	ต่ำกว่า 20 ปี	3.8338	.3803	1.803	.050
20 – 29 ปี	4.0699	.2715	20 – 29 ปี	3.9762	.3039		
30 – 39 ปี	3.9895	.3593	30 – 39 ปี	3.9505	.4066		
40 – 49 ปี	3.9578	.3722	40 – 49 ปี	3.9172	.5831		
50 – 59 ปี	4.0288	.3683	50 – 59 ปี	3.8766	.3306		
60 ปีขึ้นไป	3.9908	.3254	60 ปีขึ้นไป	3.8640	.3029		

จากตารางที่ 49 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติ ระหว่างอายุต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 1.803$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .050 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_2) นั่นคือ ประชาชนในอำเภไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

2.3 ประชาชนในอำเภไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H₂: ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 50 เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามระดับการศึกษา

สถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานื่อนามัยทั่วไป			F	P
ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.		
ประถมศึกษา	3.9745	.3304	ประถมศึกษา	3.8838	.4192	1.862	.041
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.0179	.3300	มัธยมศึกษาตอนต้น	3.9464	.3115		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	4.0675	.3331	มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.9675	.3947		
อาชีวศึกษา	3.9679	.3973	อาชีวศึกษา	4.0321	.5156		
ปริญญาตรีขึ้นไป	4.125	.3522	ปริญญาตรีขึ้นไป	4.0278	.3816		
อื่นๆ	4.0764	.3784	อื่นๆ	3.9444	.3008		

จากตารางที่ 50 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติ ระหว่างระดับการศึกษาต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานื่อนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 1.862$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .041 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย (H_2) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมี

ทัศนคติเกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

2.4 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิม

พระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิม

พระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_2 : ประชาชนในอำเภไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิม

พระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 51 เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในอำเภไทรน้อย ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิม

พระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไป ในอำเภไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.		
นักเรียน , นักศึกษา	3.9466	.2989	นักเรียน , นักศึกษา	3.8567	.3751	3.628	.000
ข้าราชการ , พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.9464	.5134	ข้าราชการ , พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.0089	.3740		
พนักงานหรือ ลูกจ้างบริษัท	4.1113	.3397	พนักงานหรือ ลูกจ้างบริษัท	4.0976	.4230		
เกษตรกร , รับจ้างทั่วไป	3.9938	.3505	เกษตรกร , รับจ้างทั่วไป	3.8933	.4267		
ค้าขาย , ประกอบธุรกิจ	3.9176	.2627	ค้าขาย , ประกอบธุรกิจ	3.8542	.3315		
ส่วนตัว อื่นๆ	3.9489	.3410	ส่วนตัว อื่นๆ	3.8557	.2850		

จากตารางที่ 51 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติ ระหว่างอาชีพต่างๆ กัน ที่มีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 3.628$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .000 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และยอมรับ

สมมติฐานข้อที่ 3 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินี และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อยแตกต่างกัน

3.1 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินี และสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่าง

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_3 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีเพศต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 52 เปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามเพศ

สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีนามัยทั่วไป			F	P
เพศ	$\bar{X}$	S.D.	เพศ	$\bar{X}$	S.D.		
ชาย	4.1173	.5798	ชาย	4.0783	.4620	11.491	.000
หญิง	3.8974	.3437	หญิง	3.9037	.4927		

จากตารางที่ 52 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 11.491$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .000 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย (H_3) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มี

3.2 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีนอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีนอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_3 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอายุต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีนอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 53 เปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อการบริการของสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีนอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอายุ

สถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีนอนามัยทั่วไป			F	P
อายุ	$\bar{X}$	S.D.	อายุ	$\bar{X}$	S.D.		
ต่ำกว่า 20 ปี	3.9188	.5122	ต่ำกว่า 20 ปี	3.7971	.3748	5.270	.000
20 – 29 ปี	4.2449	.3644	20 – 29 ปี	3.9626	.3074		
30 – 39 ปี	4.0611	.5839	30 – 39 ปี	3.9314	.4244		
40 – 49 ปี	4.0726	.4559	40 – 49 ปี	3.9044	.6260		
50 – 59 ปี	4.2015	.7008	50 – 59 ปี	3.8370	.3326		
60 ปีขึ้นไป	4.0252	.4209	60 ปีขึ้นไป	3.8340	.2920		

จากตารางที่ 53 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ ระหว่างอายุต่างๆ กัน ที่มีต่อการบริการของที่มีต่อสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนอนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 5.270$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .000 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย (H_3) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มี

3.3 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชนีนีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชนีนีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_a : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชนีนีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 54 เปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อการบริการของสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามินทราชนีนีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามระดับการศึกษา

สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีอนามัยทั่วไป			F	P
ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.		
ประถมศึกษา	4.0903	.5164	ประถมศึกษา	3.8584	.4377	4.239	.000
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.2259	.6969	มัธยมศึกษาตอนต้น	3.9198	.3047		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	4.1271	.4423	มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.9543	.4024		
อาชีวศึกษา	4.0092	.4352	อาชีวศึกษา	4.0238	.5584		
ปริญญาตรีขึ้นไป	4.0397	.4058	ปริญญาตรีขึ้นไป	4.0397	.3930		
อื่นๆ	3.9643	.4174	อื่นๆ	3.9167	.2870		

จากตารางที่ 54 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ ระหว่างระดับการศึกษาต่างๆ กัน ที่มีต่อการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 4.239$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .000 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย (H_3) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา

นวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

3.4 ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ไม่แตกต่างกัน

H_3 : ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ตารางที่ 55 เปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนในอำเภอไทรน้อย ที่มีต่อการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จำแนกตามอาชีพ

สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ			สถานีนามัยทั่วไป			F	P
อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.		
นักเรียน , นักศึกษา	4.0000	.4990	นักเรียน , นักศึกษา	3.8397	.3889	5.575	.000
ข้าราชการ , พนักงาน	3.7857	.3376	ข้าราชการ , พนักงาน	3.9796	.3635		
รัฐวิสาหกิจ พนักงานหรือ ลูกจ้างบริษัท	4.1732	.4476	รัฐวิสาหกิจ พนักงานหรือ ลูกจ้างบริษัท	4.0812	.4421		
เกษตรกร , รับจ้างทั่วไป	4.1064	.5834	เกษตรกร , รับจ้างทั่วไป	3.8706	.4483		
ค้าขาย , ประกอบธุรกิจ	4.1737	.3280	ค้าขาย , ประกอบธุรกิจ	3.8349	.3367		
ส่วนตัว อื่นๆ	3.8766	.4148	ส่วนตัว อื่นๆ	3.8149	.2785		

จากตารางที่ 55 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ ระหว่างอาชีพต่างๆ กัน ที่มีต่อการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ และสถานีนามัยทั่วไป ปรากฏว่าได้ค่า $F = 5.575$ และคำนวณค่า P ได้เท่ากับ .000 ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัย (H_3) นั่นคือ ประชาชนในอำเภอไทรน้อยที่มีอาชีพต่างกัน จะมีความพึงพอใจในการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชนิและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสาร ทศนคติ และความพึงพอใจในการใช้บริการของสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีกับสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอ ไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้แนวทางการศึกษาในลักษณะการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ในรูปแบบการศึกษาเพียงครั้งเดียว (One – Shot Case Study) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอ ไทรน้อย จังหวัดนนทบุรีและเคยใช้บริการของสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีกับสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ทั้ง 4 ตำบล จำนวนทั้งหมด 25,664 คน โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชนในอำเภอไทรน้อย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในการเข้ารับบริการจาก สถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนในการให้บริการของ สถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากร

กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บริการสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติฯกับสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 52.5 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 47.5 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 – 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาอายุระหว่าง 20 – 29 ปีคิดเป็นร้อยละ 21.0 อายุระหว่าง 40 – 49 ปีคิดเป็นร้อยละ 18.5 มีอายุต่ำกว่า 20 ปีคิดเป็นร้อยละ 11.0 อายุระหว่าง 50 – 59 ปีคิดเป็นร้อยละ 9.5 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.5 ตามลำดับกลุ่มตัวอย่างผู้ให้บริการส่วน

ตอนที่ 2 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไป

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยมีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ คิดเป็นร้อยละ 97.0 สถานีนามัยทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 92.0 โดยเคยมีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสาร เพราะสาเหตุความบังเอิญมากที่สุด สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯคิดเป็นร้อยละ 43.4 สถานีนามัยทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 60.3 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ คิดเป็นร้อยละ 3.0 สถานีนามัยทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 8.0 โดยสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ไม่เคยมีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสาร เพราะโดยทั่วๆ ไปไม่ค่อยมีโอกาสในการรับรู้ข่าวสาร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.3 สถานีนามัยทั่วไป ไม่เคยมีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสาร เพราะไม่อยู่ในความสนใจ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.6

กลุ่มตัวอย่าง ได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนามัยทั่วไป จากสื่อบุคคล คือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข มากที่สุด สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ คิดเป็นร้อยละ 62.9 สถานีนามัยทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมา คือ จาก สื่อประเภทหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ คิดเป็นร้อยละ 50.3 สถานีนามัยทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 48.8 จาก สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ ป้ายประชาสัมพันธ์มากที่สุด สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ คิดเป็นร้อยละ 48.0 สถานีนามัยทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 39.5 จาก สื่อมวลชน ของ สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ได้แก่ วารสาร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.5 จาก สื่อมวลชน ของ สถานีนามัยทั่วไป ได้แก่ วารสาร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.3 และอันดับสุดท้าย จากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ได้แก่ เพลงฉ่อยและลิเก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5 สถานีนามัยทั่วไป ได้แก่ เพลงฉ่อย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.0

ข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างต้องการทราบจากสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯและสถานีนามัยทั่วไปมากที่สุด คือ เรื่องการพัฒนาเทคนิคสมัยใหม่ในการรักษาพยาบาล สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ คิด

ตอนที่ 3 ทักษะที่มีต่อสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯและสถานีนามัยทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างที่เคยใช้บริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ พบว่า สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ มีความสะอาดและมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ป่วยและญาติที่มาใช้บริการ ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง (ค่าเฉลี่ย=4.24) ช่วยบรรเทาข้อด้านยาเสพติด ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง (ค่าเฉลี่ย=4.22) ส่งเสริมให้มีการกำหนดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง (ค่าเฉลี่ย=4.22) อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ มีความสะอาดเพียงพอพร้อมให้บริการ ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง (ค่าเฉลี่ย =4.22) มีการรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์ ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง (ค่าเฉลี่ย =4.22) การออกเยี่ยมหมู่บ้านของเจ้าหน้าที่จากสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพอนามัยเพิ่มมากขึ้น ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย =4.20) เจ้าหน้าที่ประจำสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ให้คำปรึกษาแก่ประชาชนที่มาใช้บริการเป็นอย่างดี ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.20) อสม.ที่ได้รับการอบรมจากสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ความเข้าใจด้านสุขภาพแก่ประชาชนได้เป็นอย่างดี ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.18) ดำเนินการให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาเหมาะสมตามอาการและความรุนแรงของโรค ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.16) ได้รับข้อมูลข่าวสารความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพอนามัยเพิ่มมากขึ้นเมื่อมารับบริการที่สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.15) ส่งเสริมให้มีโครงการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.14) ดำเนินการให้ความรู้ จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักป้องกันตนเองจากโรคต่างๆ ในท้องถิ่น ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.13) เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม และมีกิริยา วาจาสุภาพ ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.07) มีการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการดูแลสุขภาพ ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=3.92) มีความคิดเห็นในเรื่อง สถานที่ของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯมีอุปกรณ์เครื่องมือทันสมัยกว่าสถานีนามัยทั่วไป ในระดับไม่แน่ใจ (ค่าเฉลี่ย=2.85) ความเข้าใจใส่ดูแลของเจ้าหน้าที่สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ดีกว่าสถานีนามัยทั่วไป ในระดับไม่แน่ใจ (ค่าเฉลี่ย=2.81)

จากผลการวิจัยสามารถสรุปความคิดเห็นโดยรวมได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ในเชิงบวก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.09

กลุ่มตัวอย่างที่เคยใช้บริการของสถานีนอนามัยทั่วไป พบว่า มีความคิดเห็นในเรื่อง อสม.ที่ได้รับ การอบรมจากสถานีนอนามัยทั่วไปให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ความเข้าใจด้านสุขภาพแก่ประชาชนได้เป็น อย่างดี ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.20) ช่วยบรรณงค์ต่อต้านยาเสพติด ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.20) ส่งเสริมให้มีการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.20) การออก เยี่ยมหมู่บ้านของเจ้าหน้าที่จากสถานีนอนามัยทั่วไป ทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพ นอนามัยเพิ่มมากขึ้น ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.19) สถานีนอนามัยทั่วไปมีความสะอาดและมีสิ่ง อำนวยความสะดวกสำหรับผู้ป่วยและญาติที่มาใช้บริการ ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.17) มีการ บรรณงค์ต่อต้านโรคเอดส์ ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.15) เจ้าหน้าที่ประจำสถานีนอนามัยทั่วไป ให้ คำปรึกษาแก่ประชาชนที่มาใช้บริการเป็นอย่างดี ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.12) ดำเนินการให้ ผู้ป่วยได้รับการรักษาเหมาะสมตามอาการและความรุนแรงของโรค ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.10) ได้รับข้อมูลข่าวสารความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพนอนามัยเพิ่มมากขึ้นเมื่อมารับบริการที่สถานีนอนามัย ทั่วไป ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.09) ส่งเสริมให้มีโครงการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ในระดับเห็น ด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.08) ดำเนินการให้ความรู้ จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักป้องกันตัวเองจากโรค ต่างๆ ในท้องถิ่น ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=4.06) อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ มีความสะอาด เพียงพอพร้อมให้บริการ ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย =3.99) เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับด้วยใบหน้ายิ้ม แยมและมีกิริยาจาสุภาพในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=3.92) มีการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่เป็นแบบอย่าง ที่ดีในด้านการดูแลสุขภาพในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย=3.92) สถานที่ของสถานีนอนามัยทั่วไป มีอุปกรณ์ เครื่องมือทันสมัยกว่าสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ในระดับไม่แน่ใจ (ค่าเฉลี่ย=2.65) ความเอาใจใส่ ดูแลของเจ้าหน้าที่สถานีนอนามัยทั่วไปดีกว่าสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ในระดับไม่แน่ใจ (ค่าเฉลี่ย=2.65)

จากผลการวิจัยสามารถสรุปความคิดเห็นโดยรวมได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อสถานีนอนามัย ทั่วไป ในเชิงบวก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.99

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจที่มีต่อการบริการของสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯและสถานีนอนามัยทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างที่เคยใช้บริการของสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ พบว่า มีความพึงพอใจในเรื่อง การจัดสิ่งแวดล้อมของสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ บริเวณอาคารและที่พัก มีความสะอาดเป็น ระเบียบเรียบร้อย ในระดับพอใจมาก (ค่าเฉลี่ย=4.51) สถานที่ภายใน ของสถานีนอนามัยเฉลิมพระ เกียรติฯ มีความสะอาดเป็นระเบียบ อากาศถ่ายเทได้ดี มีแสงสว่างเพียงพอ ในระดับพอใจมาก

จากผลการวิจัยสามารถสรุปความพึงพอใจโดยรวมได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการบริการของสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ในระดับพอใจ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.92

กลุ่มตัวอย่างที่เคยใช้บริการของสถานื่อนามัยทั่วไป พบว่า มีความพึงพอใจในเรื่อง การจัดสิ่งแวดล้อมของสถานื่อนามัยทั่วไป บริเวณอาคารและที่พัก มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย ในระดับพอใจมาก (ค่าเฉลี่ย=4.32) สถานที่ภายใน ของสถานื่อนามัยทั่วไป มีความสะอาดเป็นระเบียบ อากาศถ่ายเทได้ดี มีแสงสว่างเพียงพอ ในระดับพอใจมาก (ค่าเฉลี่ย=4.31) สถานที่ตรวจของสถานื่อนามัยทั่วไป มีห้องเป็นสัดส่วน ในระดับพอใจมาก (ค่าเฉลี่ย=4.17) อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ของสถานื่อนามัยทั่วไป มีความสะอาด ในระดับพอใจ (ค่าเฉลี่ย=4.08) เจ้าหน้าที่ของสถานื่อนามัยทั่วไป แต่งกายด้วย เครื่องแบบสะอาด สุภาพเรียบร้อย ในระดับพอใจ (ค่าเฉลี่ย=3.96) การชี้แจงขั้นตอนการรับบริการของเจ้าหน้าที่สถานื่อนามัยทั่วไป ในระดับพอใจ(ค่าเฉลี่ย=3.88) การตรวจตามลำดับก่อนหลังเหมาะสมตามสภาพของผู้รับบริการ ในระดับพอใจ (ค่าเฉลี่ย=3.84) การอธิบายเกี่ยวกับสาเหตุอาการที่ตรวจพบ วิธีการปฏิบัติตน และวิธีการรักษาพยาบาล ในระดับพอใจ (ค่าเฉลี่ย=3.79) เจ้าหน้าที่ของสถานื่อนามัยทั่วไป ให้การต้อนรับด้วยใบหน้ายิ้มแย้มและมีกิริยาวาจาสุภาพ ในระดับพอใจ (ค่าเฉลี่ย=3.75) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เลือกรับบริการ และวิธีการรักษาพยาบาล ในระดับพอใจ (ค่าเฉลี่ย=3.74) เจ้าหน้าที่ของสถานื่อนามัยทั่วไป สนใจรับฟังปัญหาตอบคำถาม และให้คำปรึกษาด้วยความเต็มใจ ในระดับพอใจ (ค่าเฉลี่ย=3.74) การบริการที่สะดวกรวดเร็ว และ

จากผลการวิจัยสามารถสรุปความพึงพอใจโดยรวมได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการบริการของสถานีนามัยทั่วไป ในระดับพอใจ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.90

จากข้อเสนอแนะที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็น พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้สถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไป มีโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค มากที่สุด รองลงมา คือ ต้องการให้มียาที่มีคุณภาพมากกว่านี้ และสุดท้ายต้องการให้เจ้าหน้าที่ของสถานีนามัยทั่วไป ปรับปรุงเรื่องการต้อนรับ การใช้วาจาที่สุภาพเรียบร้อยกับผู้มาใช้บริการ

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 3 ข้อ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะของประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรปัจจัยด้านประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาและอาชีพ กับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไป พบว่า

1. เพศที่แตกต่างกัน มีการรับรู้ข่าวสาร เกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. อายุที่แตกต่างกัน มีการรับรู้ข่าวสาร เกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไป ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. การศึกษาที่แตกต่างกัน มีการรับรู้ข่าวสาร เกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไป ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. อาชีพที่แตกต่างกัน มีการรับรู้ข่าวสาร เกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีนามัยทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะของประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรปัจจัยด้านประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ กับทัศนคติทัศนคติเกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไป พบว่า

1. เพศที่แตกต่างกัน มีทัศนคติ เกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. อายุที่แตกต่างกัน มีทัศนคติ เกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. การศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติ เกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้
4. อาชีพที่แตกต่างกัน มีทัศนคติ เกี่ยวกับสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะของประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจในบริการของสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย แตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรปัจจัยด้านประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ กับความพึงพอใจในบริการของสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไป พบว่า

1. เพศที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจ ในบริการของสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานื่อนามัยทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. อายุที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจ ในบริการของสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีนอนามัยทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. การศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจ ในบริการของสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีนอนามัยทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. อาชีพที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจ ในบริการของสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทราชินีและสถานีนอนามัยทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งมีอายุระหว่าง 30 – 39 ปี มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกร รับจ้างทั่วไป และเคยมีประสบการณ์ในการใช้บริการจากสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯและสถานีนอนามัยทั่วไป ผลการวิจัยถึงการรับรู้ข่าวสารของประชาชนเกี่ยวกับสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนอนามัยทั่วไป ทำให้รู้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสาร เพราะสาเหตุความบังเอิญมากที่สุด ส่วนน้อยที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารเพราะ โดยทั่วไปไม่ค่อยมีโอกาสในการรับรู้ข่าวสาร มากที่สุด และประชาชนได้รับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล คือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดการสื่อสารเพื่อพัฒนาการสาธารณสุข ของ Rogers,1971 (อ้างในสื่อสารเพื่อการพัฒนา, 2540 : 625) ที่ว่า ผู้ส่งสารหรือแหล่งข่าวสารในแง่ของการพัฒนาสาธารณสุข ผู้เผยแพร่จูงใจและผู้ให้บริการโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ที่จะต้องเข้าถึงประชาชน จำเป็นจะต้องมีประสิทธิภาพทั้งในแง่การเผยแพร่จูงใจและบริการ รวมทั้งต้องมีความรู้ ประสบการณ์ในเรื่องที่จะนำไปถ่ายทอดอย่างแท้จริง และสามารถเป็นที่ไว้วางใจของผู้รับสารได้อีกด้วย รองลงมา ได้แก่ สื่อประเภทหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน รองลงมา คือ สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ ป้ายประชาสัมพันธ์ มากที่สุด จากสื่อมวลชน ของ สถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ และสถานีนอนามัยทั่วไป ได้แก่ วารสาร มากที่สุด อันดับสุดท้าย จากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน ของ สถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ได้แก่ เพลงฉ่อยและลิเก มากที่สุด ของ สถานีนอนามัยทั่วไป ได้แก่ เพลงฉ่อย มากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน นั้นไม่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารของสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯและสถานีนอนามัยทั่วไปกับประชาชนในอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี มากนัก เพราะเป็นสื่อที่ได้รับการเลือกจากประชาชนน้อยที่สุด

ส่วนข่าวสารที่ประชาชนต้องการทราบจากสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติและสถานีอนามัยทั่วไป มากที่สุด คือ เรื่องการพัฒนาเทคนิคสมัยใหม่ในการรักษาพยาบาล และข่าวสารที่ประชาชนได้รับจากสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติและสถานีอนามัยทั่วไป มากที่สุด คือ เรื่องการป้องกันโรค ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดการเลือกเปิดรับ ของ Klapper, 1960 (อ้างถึงในเมตตา กฤตวิทย์ และคณะ, 2530 : 71) ที่ว่าคนเรามีแนวโน้มที่จะเปิดตนเองให้สื่อสารตามความคิดเห็นและความสนใจของตนและหลีกเลี่ยงไม่สื่อสารในสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความสนใจของตน เพื่อให้มีความรู้นำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา ตอบสนองความต้องการและความสนใจส่วนบุคคลสื่อสารตามความคิดเห็นและความสนใจของตน

ผลการวิจัยในส่วนของทัศนคติ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการให้บริการของสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติและสถานีอนามัยทั่วไปนั้นพบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง ต่อการให้บริการของสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ในเรื่อง สถานที่มีความสะอาด มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ป่วยและญาติที่มารับบริการ มีอุปกรณ์และเครื่องมือที่มีความสะอาดเพียงพอพร้อมให้บริการ มีการรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์ ช่วยรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด และส่งเสริมให้มีการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมมาตร พรหมภักดี และคณะที่พบว่า เหตุผลสำคัญในการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ป่วยไปรับบริการที่สถานีอนามัย คือการพัฒนาคุณภาพการให้บริการและการให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานในชุมชนเท่าเทียมกับการบริการในสำนักงานโดยกำหนดให้เจ้าหน้าที่ออกปฏิบัติงานในชุมชนมากขึ้นนั้น จะช่วยลดช่องว่างทางสังคมระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่และสร้างแรงจูงใจให้ผู้ป่วยไปรับบริการที่สถานีอนามัยเพิ่มมากขึ้น ส่วนการให้บริการของสถานีอนามัยทั่วไป กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น 2 ประการ คือ เห็นด้วยและไม่แน่ใจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติมากกว่าสถานีอนามัยทั่วไป

ผลการวิจัยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจในการให้บริการของสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติและสถานีอนามัยทั่วไปในระดับพอใจ โดยพบว่ามีความพึงพอใจมากในการจัดสิ่งแวดล้อมภายนอกบริเวณอาคารและที่พักรวมทั้งสถานที่ภายในของสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติและสถานีอนามัยทั่วไป มากที่สุด แต่ในเรื่อง ความมิดชิด มีห้องเป็นสัดส่วนของสถานที่ตรวจกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในส่วนของสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ มากกว่าสถานีอนามัยทั่วไป

ในส่วนของการบริการด้านอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจเท่าๆ กันไม่แตกต่างกันมากนัก ทั้งในส่วนของสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ และสถานีอนามัยทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการให้บริการ จากการศึกษา ของ มณีวรรณ, 2533 : 20 ที่สรุปได้ว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบริการสาธารณสุขนั้น ส่วนหนึ่งมีผลพวงมาจากความสามารถในการให้บริการของหน่วยงานของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านความสามารถสนองตอบความ

จากผลการวิจัยทั้งหมดทำให้มองเห็นภาพได้ว่า สื่อที่ประชาชนอำเภอไทรน้อยรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย มากที่สุดคือ สื่อบุคคล ได้แก่ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และอาสาสมัครสาธารณสุข จะมีบทบาทเด่นชัดมาก รองลงมา คือ สื่อหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ ป้ายประชาสัมพันธ์ และโปสเตอร์ จากสื่อมวลชน ของ สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ได้แก่ นิติสาร วารสาร ของ สถานีอนามัยทั่วไป ได้แก่ โทรทัศน์ และอันดับสุดท้าย จากสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน ได้แก่ เพลงฉ่อย ซึ่งสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ สถานีอนามัยทั่วไป ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยพบว่า สื่อที่ประชาชนอำเภอไทรน้อยรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีและสถานีอนามัยทั่วไปในอำเภอไทรน้อย มากที่สุดคือ สื่อบุคคล ได้แก่ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และอาสาสมัครสาธารณสุข ซึ่งสื่อบุคคลจะมีบทบาทเด่นชัดมากในด้านการโน้มน้าวใจ แต่การใช้สื่อร่วมกันหลายสื่อนั้นก็มีความจำเป็น เพื่อเป็นทางเลือกแก่ผู้รับสาร เพราะสื่อแต่ละชนิดมีคุณสมบัติแตกต่างกันออกไป กล่าวคือ สื่อมวลชน สื่อหอกระจายข่าว มีบทบาทเด่นในการให้ความรู้ ในขณะที่สื่อเฉพาะกิจเป็นสื่อที่เน้นย้ำเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดความตระหนักมากขึ้น และสื่อประเพณี สื่อพื้นบ้าน เป็นสื่อที่ให้ความบันเทิงแต่สอดแทรกความรู้ให้กับประชาชนในแต่ละท้องถิ่น จากผลการวิจัยพบว่า ควรมีการเผยแพร่ข่าวสารด้านสาธารณสุขทางสื่อมวลชนให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อให้การสื่อสารด้านสาธารณสุขระหว่างภาครัฐกับประชาชนนั้นเกิดประสิทธิภาพสูงสุดมากยิ่งขึ้น

2. ด้านทัศนคติของประชาชนอำเภอไทรน้อย จากผลการวิจัยพบว่า ในส่วนของสถานีอนามัยทั่วไป ควรปรับปรุงด้านความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ป่วยและญาติที่มาใช้บริการ และเรื่องอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ ให้มีความสะดวกเพียงพอพร้อมให้บริการ เพื่อให้ได้มาตรฐานเดียวกันกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินี

3. ด้านความพึงพอใจของประชาชนอำเภอไทรน้อย จากผลการวิจัยพบว่า สถานีอนามัยทั่วไป ควรปรับปรุงเรื่องความมิดชิด ห้องตรวจที่เป็นสัดส่วนให้เท่าเทียมกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ เจ้าหน้าที่ของสถานีอนามัยทั่วไป ควรปรับปรุงเรื่องการต้อนรับ การใช้วาจาที่สุภาพเรียบร้อยกับผู้ใช้บริการให้เหมือนเจ้าหน้าที่ของสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ประชาชนต้องการให้สถานีอนามัยเฉลิม

ข้อเสนอแนะด้านงานวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกขอบเขตในการศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่บางพื้นที่ในภาคกลางเท่านั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาในภูมิภาคที่แตกต่างกัน เพื่อให้มีผลการวิจัยที่หลากหลาย
2. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาในกรณี ระหว่างสถานีนอนมัยเฉลิมพระเกียรติฯ กับสถานีนอนมัยทั่วไป ซึ่งเป็นหน่วยงานที่คล้ายคลึงกัน ฉะนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาระหว่างหน่วยงานที่ต่างกัน เช่น ระหว่างโรงพยาบาลกับสถานีนอนมัย เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

การสื่อสารเพื่อชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ เจ้าพระยาการพิมพ์, 2532.

กุลธน ธนาพงศธร. **การบริหารงานบุคคล.** นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2523.

คณะพัฒนาสังคมและสมาคมพัฒนาสังคม.**ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของกรุงเทพมหานคร.** กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2537.

สื่อสารเพื่อการพัฒนา หน่วยที่ 1-8. พิมพ์ครั้งที่ 2, นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531.

สื่อสารเพื่อการพัฒนา หน่วยที่ 9-15. พิมพ์ครั้งที่ 10, นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2540.

สถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. **กระทรวงสาธารณสุข. ศึกษาการทำงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล.** กรุงเทพฯ : ม.ป.ช., 2531.

ทรงพล ภูมิพัฒน์. **จิตวิทยาสังคม.** กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2538.

บุญเรียง ชูชัยแสงรัตน์และคณะ. **การพัฒนาของสถานีอนามัยในเขตพื้นที่ทั่วไป และพื้นที่เฉพาะ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การทหารผ่านศึก, 2539.

ประภาเพ็ญ สุวรรณและคณะ. **ค่านิยมและองค์ประกอบด้านจิตวิทยากับการมีส่วนร่วมและการใช้บริการสาธารณสุขมูลฐานของประชาชนในชนบทของประเทศไทย.** ใญ่เนียวเย็บเล่ม, 2529.

พัชนี เขยจรรยา, เมตตา วิวัฒนานุกูลและถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. **แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์.** พิมพ์ครั้งที่ 4, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง, 2538.

พัชรา กาญจนารัตน์. **สาธารณสุขชั้นนำ.** กรุงเทพฯ : ไพศาลศิลป์การพิมพ์, 2523.

พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ และวสันต์ ศิลปสุวรรณ. **ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
สาธารณสุขในส่วนภูมิภาคของประเทศไทย.** กรุงเทพฯ, 2527.

พจน์ บุญเรือง. **การสำรวจลักษณะการใช้สื่อกับความต้องการการฝึกอบรมด้านบริหารข่าวสาร
เพื่อการพัฒนาการเกษตรและชนบทของหน่วยงานรัฐบาลและเอกชนในประเทศไทย.** ใน รายงานการประชุมทางวิชาการ ครั้งที่ 21 สาขาสังคมศาสตร์ ณ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 31 มกราคม – 3 กุมภาพันธ์ 2526 หน้า 284 – 285.

เมตตา กฤษวิทย์และคณะ. **แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์.** กรุงเทพฯ : ชมรมวิจัยและพัฒนานิเทศ
ศาสตร์, 2530.

ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์. “พฤติกรรมในการสื่อสารในเชิงจิตวิทยาสังคม” ใน **พฤติกรรมศาสตร์การ
สื่อสาร หน่วยที่ 1–8.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.

สมมาตร พรหมภักดี และคณะ. **การกลั่นกรองและส่งต่อผู้ป่วยของสถานีนามัยตำบล.** งานวิจัย
ศูนย์การศึกษานโยบายสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แสงแดด,
2531.

หลุย จำปาเทศ. **จิตวิทยาการจูงใจ.** กรุงเทพฯ : บริษัท สามัคคีสาส์น จำกัด, 2533.

หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 3, นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
2531.

วารสาร

กองสาธารณสุขภูมิภาค. **บทบาทหน้าที่และมาตรฐานบริการของสถานีนามัย โครงการ
ทศวรรษแห่งการพัฒนาสถานีนามัย (ทสอ.) พ.ศ. 2535 –2544.** กรุงเทพฯ : ม.ป.ส.,
2535.

**คู่มือการดำเนินงานสาธารณสุขและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี.** กรุงเทพฯ : บริษัท สมใจการพิมพ์, 2541.

นโยบายการสุศึกษาแห่งชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ กองสุศึกษา กระทรวง
สาธารณสุข, 2541.

**เอกสารประกอบการตรวจเยี่ยมสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินี
ประจำปีงบประมาณ 2539.** ไร่เนี่ยวเย็นเล่ม.

เอกสารฝ่ายแผนงานและประเมินผล สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดนนทบุรี 2543. ไร้เนียวเย็บเล่ม.

วิทยานิพนธ์

เจลา พรหมโชติ. “สถานภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานข้อมูลข่าวสารสาธารณสุขของสถานีอนามัยในจังหวัดอ่างทอง.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ ธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2543.

ทิพวรรณ อุดมสุวรรณ. “ทัศนคติของข้าราชการและประชาชนที่มีต่อการแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดหญิง : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2538.

ธีรศักดิ์ วรรณสุข. “ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาอำนาจ.” ภาคนิพนธ์ คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2537.

ประนัดดา จ่างแก้ว. “ความพึงพอใจของผู้ประกันตนที่มีต่อการบริการทางการแพทย์ภายใต้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 : ศึกษากรณีประสบอันตรายหรือบาดเจ็บอันมิใช่เนื่องจากการทำงานในจังหวัดสระบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2538.

พิทักษ์ ตรุษทิม. “ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของกรุงเทพมหานคร - นคร : ศึกษากรณีสำนักงานยานนาวา.” ภาคนิพนธ์ คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2538.

มณีวรรณ ดั้นไทย. “พฤติกรรมให้บริการของเจ้าหน้าที่กองควบคุมยา.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

รัชยา กุลวานิชไชยนันท์. “ความพึงพอใจของผู้ประกันตนต่อการบริการทางการแพทย์” ภาคนิพนธ์ คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีสังคมเกริก, 2535.

วัลลภา ขาดหาด. “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะด้านรักษาความสะอาดของกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สุกัญญา เพียรธุรกิจ. “การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับสตรีกับการรับรู้ข่าวสารและการนำไปใช้เพื่อเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของตนเองในสตรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สมศักดิ์ วิเศษโสภาคกุล. “ปัญหาการจัดบริการของรัฐในประเทศไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการทำนาครั้งที่ 2 ในจังหวัดอ่างทอง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

ภาษาอังกฤษ

Books

Klapper, J. T. *The Effects of Mass Communication*. New York :The Free Press, 1960.

Rogers, Everett M. and Shoemaker, F. Floyd . *Communication of Innovations : A Cross-Cultural Approach*. New York : The Free Press, 1971.

Rogers, Everett M. and Svenning, Lynne . *Modernization among Peasants : The Impact of Communication*. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1969.

Singh K.N. . *The Need for a Communication Strategy for Rural Development*. In B.R. Crouch and Chamala, eds. *The Extension Education and Rural Development*. Vol.2 New York :John Wesley and Sons, 1981.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง “การรับรู้ข่าวสาร ทักษะ และความพึงพอใจในการใช้บริการของสถานี
อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินีกับสถานีอนามัยทั่วไปใน
อำเภอ ไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี”

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หรือเขียนเติมลงในช่องว่างที่จัดไว้

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 20 ปี

() 20-29 ปี

() 30-39 ปี

() 40-49 ปี

() 50-59 ปี

() 60 ปีขึ้นไป

3. ท่านจบการศึกษาระดับสูงสุด

() ประถมศึกษา

() มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ.3,ม.3)

() มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.ศ.5,ม.6)

() อาชีวศึกษา (ปวช.,ปวส.)

()ปริญญาตรีขึ้นไป

() อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. ท่านมีอาชีพ

() นักเรียน,นักศึกษา

() ข้าราชการ,พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() พนักงานหรือลูกจ้างบริษัท

() เกษตรกร,รับจ้างทั่วไป

() ค้าขาย / ประกอบธุรกิจส่วนตัว

() อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2

2.1 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนามวินทราชนิ

คำชี้แจง กรุณาเติมเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ข้อความที่ท่านเลือกตอบ

1. ท่านเคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ หรือไม่

() 1. เคย เพราะสาเหตุใด

() ความบังเอิญ

() แสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ

() เป็นหัวข้อหนึ่งในการสนทนา

() อื่น ๆ โปรดระบุ.....

() 2. ไม่เคย เพราะสาเหตุใด

() ไม่อยู่ในความสนใจ

() โดยทั่ว ๆ ไป ไม่ค่อยมีโอกาสในการรับรู้ข่าวสาร

() ไม่ค่อยมีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ

() อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ จากสื่อเหล่านี้ ในปริมาณความถี่เท่าใด
 คำชี้แจง : กรุณาเติมเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือกตอบ

ประเภทสื่อ	ปริมาณความถี่ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อ				
	1-6 วัน	1-2 สัปดาห์	3-4 สัปดาห์	นานกว่า 1 เดือน	ไม่เคย
1. สื่อมวลชน					
1.1 หนังสือพิมพ์					
1.2 วิทยุ					
1.3 โทรทัศน์					
1.4 นิตยสาร					
1.5 วารสาร					
2. สื่อบุคคล					
2.1 กำนัน					
2.2 ผู้ใหญ่บ้าน					
2.3 เจ้าหน้าที่สาธารณสุข					
2.4 อาสาสมัครสาธารณสุข					
2.5 เพื่อน					
2.6 พระ					
2.7 ครู					
2.8 กลุ่มแม่บ้าน					
2.9 สมาชิกในครอบครัว					
2.10 อื่นๆ โปรดระบุ.....					
3. สื่อเฉพาะกิจ					
3.1 ป้ายประชาสัมพันธ์					
3.1 โปสเตอร์					
3.2 แผ่นพับ					
3.3 นิทรรศการ					
3.4 วิดีโอ					
4. หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน					
5. สื่อประเพณี,สื่อพื้นบ้าน					
5.1 เพลงฉ่อย					
5.2 ลำตัด					
5.3 เพลงเรือ					
5.4 ลิเก					

3. ข่าวสารเรื่องใดที่ท่านต้องการทราบจากสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ (เลือกได้มากกว่าหนึ่งข้อ)

- () การพัฒนาด้านเทคนิคสมัยใหม่ในการรักษาพยาบาล
- () การพัฒนาเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานื่อนามัย
- () การจัดทำกิจกรรมเพื่อสาธารณสุขประโยชน์
- () การดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการให้บริการของสถานื่อนามัย
- () การดูแลสุขภาพอนามัยและการป้องกันโรค
- () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. ท่านได้รับข่าวสารเรื่องใดจากสถานื่อนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ มากที่สุด (เลือกได้มากกว่าหนึ่งข้อ)

- () การป้องกันโรค
- () การเข้ารับการฉีดวัคซีน
- () ทำกิจกรรมเพื่อสาธารณสุขประโยชน์
- () การจัดทำนิทรรศการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย
- () การดูแลสุขภาพอนามัยด้านต่าง ๆ
- () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2

2.2 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาเติมเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ข้อความที่ท่านเลือกตอบ

1. ท่านเคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไปหรือไม่

() 1. เคย เพราะสาเหตุใด

() ความบังเอิญ

() แสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป

() เป็นหัวข้อหนึ่งในการสนทนา

() อื่น ๆ โปรดระบุ.....

() 2. ไม่เคย เพราะสาเหตุใด

() ไม่อยู่ในความสนใจ

() โดยทั่วไป ไม่ค่อยมีโอกาสในการรับรู้ข่าวสาร

() ไม่ค่อยมีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป

() อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานีนามัยทั่วไป จากสื่อเหล่านี้ ในปริมาณมากน้อยเพียงใด

คำชี้แจง : กรุณาเติมเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือกตอบ

ประเภทสื่อ	ปริมาณความถี่ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อ				
	1-6 วัน	1-2 สัปดาห์	3-4 สัปดาห์	นานกว่า 1 เดือน	ไม่เคย
1. สื่อมวลชน					
1.1 หนังสือพิมพ์					
1.2 วิทยุ					
1.3 โทรทัศน์					
1.4 นิตยสาร					
1.5 วารสาร					
2. สื่อบุคคล					
2.1 กำนัน					
2.2 ผู้ใหญ่บ้าน					
2.3 เจ้าหน้าที่สาธารณสุข					
2.4 อาสาสมัครสาธารณสุข					
2.5 เพื่อน					
2.6 พระ					
2.7 ครู					
2.8 กลุ่มแม่บ้าน					
2.9 สมาชิกในครอบครัว					
2.10 อื่นๆ โปรดระบุ.....					
3. สื่อเฉพาะกิจ					
3.1 ป้ายประชาสัมพันธ์					
3.1 โปสเตอร์					
3.2 แผ่นพับ					
3.3 นิทรรศการ					
3.4 วิดีโอ					
4. หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน					
5. สื่อประเพณี, สื่อพื้นบ้าน					
5.1 เพลงฉ่อย					
5.2 ลำตัด					
5.3 เพลงเรือ					
5.4 ลิเก					

6. ข่าวสารเรื่องใดที่ท่านต้องการทราบจากสถานีนอนามัยทั่วไป (เลือกได้มากกว่าหนึ่งข้อ)

- () การพัฒนาด้านเทคนิคสมัยใหม่ในการรักษาพยาบาล
- () การพัฒนาเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีนอนามัย
- () การจัดทำกิจกรรมเพื่อสาธารณสุขประโยชน์
- () การดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการให้บริการของสถานีนอนามัย
- () การดูแลสุขภาพพบนามัยและการป้องกันโรค
- () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

7. ท่านได้รับข่าวสารเรื่องใดจากสถานีนอนามัยทั่วไปมากที่สุด (เลือกได้มากกว่าหนึ่งข้อ)

- () การป้องกันโรค
- () การเข้ารับการรักษาโรค
- () ทำกิจกรรมเพื่อสาธารณสุขประโยชน์
- () การจัดทำนิทรรศการเกี่ยวกับสุขภาพพบนามัย
- () การดูแลสุขภาพพบนามัยด้านต่าง ๆ
- () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 3

3.1 ทักษะคติของท่านที่มีต่อสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษานวมินทราชินี

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

ทัศนคติด้านต่างๆ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ท่านรู้สึกว่าการที่ของสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ มีอุปกรณ์เครื่องมือทันสมัยกว่า สถานีนอนามัยทั่วไป					
2. ท่านรู้สึกถึงความเอาใจใส่ดูแลของเจ้าหน้าที่ สถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ดีกว่า สถานีนอนามัยทั่วไป					
3. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพอนามัยเพิ่มมากขึ้นเมื่อมารับบริการที่สถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ					
4. การออกเยี่ยมหมู่บ้านของเจ้าหน้าที่จากสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพอนามัยเพิ่มมากขึ้น					
5. อสม.ที่ได้รับการอบรมจากสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ให้ข้อมูลข่าวสารความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพแก่ประชาชนได้เป็นอย่างดี					
6. เจ้าหน้าที่ประจำสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ให้คำปรึกษาแก่ประชาชนที่มาใช้บริการเป็นอย่างดี					
7. สถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ มีความสะอาดและมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ป่วยและญาติที่มาใช้บริการ					

ทัศนคติด้านต่างๆ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8.อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ มีความสะอาด เพียงพอพร้อมให้บริการ					
9.ดำเนินการให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาเหมาะสม ตามอาการและความรุนแรงของโรค					
10.เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม และมีกิริยาจาสุภาพ					
11.มีการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการดูแลสุภาพ					
12.มีการรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์					
13.ช่วยรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด					
14.ส่งเสริมให้มีการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง					
15.ส่งเสริมให้มีโครงการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ					
16.ดำเนินการให้ความรู้ จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักป้องกันตัวเองจากโรคต่าง ๆ ในท้องถิ่น					

ตอนที่ 3

3.2 ทศนคติของท่านที่มีต่อสถานีนอนามัยทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

ทัศนคติด้านต่างๆ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ท่านรู้สึกว่าการที่ของสถานีนอนามัยทั่วไปมีอุปกรณ์เครื่องมือทันสมัยกว่าสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ					
2. ท่านรู้สึกว่าการเอาใจใส่ดูแลของเจ้าหน้าที่สถานีนอนามัยทั่วไป ดีกว่า สถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ					
3. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพอนามัยเพิ่มมากขึ้นเมื่อมารับบริการที่สถานีนอนามัยทั่วไป					
4. การออกเยี่ยมหมู่บ้านของเจ้าหน้าที่จากสถานีนอนามัยทั่วไป ทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพอนามัยเพิ่มมากขึ้น					
5. อสม.ที่ได้รับการอบรมจากสถานีนอนามัยทั่วไป ให้ข้อมูลข่าวสารความรู้ ความเข้าใจด้านสุขภาพแก่ประชาชนได้เป็นอย่างดี					
6. เจ้าหน้าที่ประจำสถานีนอนามัยทั่วไป ให้คำปรึกษาแก่ประชาชนที่มาใช้บริการเป็นอย่างดี					
7. สถานีนอนามัยทั่วไป มีความสะอาดและมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ป่วยและญาติที่มาใช้บริการ					

ทัศนคติด้านต่างๆ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8.อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ มีความสะอาด เพียงพอพร้อมให้บริการ					
9.ดำเนินการให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาเหมาะสม ตามอาการและความรุนแรงของโรค					
10.เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม และมีกิริยาจาสุภาพ					
11.มีการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการดูแลสุภาพ					
12.มีการรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์					
13.ช่วยรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด					
14.ส่งเสริมให้มีการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง					
15.ส่งเสริมให้มีโครงการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ					
16.ดำเนินการให้ความรู้ จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักป้องกันตัวเองจากโรคต่าง ๆ ในท้องถิ่น					

ตอนที่ 4

4.1 ความพึงพอใจของท่านที่มีต่อการบริการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ

60 พรรณานวนมินตราชีนี

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

หัวข้อ	พอใจมาก	พอใจ	ไม่แน่ใจ	ไม่พอใจ	ไม่พอใจมาก
1.การจัดสิ่งแวดล้อม ของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ บริเวณอาคารและที่พัก มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย					
2.สถานที่ภายใน ของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ มีความสะอาดเป็นระเบียบ อากาศ ถ่ายเทได้ดี มีแสงสว่างเพียงพอ					
3.สถานที่ตรวจ ของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ มิดชิด มีห้องเป็นสัดส่วน					
4.อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ มีความสะอาด					
5.เจ้าหน้าที่ ของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ แต่งกายด้วยเครื่องแบบ สะอาด สุภาพเรียบร้อย					
6.เจ้าหน้าที่ ของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ให้การต้อนรับด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม และมีกิริยา วาจาสุภาพ					
7.การชี้แจง ขั้นตอนการรับบริการของเจ้าหน้าที่ ของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ					
8.การตรวจตามลำดับก่อนหลัง เหมาะสมตาม สภาพของผู้รับบริการ					

หัวข้อ	พอใจมาก	พอใจ	ไม่แน่ใจ	ไม่พอใจ	ไม่พอใจมาก
9.การบริการที่สะดวกรวดเร็ว และปลอดภัย					
10.การพบปะออกเยี่ยมเยียนประชาชน ตามหมู่บ้าน					
11.เจ้าหน้าที่ ของสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ สนใจรับฟังปัญหา ตอบคำถาม และให้คำปรึกษาด้วยความเต็มใจ					
12.การอธิบายเกี่ยวกับสาเหตุอาการที่ตรวจพบ วิธีการปฏิบัติตน และวิธีการรักษาพยาบาล					
13 การมีส่วนในการตัดสินใจ เลือกรับบริการ และวิธีรักษาพยาบาล					
14.การบริการที่นุ่มนวล สุภาพ และเอาใจใส่					

ตอนที่ 4

4.2 ความพึงพอใจของท่านที่มีต่อการบริการของสถานีนามัยทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ถูก ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

หัวข้อ	พอใจมาก	พอใจ	ไม่แน่ใจ	ไม่พอใจ	ไม่พอใจมาก
1.การจัดสิ่งแวดล้อม ของสถานีนามัยทั่วไป บริเวณอาคารและที่พัก มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย					
2.สถานที่ภายใน ของสถานีนามัยทั่วไป มีความสะอาดเป็นระเบียบ อากาศถ่ายเท ได้ดี มีแสงสว่างเพียงพอ					
3.สถานที่ตรวจ ของสถานีนามัยทั่วไปมีติด มีห้องเป็นสัดส่วน					
4.อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ของสถานีนามัย ทั่วไปมีความสะอาด					
5.เจ้าหน้าที่ ของสถานีนามัยทั่วไปแต่งกาย ด้วยเครื่องแบบ สะอาด สุภาพเรียบร้อย					
6.เจ้าหน้าที่ของสถานีนามัยทั่วไปให้การต้อนรับ ด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม และมีกิริยา วาจาสุภาพ					
7.การชี้แจง ขั้นตอนการรับบริการของเจ้าหน้าที่ ของสถานีนามัยทั่วไป					
8.การตรวจตามลำดับก่อนหลัง เหมาะสมตาม สภาพของผู้รับบริการ					
9.การบริการที่สะดวกรวดเร็ว และปลอดภัย					

หัวข้อ	พอใจมาก	พอใจ	ไม่แน่ใจ	ไม่พอใจ	ไม่พอใจมาก
10.การพบปะออกเยี่ยมเยียนประชาชน ตามหมู่บ้าน					
11.เจ้าหน้าที่ ของสถานีนามัยทั่วไปสนใจรับฟังปัญหา ตอบคำถาม และให้คำปรึกษาด้วยความเต็มใจ					
12.การอธิบายเกี่ยวกับสาเหตุ อาการที่ตรวจพบ วิธีการปฏิบัติตน และวิธีการรักษาพยาบาล					
13 การมีส่วนในการตัดสินใจ เลือกใช้บริการ และวิธีรักษาพยาบาล					
14.การบริการที่นุ่มนวล สุภาพ และเอาใจใส่					

ข้อเสนอแนะของท่าน.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายสุรพงศ์ แสงสำลี

วันเดือนปีเกิด 26 ธันวาคม พ.ศ. 2518

การศึกษา

- พ.ศ. 2538 - ปวส. สาขาวิชาจิตรกรรมสากล สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพาะช่าง
- พ.ศ. 2540 - ปริญญาตรี สาขาวิชาศิลปศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
- พ.ศ. 2541 - ศึกษาต่อคณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนการ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์